க்ழக வெளியீடு: கஉக௭

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

கச்சியப்ப முனிவர்

அருளிய

திருத்தணிகையாற்றுப்படை

புரசை அட்டாவதானம்

திரு. சபாபதி முதலியாரவர்கள்

விருத்தியுரையுடன்

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்,
திருநெல்வேலி—6. சென்னை - 1.

1965

கச்சியப்ப முனிவர்

Ed 1 April 1965

TIRUTTANIKAIAATRUPADAI

Appar Achakam, Madras - 1

பதிப்புரை

திருத்தணிகை ஆற்றுப்படை என்பது வீடுபேற்றினை விரும்பி முயலும் ஒருவனை வீடுபேற்றினை யடைந்தா னொருவன் தணிகை வரையில் எழுந்தருளியிருக்கும் முருகப்பெருமானிடத்து ஆற்றுப்படுத்தது ஆகும். இந்நூல் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் உறுதிப்பொருள் நான்கையும் அருள வல்லது.

கவிஞர் பெருமானார் தவத்திரு கச்சியப்ப முனிவரால் தம் மாணவர் கந்தப்பையர் குன்மநோய் நீங்கி நலனுறும் பொருட்டுப் பாடியருளப் பெற்றது. இதனை நாள்தோறும் ஓதிவரவே விரைவில் அவர் நோய்நீங்கப் பெற்றார் என்று அறிந்தோர் கூறுவர். முருகப்பெருமானின் திருவருளை அடைவிக்கும் நெறிகளுள் இதுவும் ஒன்று என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை.

சொல்நயம், பொருள்நயம், தொடைநயம் வாய்ந்து ஓதுவ தற்கினியதாய் நுண்பொருள் செறிந்து விளங்குவதால் தமிழ்ப் பயிற்சிக்கும் இந்நூல் ஏற்றதாக விளங்குகிறது. திருமுரு காற்றுப் படைக்கு ஒப்பாகவே இதனைக் கூறலாம்.

இத்தகைய மாண்புகள் அனைத்தும் ஒருங்கே அமைந்து விளங்கும் இந்நூலுக்குப் புரசை அட்டாவதானம் உயர்திரு சபாபதி முதலியாரவர்கள் விரிவுரை எழுதியுள்ளார்கள். அவ் வுரை நூலின் நுண்பொருளையும தெள்ளிதின் விளக்கும் சிறப் பினை யுடையது; நச்சினார்க்கினியர் உரை நடையை ஒத்து விளங்குவது.

நூலின் மாண்பினை விளக்கச் சில சான்றுகள் காட்டுதும் அவை வருமாறு.

> 'நடுநின்று வாழ்வோர் நலத்தொடு முரண
> நடுநின்று தேய்ந்த விடுகொடி மருங்குல்'

என மகளிர் மருங்குலையும்,

> 'கீழ்மே லாகக் கிளர்ந்தெழி னத்தகு
> வாழையொடு பொரூஉம் வார்ந்தசெறி குறங்கின்'

எனத் தடையையும்,

'ஊன நாடக முஞற்றிய திருவருள்
ஞான நாடக நவிலிய மாறலும்
ஆறு மலப்பகை நோறுது கழலத்
தாறு நந்தத் தலியுயிர் மடங்கக்
கட்காண் குருமுதற் கடவு ளாகி
உயிரே யவத்தை யுணர்த்துந் தன்மை
அருளி னியல்பே யாங்கதன் பயனே
பெரும்பெயர்த் திறமே பெற்றவர் முறையென்
றனை வகை யேழும் அரிறபத் தெரிப்ப'

என இறைவன் உயிர்கட்கு அருளுமியல்பையும் புதிய இனிய எளிய முறையில் இவர் எடுத்துக் காட்டியிருப்பது பாராட்டத் தக்கது, பிறவும் இவ்வாறே உள்ளன. ஆதலால், எல்லோரும் படித்து இஃப்புறுயாறு விரிவுரையுடன் பதிப்பிக்கலானோம்.

தமிழக மக்களும், தமிழ்மொழியை விருப்பத்தோடு பயின்று வரும் பிறநாட்டினரும் இடைவிடாது ஆதரித்து இத் தகைய திருத்தொண்டில் எங்களை மேலும் மேலும் ஈடுபடுமாறு செய்துவருவது குறித்துப் பெரிதும் மகிழ்ந்து பேரன்புடன் அனைவரையும் பாராட்டுகின்றோம்.

கற்பனைக் களஞ்சியமாகவும், இறைவன் திருவருளைப்பெற வழிகாட்டியாகவும் தமிழ்ப் பயிற்சிக்கு ஊன்றுகோலாகவும் உள்ள இந் நூலையும் எல்லோரும் வாங்கிப் பயின்று பயனுறு மாறும், எங்கள் திருத்தொண்டினை ஆதரித்து வளர்த்து வருமாறும் பணிவுடன் வேண்டிக்கொள்ளுகிறோம்.

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்.

உரையாசிரியர் வரலாறு

திருத்தணிகை ஆற்றுப்படைக்கு விருத்தியுரை கண்டருளிய புரசை அட்டவதானம் சபாபதி முதலியாரவர்கள் கி.பி. 19 ஆம் நூற்றாண்டில் சென்னைப் புரசையம்பதியில் வெண்ணெய் வாணிகம் செய்து வந்த இரிசப்ப முதலியாரின் மகனாகப் பிறந்தார். அவர் அன்னையின் பெயர் முனியாத்தையம்மாள் என்பது.

இளமையில் தெருப்பள்ளி ஒன்றில் சேர்ந்து பயின்றார். அப்பள்ளியின் ஆசிரியர் அச்சுதர் என்பவரிடம் சிறிய சிறிய செய்யுள் நூல்களையும், இலக்கண வினாவிடையையும், அவ்தானஞ் செய்யும் முறையையும் நன்கு கற்றுத் தெரிந்துகொண்டார். பின்னர் உயர்தரப் பள்ளியில் சேர்ந்து பயின்று ஆங்கிலம், தமிழ் இரண்டிலும் முதல்வராகத் தேர்ந்து பரிசுகளும் பெற்றார். மேலும் தமிழ் கற்க விரும்பி அவ்வுயர்தரப் பள்ளியின் தலைமைத் தமிழ்ப் புலவர் தாண்டவராய முதலியாரவர்களிடம் கற்று வரும் பொழுது நீதி மன்றத்தின் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டு அத் தாண்டவராய முதலியார் வேற்றூருக்குச் சென்றுவிட்டார். அதனால் காஞ்சிபுரம் மகாவித்வான் சபாபதி முதலியாரிடம் சென்று பல நூல்களை முறையே பாடம் கேட்டுவரலானார். பாடங் கேட்கும் காலத்தில் சென்னை அரசாங்கத்திற்குரிய கணக்குப்பிரிவு காரியாலயத்தின் தங்கசாலைக் கிளை அலுவலகத்தில் ககசு ரூபா திங்கள் ஊதியமாகப் பெற்றுக்கொண்டு பணிசெய்தும் வந்தார். சில திங்களுக்குள் தங்கசாலை அலுவலகம் மூடப்பட்டது. மூடப்பட்டபின் முன்னோர் (தந்தையார்) ஈட்டிவைத்திருந்த செல்வத்தைக் கொண்டே வாழ்க்கையை நடத்திவந்தார். மேலும் மேலும் கற்றுக்கொண்டே இருந்ததனால் வேறு தொழிலை விரும்பவில்லை. அவர் விரும்பியிருப்பின் அக்காலத்தில் மிக எளிதில் வேலை கிடைத்திருக்கும்.

காஞ்சிபுரம் சரவண தேசிகர், மழவை மகாலிங்கையர், திருத்தணிகை விசாகப் பெருமாளையர், கொட்டையூர் சிவக்கொழுந்து தேசிகர், புதுவை நயனப்ப முதலியார் முதலிய புலவர்களிடமும் முறையே பாடங்கேட்டு இலக்கிய இலக்கண

நூல்களிலும், சித்தாந்த நூல்களிலும், திருமுறைகளிலும், புராணங்களிலும் மிக்க தேர்ச்சியுற்றுப் பெரும் புலவராக விளங்கிவந்தார். இவர் கற்காத நூல்கள் அப்பொழுது தமிழில் இல்லை யென்றுகூடச் சொல்லிவிடலாம்.

விரைந்து புதிதாகப் பாடும் திறனும், நுண்ணிய பல கருத்துக்களைத் தெள்ளிதின் விளக்கி உரையெழுதும் ஆற்றலும் நிரம்பப் பெற்றிருந்தார் என்பதை இவர் பாடிய பாக்களும், எழுதியுள்ள உரையும் இனிது விளக்கும்.

திருப்போரூர்ப் புராணம், திருப்போரூர்ப் பதிற்றுப் பத்து அந்தாதி, காஞ்சி குமர கோட்டக் கலம்பகம் முதலிய பல செய்யுள் நூல்களைப் பாடியிருப்பதோடு, திருத்தணிகை ஆற்றுப் படை, கந்தரனுபூதி, மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ் ஆகிய இவைகளுக்குச் சிறந்த உரையும் எழுதியுள்ளார்கள். திருப்போரூர்ப் புராண உரை நடையும் இவரால் எழுதப்பட்டதே.

பல மாணவர்களுக்குத் தமிழ் கற்பித்துப் பெரும் புலவர்களாகத் திகழுமாறும் செய்துள்ளார்கள். அவர் நெறியை மேற்கொண்டு நாமும் தமிழன்னைக்குப் பணிசெய்து வருவோமாக.

உ

கணபதி துணை

திருத்தணிகையாற்றுப்படை

விநாயகர் காப்பு

நேரிசை வெண்பா

சீரார் தொடைபுனைந்த செம்பாவை முன்புபோ
லேரார் தணிகை யிளவற்கு—நேராகக்
கூட்டுமால் வேற்றுருவங் கொள்ளாமை யெப்பொருளுங்
காட்டுமா லைங்கைக் களிறு.

நூல்

பொன்மலைத் திருவிற் பன்னக நெடுநாண்
மாயப் பகழித் தாயக் குரிசின்
முரணமை யிருகாற் றிரண்மறைப் புரவி
யலர்மறை வாழ்க்கை வலவத் தேரும்
வழங்குதற் கமையா வண்மையி னிசைக்கும்
பெருந்தகு பாடற் றிருந்திசைப் புலவ
ரறன்கடைக் ககலாப் பிறங்குதம் முளத்திற்
சாலாக் கல்வி மாலார்க் ககலா
வரன்மாண் டமைந்த வுரன்மாண் பலகையிற்
றண்டா விருப்பி னெண்டோண் முதல்வனோ
டானாது பயிலிய வருமறைக் கேள்வி
மாயிருந் தமிழ்க்கடல் வடமொழிக் கடலென்
றாயிரு கடலு மாற்றலிற் கடையா

ஐயந் திரிபெனு மழல்விடம் படாது
வெய்யசெம் பொருளெனு மிளிர்தீஞ் சுவைத்திர
ளாராக் காதலி ஞராது கைப்பவு
மூன்றுவிர லழுந்தா துடறசை திணிந்து
கான்றதேந் தெரியற் கருங்குழன் மகளிர்க்
கணங்குள நிறீஇ யாருயிர் கவர்க்கும்
வளங்கவின் கொழிக்கும் விளங்குசீ ரிளமையும்
பல்வகைத் தொழிலும் பண்புற நவின்று
சிந்தை வழிச்செலு மைந்துநிலை பெறீஇய
ரளவினைத் திறத்தி னயரா யாக்கையு
மளகைக் கோமா னுளமழுக் கறுப்ப
நிலந்தினக் கிடந்த நெடுநிதிச் செல்வமு
நீடின் றிரியு நிலைமை நாடி
யேற்போ ரங்கைக் கொடைக்கட னிறுத்து
நோற்போர் நோற்கும் நோன்மைசா லறனெனு
முறுதி யாக்க மொய்யெனக் கழலவும்
வரைத்திரள் புரள்விற் றிரைத்தெழுந் திரைக்கணம்
விலங்கின வழங்கும் விழுக்கலன் செறித்து
மொளிறுவே லழுவத் துருத்தெழுந் தடர்த்துக்
குளிறுவார் முரசும் பிளிறுமால் யானையும்
வைத்தபல் படையும் வழாதுகைக் கொண்டு
பராபவத் தெவ்வர் வரிசையி னிறுக்கும்
திறைகே ழுரிமை முறைநேர் நடாவியும்
தத்தந் தொழிலிற் றலைநின்று வளர்க்கும்
பொருளெனும் வெறுக்கை போற்றுத நழுவவும்
மிஞிறுந் தேனும் வெறிகவர் தும்பியும்
கஞலிப் பட்குரல் கஞற்றுவ சுழலும்
இருஞ்சுச மலர்ப்பொழின் மருள்சில் லோதிப்
பூவார் சோலைப் புறத்தகப் படுத்து

மேவரத் தடைஇய விதுக்குறை கடுக்கும்
திவளொளி மாண்ட குவவுநுதல் வாணுதல்
தீங்கதி ரமிழ்தத் திங்கட் பிளவி
னீங்குகார்க் கறையு நிலாத்தவழ் வெண்மையும்
விராயுருக் கொண்டெடன மிளிர்மதர் மழைக்கட்
செங்குழு தத்துச் சிறுமதி கிடந்தெனச்
செவ்வா யகத்த செயிர்தீர் வெண்பல்
விலங்குபாய் கதிர்க்குழை வீழ்ந்துசெகிற் றுயல்வா
வள்ளையி னெழுக்கிய வள்ளேழிற் செஞ்செவி
செவ்வாய் கவுட்டுணைச் சேல்விழி நெற்றி
யிவ்வா யுறுப்பா னின்சுவை யமிழ்த
வுறுகோடை யாற்றி வறிதுகோடை காட்டும்
வளைநிதி தன்னைக் குடுமிகைக் கொண்டவ்
வளைமேல் கொண்டு வயங்கொளி தோற்றும்
பதும மாநிதி யிதுவெனக் கவன்று
தாவா வுறுவர் மேவா வுள்ளமு
மோவப் படமென வுளுற்றுறு திருமுகப்
பகுவாய்ப் பொற்குழை மகரமீ னுஅன்
றைதுமீக் கிடத்தலி னெங்கணைக் கிழவோன்
வெய்துதன் னுணை விளக்கிய வுயர்த்த
வணங்குதவழ் கொடியி னிணங்குபணை வேய்த்
காம்புபுடை யடுத்த கதிர்மணிக் குன்றின் [தோட்
தோள்புடை யடுத்த சுடர்ப்பூட் கொங்கை
குவிமுலைத் துணைகோள் சவிமணி மார்பிற்
றத்தம தேணி கடவாது தணிய
நள்ளுநின் றுணர்த்துந் தள்ளாக் குறியி
னணிவயிற் றேழுகிய மணிமயிர் வல்லி
நெடுகுமயி ரொழுக்கு நெவேழிப் படர்ந்து
கடுமுலைக் கோட்டுக் களிறுபட வெடுத்த

படுகுழி யனைய பயம்படு கோப்பூழ்
நடுநின்று வாழ்வோர் நலத்தொடு முரண
நடுநின்று தேய்ந்த விடுகுகோடி மருங்குல்
வையக முயிர்த்தோன் மதிபுனைந் தியற்றலிற்
கைபுனைந் தியற்றுங் கதிர்மணித் திண்டேர்
கடாதுருக் கொண்டோடுந் தடாதபே ரல்குற்
கீழ்மே லாகக் கிளர்ந்தெழி னத்தகு
வாழையொடு பொரூஉம் வார்ந்தசெறி குறங்கின்
வேற்றொரு தாமரை மேவந்து தொழில்செய
வீற்றிருந் தருளும் விரைமல ரேய்க்கு
மலத்தக மலர்ந்த நலத்தகு சீரடி
மயிலியன் மருளு மியன்மட மாதரைச்
சீலம் விழைவே செயல்குறி யிவற்றான்
நால்வகைப் பேதமு மாலறத் தெரிந்து
மருந்துமந் திரத்துந் திருந்துவிழை வேற்றித்
தேயம் பயிற்சி சேட்டை யியல்பே
யின்பத் துறையே யிருவகைத் தொழிலே
யிங்கித வகையே யிவைநனி நாடி
யிருவகைப் பொழுதொடு மேற்ப மருவிய
மூன்று காலமு மூன்று வேகமு
மொப்பக் கலவி யுஞற்றுபே ரின்ப
அவாவுளம் பொதிந்துகொண் டழற்றுவெம் படர்
தவாதுபிறை போலத் தணிவின்றி வளர [கோய்
வுவாமதி போல வுருவே தபவும்
கடவுட் பொங்கரும் தடமருப் பாவும்
சிந்தா மணியு நந்தா நிதிகளும்
கலன்முத லான வளம்பல கொழிப்ப
பல்வகைக் கணமும் பணிந்தெழுந் தேத்த
தெவ்வுத் தானவ ரவ்வித் தேங்க

விரிகதிர்ப் பிழம்பு மரிமான் றவிசிற்
களிகூர் நெஞ்சாற் காவல் வைகு
மொளிகூர் மகவா னுறுபத மாதி
யெளிதினுய்த் தளிக்குந் தெளிவினை போலாது
பார்முதிர் புணரிப் பாயற் கடவுள்
வார்மதுப் போகுட்டு மரைமலர்ப் புத்தேள்
என்றிவர் தமக்கு மெய்தற் கரிய
சரியை கிரியை யோகத் தவநிலைப்
பெயர்போச் சாப்பப் பிறக்கணித் துகவு
மூன நாடக முஞற்றிய திருவருள்
ஞான நாடக நவிலிய மாறலு
மாணு மலப்பகை நோணுது கழலத்
தாணு னந்தத் தனியுயிர் மடங்கக்
கட்காண் குருமுதற் கடவு ளாகி
உயிரே யவத்னை யுணர்த்துந் தன்மை
யருளி னியல்பே யாங்கதன் பயனே
பெரும்பெயர்த் திறமே பெற்றவர் முறையென்
றனைவகை யேழு மிறபத் தெரிப்பத்
தாழாது கேட்டு வீழாது சிந்தித்
தங்கைக் கொண்ட வமிழ்தெனத் தெளிந்து
பொங்குபே ரின்பம் புணராது புணரு
நிட்டை கூட நிலையது நீங்கவும்
பஃறிறப் பகைஞர் படையொடு நேர்ந்தென
வெஃகிறங் காட்டாது வீற்றுவீற் றுடற்றும்
பிணிக்கோட் பட்டுப் பேதுறு மனத்தான்
முந்தையோ ரீட்டு முழுநிதிச் செல்வமும்
பொய்ம்மை யாளர் புகழெனத் தேய
நோய்ப்பகை யாளர்க்கு நொடிந்தென் சிதரிற்
பல்வகை மருந்துக்குப் பகர்விலை தொலைச்சி

யதுவென வேறுவிய தன்றுமற் றிதுவென
முன்னைநாண் மருந்தை முறைமுறை யிகழாப்
பின்னைநாண் மருந்தைப் பெட்டுவாய் மடுத்துப்
பண்டைநோய் மேலும் பருகுபன் மருந்தான்
மண்டுநோய் வேறு மரீஇக்கிளர்ந் துருப்ப
வுரைத்தவென் மொழிவழி யொழுகினை யல்லைகொல்
பெருத்துநோய் தெறுமென மருத்துவ னொழியத்
தெய்வத் திறத்தாற் றீர்வுகாண் பாமென
வுள்ளூர் வயின்வயின் றெள்ளிதி னோங்கும்
புரிமுறுக் கவிழ்க்கும் பூம்புனற் றீர்த்தமும்
பல்வகைத் தெய்வப் பசும்பொற் கோட்டமும்
படிந்தும் பணிந்தும் பயன்கா ணாமை
யணியயற் புறநகர் மணிகெழு கோட்டமும்
விரத நியதிப் பரவு கடனாதிப்
பல்வேறு தொழிலொடு படர்ந்துபணிந் தேத்தியுங்
கவலை நெஞ்சங் கையறு பிணையச்
சேட்சேன் னொராஅல் செய்தென வலித்து
மிக்கநோய்க் கிரங்கு மொக்கல்புறந் தழுவ
வறுமைக் கவற்சியு மிறைகுறப் பிணிப்ப
வில்லுந் தமரு மிசைபயி னாடு
மென்மேலக் கழீஇ விரிகதிர்ப் படையா
லிருள் கால்சீக்கு மெழுபரித் தேரோன்
கடுஞ்சினந் திருகிய கொடுமைகூ ரமயத்து
மூளிமுதன் முருக்கிய முழங்கழல் பொழ்ந்து
வளியுலாய்ப் புறத்தும் வழங்குநர்த் தெறூஉம்
பைதரு கானத்துப் படர்நெறி யொதுங்கலின்
முந்துபர லுழந்த வெந்துயர்க் கொப்புள்
பிந்துபர லுழத்தொறூஉம் பிளந்துநீ ருகுப்ப
வியங்காச் செல்ல லிணையடி தாங்க

வெயிற்பகை யுழந்த வேர்ப்புற நனைப்பச்
சூறை மாருதந் துறைத்துறை யெடுத்த
பூழி போர்த்த பொற்பறு மாசு
கலுழ்நீ ரல்லது கயந்தலை யின்மையிற்
கழுவுதல் புரியா முடைபயில் காயமோ
டிலையின் மராத்த நிலையின் மென்னிழற்
சேய்வரல் வருத்தஞ் சிதைபாக் கசைந்து
நெட்டுயிர்ப் பெறிந்து நினைதரு மிரவல
வாற்று நின்னுளத் தவலமினி யொழிக
புளிஞரு மருளும் போக்கருஞ் சுரத்து
வீற்றுவீற் றெழுகு மாற்றினிற் றிரியா
தொருநெறி யெதிர்ப்பா டுற்றது முன்னைப்
பழுதறு பெருந்தவப் பயனது போலும்
விழும வெந்துயர் முழுதோரால் வேண்டிற்
பாணியா தின்னே காணிய வெழுமதி
தோறேர்க் கோடுந் திருகுகோட் டிரலையி
ஞெய்ப்பகை யென்ன வாய்ப்பிலா தமையு
மடுத்தடுத் தியானு மலமரு காலை
யூரூர் வைகிய சீர்கெழு மாந்தரு
ளுண்டி கலவி யுறுதொழின் முதலா
மண்டிய பகுப்பின் வரையறைப் படாது
வேறுவே றுயிர்க்கும் வெம்பிணி யாளருங்
கருவி போழ்ந்த பெரும்புண் ணுறுநருங்
குட்டம் பெருநோய் முட்டிய வாத
முயலக ஞூதி மொய்ப்பிணி யுழவரும்
பாப்புக் கோளாதிப் பலவகைக் கடிஞரும்
பேய்கோட் படுநரும் பித்துமீக் கூர்நரு
முறுப்புக் குறைநரு மொண்குண மிழநரு
மின்ன பஃறிறத் தெனைவரு மன்றிக்

கல்விவேட் டவருங் கான்முளை வீழ்நருஞ்
செல்வம் வீழ்நருந் தேயநா டுநரு
மலர்முலை மடவார் கலவிகா முறுநரு
மிரண்டற கலப்பி னின்பநச் சுநரு
மினையபல் வேறு நினைவின ரேவரும்
வாட்டுவ தணப்பவும் வேட்டன மணப்பவு
மேற்கோண் டெழுந்து மேனு ணோர்ந்த
போற்கிழித் திரளும் பூந்துகின் மூடையும்
மணிப்பூட் பேழையும் வார்தரு கவரியும்
பைம்பொற் கவிகையுஞ் செம்பொற் சிவிகையு
மூர்தியுங் கொடியும் வார்விசி முரசுஞ்
சூட்டுவா ரணமுந் தோகைய மயிலுந்
தத்தமக் கியன்ற தழீஇயினர் போது
மோசைதிக் கதிர்க்கு மாசனப் பெருக்கங்
காண்டோறுங் காண்டோறு மீண்டிய களியே
னுடங்குசென் றிருப்பா ஞெருப்பட் டெழலுந்
துன்னிய விழுமநோய் தன்ன நீங்க
வுறுதுயர் யாக்கை சிறிதுவலி யெய்த
வோய்யெனக் கிளர்ந்த வுவகைநெஞ் சத்துப்
படர்பே ரூக்கம் பிடர்பிடித் துந்த
வெழுந்தன னிம்மென வேகுத ரேடங்கி
யடிபெயர்த் தோறு மஞர்ப்பிணி நழுவ
வுவரி நீரிற் றவவெழ மகிழ்வா
லவன்மிசை பாடாஅ வணைத்து நெறியாகச்
சென்றன னடுத்து மன்றனகர் நுழைதலும்
வெருவுநோ யிருகூற் றேருகூறு விலங்கக்
காட்சி யார்வங் கையிகந் தீர்த்தலின்
நறுமணங் கமழு நந்திநதி குடையா
தெழுமுனி வரர்த மெழுசுனை யாடா

தலைமலைப் பகைஞ னருட்கயம் படியாது
நாக வண்சுனை நன்புன றேயாது
விண்டு தீர்த்த மேவரக் குளியா
தலரவ னிருஞ்சுனை யழிபுனன் முழுகா
தேத்துயர்த் திரளு மத்தினத் தகற்றுஞ்
சரவணப் பொய்கைத் தடம்புனற் றிளைந்து
மென்மேலக் குன்ற மீமிசை யிவர்ந்து
காலை நண்பகன் மாலைமுப் போதும்
வைகல் வைகன் மலர்மூன் று தெரிக்கும்
நீலப் பைஞ்சுனை நேர்கண்டு தொழுது
புரண்டனர் சூழும் பொற்பினர் மிடைதலி
னடியிடப் படாஅ வாரிடை வீதி
யோதுங்குபு பைப்பய வோருமுறை சூழ்ந்து
தூவுமெண் ணிலத்துத் தோயாது வெறுத்த
தேவர்கள் குழுவுந் தேயத் தொழுதியுந்
தடைஇய வாய றடையாது நுழைந்தாங்
கொருவர்மெய் மணிப்பூ ணொருவர்மெய் வடுச்செய
நெருங்கிச் சென்று நித்தில வாணகை
வள்ளி நாயகி மணத்தினை முடித்த
கள்ள வேழக் கடவுளைப் பணியா
வீரரோன் பதின்மர் வார்கழ றாழ்ந்துமற்
றுவயின் வதியு மமரரைத் தொழுது
பூதப் பகுப்பும் பூதகா ரணமு
மிந்தியக் கூட்ட மிரண்டுமேக் குணமு
நந்துமாங் காரமு நலத்தகு கரணமு
மிறுவாய் மாயை யெழுவா யேழுஞ்
சுற்ற மென்னத் தோன்றிய வைந்தும்
விராய்நின் றியக்கி மிராதுநின் றேளிரு
மாரா வின்ப வருணிலை யம்ம

தீரா மலப்பிணி தீர்த்தருள் கொழிப்ப
வருட்டிரு வுருவுகொண் டவிர்மணித் தவிசின்
ஞான சத்தியுங் கிரியா சத்தியும்
வானவர் கோமான் வளம்பயின் மகளுங்
கானவர் நலங்கூர் கன்னியு மென்ன
விரண்டு பாலு மிருந்தனர் களிப்பக்
கண்டமெய் யடியர் கலவினர் போற்றக்
காணு விண்ணவர் கலவா தேத்தக்
கட்கடை யொழுகுங் கருணை நோக்கமோ
டினிதுவீற் றிருக்கு மெழினோர் காண்டலு
மெஞ்சுநோய் துவர விரியல் போக
விஞ்சுநாற் பொருளு மேவந்து துவன்ற
வாற்றுக் கடுந்துய ரருநர குழப்பவர்
நோற்றமுன் னூழ்நனி நூக்கலு நொடிப்பி
ஞயிடை நின்று மாயிருந் துறக்கம்
புக்குழிப் பொலிவித் தொக்கதோற் றத்து
விம்மித மகிழ்ச்சி மெய்தவ வீக்க
வொருகதி விட்டுமற் றெருகதி யடைந்தவர்
மயங்கறி வென்ன வுயங்குமுன் னுயங்க
லெய்யே னாகி யிறுமாப் பெய்தி
செய்முறை தெரியாது திருமுன் னிற்ப
விருமைப் பயனு மெளிதினுற் றளிக்கும்
பூதியுந் திருவுருப் பூச்சுநன் களித்திட்
டென்னைத் தன்வச மாக்கிய வுலகை
யென்வச மாக்கி யென்றுமோ ரியல்பி
னின்றதன் னிலையி னீங்கா திருத்தி
விடாதுவிட் டருள மெய்யருண் மேற்கொண்
டொழியா தொழிந்து வழிவரு கின்றன
னத்தகு பெருமா னருள்விளை யாடலைச்

சற்றிது கேண்மதி தவமேம் படுந
விச்சோன் றின்றி விளைவுமிக் காக்கியும்
விச்சுமிக் கிருப்ப விளைவுமுழு தொழித்து
மொளிதலை வளர்ப்ப வொளிகளைத் தணித்து
மழுக்கினைக் கழுவ வழுக்கினை யேற்றியு
முறுந்தொழி லாளர்க் குறுதுசே ணகன்றும்
வறுந்தொழி லாளர்க் குவந்துடன் கலந்தும்
விதித்தநல் விதிகளை விலக்கென வுவர்த்தும்
விலக்கினை விதியென மேதக நயந்து
மித்தகு தொழின்மை நித்தலு மியற்றிப்
பொற்றபே ரின்பருள் பெற்றிய னஃதான்
றிருமுது குரவ ரேழுவாய்ச் சுற்றமொடு
துயரிலங் குலகந் தோற்றுதற் பொருட்டுத்
தந்தை யென்ன வைந்துமுக னாகியு
மன்னை யென்ன மனோன்மனி யாகியும்
முன்முறை தந்தையர் தாய ரென்ன
நாதஞ் சிவமே நலத்தகு விந்து
மேதகு சத்தி வேறுவே றாகியும்
பின்முறை தந்தையர் தாய ரென்ன
மகேச னுருத்திரன் மகேசையுமை யாகியுந்
தமைய னென்னத் தந்திமுக னாகியுந்
தனைய னென்னத் தாமரை மருட்டு
மூவிரு முகமு முன்னான்கு கரமு
மருவிவீற் றிருக்கு மொருதா னாகியுங்
கடப்படு மிரண்டு கைகோ ளியங்க
நான வார்குழ னகையிழை யானையைக்
கானவ ரரும்பெறற் காமரு மாதினைக்
கற்பினிற் களவினிற் பொற்புற மணந்தும்
பொருட்டுறை முழுதும் புரையின்றி நடப்ப

வண்டகோ டிகளு மரைக்கணத் தளவையின்
வறிதுநகை தோற்றி யிறுவது புரியு
மெறுழ்வலி யாற்ற லெய்யான் போல
மந்திரந் தூது செலவிகன் மற்று
மாற்றிவெஞ் சூர்வலி காற்றியுல கோம்பியு
மெல்லா மறிந்தறி விக்குமவ் வியல்பைக்
கண்கூ டாகக் காட்டுவ னதாஅன்று
மூவகை யுருவாய் மூவுல குயிர்த்து
மூவகை யுருவு முயங்காப் பரம்பொருள்
பந்தம் வீடு பல்லுயிர்க் கமைத்தும்
பந்தம் வீடு படாத பெருந்தகை
யாருயிர்க் குயிரா யமைந்தன நடாவியு
மாருயிர் காட்சிக் கணுகா வருந்திறற்
றனுய் நின்று தற்காண் டனிமுத
லளிகளி னளியா வளிகளுஉங் களிய
ஞெளிகளி ஞெளியா வொளிகளுஉங் கொளியன்
வெளிகளின் வெளியா வெளிகளுஉங்கு வெளிய
னளவினி னளவா வளவினுஉங் களவ
னின்னு ஞெருவனை முன்னுபு சென்றவன்
பூங்கழற் சேவடி போற்றுதி யாயின்
பேரஞ ருறுத்த பேதுறு நோயுங்
காரண நோயுங் கையிகந் திரியக்
கடைக்கணித் தருளிக் கரையினுற் பொருளுங்
கோடைக்கட னீயிர் குறித்த வளவையி
னெண்மடங் காற்றி யென்றுந் தீரா
வகம்படித் தொழின்மையி னழுத்துவ னன்றே
யாடகப் பசும்பொற் பாடகச் சீறடி
நாடக மகளிர் நவிற்றிய வாடற்
சிலம்பு கிண்கிணி தீங்குழன் முழவ

முரசந் தூரி முழங்கொலி யானும்
விண்டல முரினும் வியன்மணிப் புரிசைக்
கொண்டல்கண் படுக்குங் கோபுர நிரைக
ளாடுகொடி சுமந்த மாடநெடு மாளிகை
யின்னன பிறவு மன்னுத லானு
மொலிதிரைக் கடலு மோங்குபல் வரையு
முடங்குதோக் கண்மிசை யொண்டுறை யாடி
யிருபகுப் பினவா யிருகரை மருங்கும்
னோற்றன வதியும் பேற்றினைத் தெரிக்கு
மும்மையு மளிக்கு மூவா முழுமுத
லைம்முக னாகி யமர்ந்தவீ ரட்டமு
மறுமுக னாகி யமர்ந்தகீழ்க் கோட்டமும்
பொன்னு மணியும் புதுமலர்க் குவையும்
திரைக்கயிற் றாஉய்த் திளைத்தெழுந் தொழுகு
நந்தி யாற்று நறும்புனன் மடுக்குங்
குரங்குகதிர்ச் சாலியுங் கொழுந்தீங் கரும்புங்
குலைப்பூங் கதலியுங் கோட்டெங் கினமுங்
கோள்கண்மிசைப் பரிக்கும் பாளைக் கமுகும்
வயின்வயிற் போதுளி வளம்பல வுறந்த
முருகலர்ப் பண்ணை யொருபுறஞ் சூழ
வவரை துவரை யரிற்கதிர் வரகு
சாமை யிறுங்கு ததைந்தன விளையுங்
கொல்லை முல்லை கொழிணர்ப் பூவையும்
பந்தர் மாதவி யுந்திய கோங்கும்
பைங்காற் கொன்றை பசும்பொற் சுண்ணமும்
வளியுளர்ந் தெடுப்ப மறுபுல வரைப்பும்
போர்த்தன கமழ்ந்து பொறிவண் டழைக்கு
மரும்புலப் புறவ மொருபுறஞ் சூழச்
செருந்திமந் தாரங் குருந்துவழை பாடலம்

கோங்கு சண்பகம் வேங்கைமகிழ் சந்தனம்
குங்கும மரவங் கோழகிற் கப்புர
மில்ல மாவிரை வில்லம் பாங்கர்
பிடர்ஞெமை நமையாண் டடர்வரை யெகின்சே
வசோகந் தேக்கே யாத்தி சூத
மருது போதி வஞ்சி காஞ்சி
ஞாழல் புன்னை நரந்தை மாதுளை
பொருட்டரை யிருப்பை பூஞ்சினைச் சரள
முன்னம் பலாசு முருக்கை வருக்கை
சோதி மாமரந் தோத்தின நாக
மன்றி யனைத்துந் துன்றிய கறிக்கொடி
மல்லிகை முசுண்டை மற்றும் பரித்து
மணங்கமழ் காமர் வல்லி யொன்றே
யிணங்குபூத் தருந்த னிகழ்ச்சியை நாடி
வசைபடத் தத்த மிசைவிளக் குவபோற்
பொறிவரிச் சுரும்பும் வெறிநுகர் தேனுந்
தோகைமா மயிலுந் தோடிக்கட் பூவையுங்
கிள்ளையுங் குயிலுந் தெள்ளுகுரற் காட்டி
வண்டளிர்ப் போதும்பர் மருங்குகால் வளைஇ
நுண்டளி நறுந்தே னேலாது திவளுந்
தலைமலர்ச் சினைய தருவைந் துடுத்த
பொன்னகர் வறுமையை முன்னிநக் காங்கு
வேர னரன்றுக்க வெண்மணிக் குப்பையும்
பிறழ்பற் பேழ்வாய்ப் பின்முன் பார்வைச்
சிங்கவல் லேறு பொங்குசினந் திருகி
யெழுந்துதாய்த் துமிப்ப விருங்கடா யானை
மத்தகம் பிளந்து மாயிருங் குன்றத்து
வெண்புன லருவி வீழ்வன போலச்
சலசல வுக்க தரளக் குவாலு

நிலவுராய்த் தவழ நெமிர்ந்தன மிளிருங்
கவான்மலைப் புனத்துக் கதிர்த்தினை காக்கு
முவாமதி முகத்தா ரோச்சினர் விடுக்குங்
கவணையின் மணியோ கங்குற் கானவர்
விலங்கினந் துரக்கு மிலங்குகூர்ங் கணையோ
வலைத்தர விசும்பி னிலைத்தரு கலன்கள்
பல்வகை மின்கோடி யோல்கிவீழ்ந் தென்ன
வெல்வரை நிரையும் பில்குகதிர் மணிப்பூங்
காழுந் தாமமுங் கவினத் தகைதஇய
மண்டப மேடை மாடமே னிலைக
ளியங்கா நிலைத்தே ரியங்குமணிப் பஃறேர்
விமானவூர் திகளும் வேற்றுமை தோற்று
வளம்பல தழீஇயெம் மருங்குமெய் யடியா
ரிடுமகிற் றாமமு மேக்கரிற் குவைஇய
படரோளி யூட்ட பளிதக் குப்பை
கான்றதீம் புகையுங் கழுமிவிண் கெழுமி
யிமையார் நாட்ட மிமைப்பன செய்ய
மல்ல லாவண மறுகும் வீதியு
நாடோறு மெழிலா னவநவ மாகி
யிமைக்குநர் நாட்ட மிமையாமை செய்ய
மண்டலம் விண்டல மாற்றிய தென்ன
விறும்பூது பயவா வேர்குலாய்க் கிடந்த
திசைகாப் பாள ரிசைநிறை தேவ
ரலரவ னெடுமா லாதிய கடவுளர்
முதுக்குறை யன்பின் முறைமுறை பழிச்சச்
சாறுநா ளல்லது வேறுநா ளறியா
துலகமுழு தோம்புபல் சிறப்பி
னிலைபெறு தணிகை மலைகிழ வோனே.

விருத்தியுரை

காப்பு

சீரார்..களிறு

இது கடவுள் வணக்கம்—என்பது இந் நூல் இடையூறின்றி முடிவு கூடற்பொருட்டு நூலாசிரியர் தாமெடுத்துக்கொண்ட பொருட்கு ஏற்புடைக் கடவுளாகிய மூத்தபிள்ளையாருக்கு வணக்கஞ்செய்தல்.

நூல் கூறுவார் முதற்கண் மங்கலமொழி வகுத்துக் கூற வேண்டுதலால், மங்கலமும், எழுத்துத்தானமும், கணமும் நன்கியைந்த "சீரார்" என்றும், இந் நூற்பொருட்பயன் ஈண்டுப் பயப்பதாக நிற்றலானும், உலகியல் நடத்தற்கேதுவாகப் பிள்ளையார் வள்ளி நாச்சியாரைக் குறிச்சியின்கண் திருமணம் செய்துகொண்ட கோலத்தொடு அத் திருமலைக்கண் வந்து வீற்றிருந்தமையானும் தொடைபுணர்ந்த செம்பாவை யென்றும் கூறினர்.

திருத்தணிகையென்னும் அடைபடுத்த பெயர்க்குச் சீர் என்னும் மங்கலச்சொல் பாலதானமும், சீரார் என்பது நேர்நேர் ஆகலின் உயிர்க்கணமும், தணிகையென்னும் அடையடுக்காத பெயர்க்கென்னின் குமாரதானமும் இயைந்து நிற்றல் காண்க.

இத் திருமலைக்குச் செருத்தணியென ஒரு பெயருமுள்ளது. அது முன்னர்ச் சூரபன்மன் செய்த போர்த்தொழிலினும், பின்னர் வேடர்கள் செய்த போர்த்தொழிலினும் பிள்ளையார் கொண்டிருந்த வெகுளி தணிந்து வந்து வீற்றிருந்த காரணத்தாலாயது. அதனைக் கந்தபுராணம் வள்ளியம்மை திருமணப் படலத்தில்,

"செங்கண் வெய்யசூர்ச் செருத்தொழி லினுஞ்சிலை வேடர்
தங்க ளிற்செயுஞ் செருத்தொழி லினுந்தணிந் திட்டே
யிங்கு வந்தியா மிருத்தலாற் செருத்தணி யென்றோர்
மங்க லந்தரு பெயரினைப் பெற்றதிவ் வரையே"

என்னுஞ் செய்யுளிற் காண்க. (௨௧௧)

(இதன்பொருள்.) ஐங்கைக் களிறு-ஐந்து கைகளையுடைய யானை, முன்புபோல் - முன்னை நாளில் புணர்த்தினவாறு போல, வேற்றுருவங் கொள்ளாமை - இற்றை நாளில் வேற்றுருவங் கொள்ளாமல், ஏரார் தணிகை இளவற்கு - ஏற்றமமைந்த திருத் தணிகைக்கண் இளையபிள்ளையார்க்கு, சீரார் தொடைபுனைந்த செம்பாவை - சீரும், தொடையுமாகிய வுறுப்புக்களால் தொடுக்கப்பட்ட செந்தமிழ்ச் செய்யுளை, நேராகக் கூட்டும் - நேர்மைப் பட வொப்புவித்து, எப்பொருளும் - (ஆற்றுப்படை யென்பதற்கேற்ற) எவ்வகைப்பட்ட பொருட்செறிவையும், காட்டும் - தெரிவித்தருளும் என்க.

ஐங்கைக்களிறு முன்போல வேற்றுருவங் கொள்ளாமை தணிகையிளவற்குச் செம்பாவை நேராகக்கூட்டி யெப்பொருளுங் காட்டுமென முடிக்க. இளவற்குச் செம்பாவை யென்பது விளக்கிற்கு நெய் என்பதுபோ னின்றது. முன்போல் என்றதற்கேற்ப இற்றைநாளென்பது வருவிக்கப்பட்டது. ஏர்பு என்பது குறைந்து நின்றது. கூட்டும் என்பது வினையெச்சமுற்று. ஆல் இரண்டும் அசைநிலைகள்.

ஐங்கைக் களிறு முன்புபோல் வேற்றுருவங் கொள்ளாமைக் கூட்டுமென்றதால், செம்பாவை போலும் வள்ளி நாச்சியாரை முன் இருகோடும் ஒரு கரமுமுள்ள காட்டுயானை வடிவாய்த் தோன்றி, இளவற்குக் கூட்டினவாறுபோலன்றி, இற்றை நாட்கண் ஒரு கோடும் ஐந்து கைகளும் உடைய வியற்கையுருவாய்த் தோன்றி நின்று செந்தமிழ்ப் பாவைக் கூட்டுமென்றவாறாயிற்று. நேராக என்றதால் முன் நாச்சியாரை வழித்தடை செய்து அச்சுறுத்திப் பின் புணர்த்தினவாறுபோலன்றி, இற்றை நாளில் அடியேனை அஞ்சல் செய்யும் இடையூறு நீக்கிச் செம்பாவை நேர்ச்சியுறுத்து மென்றதாயிற்று. இரட்டுற மொழிதலால் சீரார் தொடைபுனைந்த செம்பாவை யென்றதனை மெய்ம்மைமிக்க மணமாலை புனைந்த செம்பொற் பாவையென நாச்சியாருக்குரைக்க. செம்பாவை செம்பொற்பாவை போல் வார் என விரிதலா னுவமைத் தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை நிலை. இதில் பாவையை யென இரண்டனுருபு விரிக்க. செய்யுட்கெனின் அவ் வுருபு விரிந்தே நின்றதாகலான். இவ்வகைத் தொடர்களை "வேற்றுமை யுருபுகளெல்லா தனவும் வேற்றுமை யுருபுகள் போல்வெளிப் படுமே" என்று கூறினது நுட்பவிதியா னுணர்க.

நூல்

பொன்மலை என்பது முதல் ஆரா துகைப்பவுமென்னு மளவும் ஒரு முடிபு.

(௧ - ௨) பொன்மலைத் திருவில் பன்னக நெடுநாண் மாயப் பகழித்தாயக் குரிசில் என்பது - மாமேருவாகிய பெருமையுள்ள வில்லிற்கும், சேடனாகிய நெடிய நாணிக்கும், மாயோனாகிய அம்பிற்கும் உரிமையையுடைய இறைவனது,

தாயக்குரிசில் என்றதால் ஏனையோர்க்கு அவை அவ்வா ருதற் குரிமையுடையவல்ல வென்பதாயிற்று.

(௩ - ௪) முரணமை இருகால் திரள்மறைப் புரவி அலர்மறை வாழ்க்கை வலவத்தேரும் - திங்களும் ஞாயிறுமாகிய சக்கரங் களையும், நான்மறைகளாகிய பரிகளையும், அலர்ந்த தாமரைப் பூவின்கண் வாழ்தலுற்ற நான்முகனாகிய பாகனையும் உடைத் தாகிய தேரும்,

குரிசிலது தேரும் எனக் கூட்டுக. முரண் என்றது - வெண்மை செம்மை இரவினும் பகலினு மாறிவருதல் பற்றி. திரள் என்றது - பலவாதல் பற்றி. அலர்ந்த தாமரை - திருமா லுந்தித் தாமரைமலர். உம்மை சிறப்பும்மை, முப்புரங்களையும் அழித்தற்கு உடம்படுதியென இந்திரன் முதலோர் வேண்டிக் கொண்டதற்கு இணங்கிய இறைவன் அது தவருனகி அவற்றின் மேல் சென்ற ஞான்று, பொன்மலையும், பன்னகமும், மாயனும், தத்தமுருத் திரிந்து, முறையே வில்லும் நாணும் பகழியுமென் ருகியும், அவை தமக்கேற்ற வகையில் போர்புரிதற்கு அமையா தனவாய் நின்றனவெனினும், தத்தம் இயற்கைத்தொழிலான உலகை நிலைபெறுத்தலும், பூமியைச் சுமந்து தாங்கலும், உலகைக் காத்தலும் என்னுமத் தொழிற்கண் அமைவனவாய் நின்றமையின், இந்நூல் கேட்பார் ஊழ்வலியானுந் தீமை யணுகாராய் நல்லவையே பெறுவரென்பது கருதி நூலாசிரியர் அவ் வரலாற்றைக் குரிசிலுக்கு அடைமொழியாகக் கூறினரென் றுணர்க.

(௫ - ௭) வழங்குதற்கமையா வண்மையி னிசைக்கும் பெருந்தகு பாடல் திருந்திசைப் புலவர் அறன்கடைக்கு அகலாப் பிறங்கு தம்முளத்தின் - கொடுத்தற்கியலாத பெருநலமுடைய சொற்களா லிசைக்கப்படுகின்ற மேதக்க பனுவலுணர்ச்சி நிறைந்த புகழ்மையுடைய அறிஞரது தியன எண்ணுதற்கு ஒரு போதும் விரியாத தெளிந்த இதயத்தை யொத்த,

அறிஞ ரிதயமெனக் கூட்டுக.

(அ - ௯) சாலாக்கல்வி மாலார்க்கு அகலா வரன்மாண்டு அமைந்த உரன்மாண் பலகையில்-நிரம்பாத கல்வி மயக்கமுடைய புன் புலவரானகி யிருத்தற்கு விரியாத வரங்களால் பெருமை

மிக்கதாய் நிறைந்த புலமையை நிறுத்துக்காட்டவல்ல சங்கப் பலகையினிடத்தே,

புலவருளத்தை யொத்த பலகை யென்க.

(க0 - கக) தண்டா விருப்பின் எண்டோள் முதல்வனோடு ஆறாது பயிலிய அருமறைக்கேள்வி - இடையறாத அருளொடு வீற்றிருந்த அவ் விறையனாருடன் பிரிவின்றிப் பயின்றுள்ள அருமையான மறைகளின் நெறியுணர்ச்சியாகிய இன்பத்தினையும்,

இறையனார் சிவபெருமானே ஆதலால் எண்டோன்முதல்வ னென்றார். வேதநெறியை வேதமென்றது ஆகுபெயர். பயிலிய வென்னும் எச்சப்பொது கேள்வியென்னும் தொழிற்பெயர் கொண்டது. இறைவனது தேராகிய நிலன் பிறரால் கவரப் படும் நிலையின்மையவான பொருள்களைத் தருவதாதலானும், அவ்வாறன்றிச் சங்கப்பலகை கற்று வல்ல சான்றோர் முகமாக அவர்க்கும் பிறர்க்கும் பயன்படும் நிலையுள்ளனவாகிய அற முதலிய பொருள்களைப் பயப்பதாதலானும், அத்தேரும் வழங்குதற்கமையா வண்மையினென்றும், அத்தேர் இறைவன் திருவடியிடலும் நிலைகுலைந்து வாளாப்போந்ததாதலானும், கற்றுவல்ல புலவரது புலமையை இதுபோலச் சீர்தூக்கவல்ல மிக்க கடவுட்டன்மை உடையது அன்று; ஆதலானும், அதனினு மிப்பலகையிடத்தே மிக்க விருப்பினராய் வீற்றிருந்தமை தோன்றத் தண்டா விருப்பி னென்றுங் கூறினர். வேண்டுதல் வேண்டாமையிலானுக்கும் அப் பலகைக்கண் வீற்றிருக்குமதோர் விருப்பந் தோன்றிற்றேலோ வெனின், அது தூய்மையு மந்திர வலிமையுமுடைத்தாதலானும், இறைவன்தானே நல்க நின்ற தாதலானும், அப் பலகைக்கண் வடமொழியில் உள்ள முத லெழுத் தைம்பத்தொன்றுள் ஆகார முதலிய நாற்பத்தெட் டெழுத்துக்களாகிய நாற்பத்தென் புலவரோடு தலைமையும் வேறுபடாத இயற்கை ஒலியும் ஏனைய எழுத்துக்களனைத்தையு மியக்கும் ஆற்றலுமுள்ள அகரத்திற்கு முதல்வனாகிய விறை வன் நெடிது வீற்றிருந்தது தனது திருவருளானுகலான் அவ் வருளையே விருப்பென வுபசரித்தார்.

(கஉ - சஙி) மாயிருந் தமிழ்க்கடல் வடமொழிக்கடலென்று ஆயிரு கடலும் ஆற்றலின் கடையா ஐயம் திரிபு என்னும் அழல் விடம் படாது வெய்ய செம்பொருளெனும் மினிர்தீஞ் சுதைத் திரள் - மிகப்பெரிய தமிழ்மொழியாகிய கடலும் வடமொழி யாகிய கடலுமெனச் சான்றோரா லாராயப்படுகின்ற இருவகைக் கடல்களையும் அறிவாகிய மத்தினாற் கடைந்து (இது ஏகதேச

வுருவகம்) ஐயமுந்திரிபுமான அழல்கின்ற நஞ்சமெழாமே மிக்க செவ்விய பொருளென்னும் தூய்மைத்தான வினிய அமிர்த புஞ்சத்தையும், (இவையுருவகம்),

கடைந்தென்னு மெச்சம் ஆராது என மேல்வரும் முதனிலைத் தொழிற்பெயர் கொண்டது. ஓர் உருவை இரு ளிடையே கண்டு குற்றியோ மகனோ வெனத் துணிவுகொள் ளாமை ஐயம், ஒன்றனை மற்றொன்றாகவே துணிதல் திரிபு.

(கசு) ஆராக் காதலின் ஆராது கைப்பவும் - அடங்காத விருப்பத்துடனே அவற்றை நுகரவறியாமையால் வெறுக்கவும்,

சுவையென்றதற் கேற்பக் கைப்பவென்றார். ஆரா என்பது ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். இன் : உருபுமயக்கம். உம்மை எதிரது தழீஇய எச்சவும்மை. தாயக்குரிசிலது தேராகிய நிலனும் வழங்குதற்கமையா வண்மையுடைமையால், புலவ ருள்ளத்தினையொத்த சங்கப்பலகையினிடத்தே அவ்வெண் டோண் முதல்வனோடு பயிலிய அருமறைக் கேள்வியும் தீஞ் சுவைத் திரளும் ஆராது கைப்பவுமென முடிக்க.

ஊன்று விரல் என்பது முதல் கழலவும் என்னு மளவும் ஒரு முடிபு.

(கஎ - உ0) ஊன்று விரல் அழுந்தாது உடல் தசை திணிந்து நான்ற தேம் தெரியல் கருங்குழல் மகளிர்க்கு அணங் குளம் நிறீஇ ஆருயிர் கவர்க்கும் வளங்கவின் கொழிக்கும் விளங்குசீ ரிளமையும் - விரல்கொண் டழுத்திடின் உள்ளாழாத படி உடம்புதசை திண்ணியதாய் மணங்கமழ்கின்ற மலர்மாலை புனைந்த கரிய கூந்தலுள்ள மாதரிடத்தே நோய்படும் உள்ளத்தை யொப்புவித்து, அரிய அறிவு முதலியவற்றைத் திறைபடுத்தா நின்ற கட்டழகு கிளர்ந்த இனிமை மிக்க விளமைப்பருவமும்,

உயிரி னியற்கையாகிய அறிவை யுயிரென்ற தாகுபெயர்.

(உக - உரு) பல்வகைத் தொழிலும் பண்புற நவின்று சிந்தைவழிச் செலும் ஐந்தும் நிலைபெறீஇயர் அளவினைத் திறத்தின் அயரா யாக்கையும் - இயமநியம முதலிய பல யோக வுறுப்புக்களையும், அதனதனியல்பின்கட் குறையாமல் முறையே முற்றி உட்புலனாகிய மனம் போனவாற்றால் செல்லா நின்ற ஐம்பொறிகளும், அவை நுகர்வனவாகிய வோசை முதலிய வைந்து மடங்க அகப்படுத்தின அறவோர்க்குரிய ஒழுக்கங்களைப் பாகுபாடறிந்து நோற்கப்பெறாத வுடம்பும்,

திறத்தின் - ஆற்றலுக்கேற்ப வெனினுமமையும்.

(௨௪ - ௨௫) அளகைக் கோமான் உளம் அழுக்கறுப்ப நிலம் தினக் கிடந்த நெடுநிதிச் செல்வமும் - அளகைக் கிறையான நிதிக்கிழவனும் தன் மனம் பொறாமையுறுமாறு நிலனும் சுமக்கலாற்றாது வருந்துமாறு கிடந்த பெரிய பொருட்செல்வமும்,

(௨௬ - ௨௯) நீடின்று இரியும் நிலைமை நாடி ஏற்போர் அங்கைக் கொடைக்கடன் இறுத்து நோற்போர் நோற்கும் நோன்மைசால் அறனெனும் உறுதி ஆக்கம் ஒய்யெனக் கழலவும் - நிலைமையின்றிக் கழிகின்ற தன்மையை யுள்ளுணர்ந்து இரப்பவர்களுக்கு இல்லையென்று சொல்லாமல் ஈதலாகிய கடப்பாட்டினைச் செய்து வண்மையை விரதமாக் கொண்டார் அதனை யிகவாது காவாநின்ற பெருமைமிக்க தருமமென்னும் உயிர்க்குறுதிபயக்கும் பேறு நிலைநில்லாமற் கழியவும்,

இன்றி என்பது இன்று எனத் திரிந்து நின்றது. நீடு: முதனிலைத் தொழிற்பெயர். இளமையும், யாக்கையும், செல்வமும் இரியும் நிலைமை நாடிக் கொடைக் கடனிறுத்து நோற்கும் உறுதியாக்கம் கழலவும் என முடிக்க.

வரைத்திர ளென்பது முதல் நேர் நடாவியும் என்னுமளவும் ஒரு முடிபு.

(௩௦ - ௩௧) வரைத்திரள் புரள்வின் திரைத்தெழும் திரைக் கணம் விலங்கின வழங்கும் வீழக்கலன் செறித்தும் - மலைகள் திரண்டு புரண்டு வரிசை வரிசையாய் வருவதுபோன்று சுருண்டு சுருண்டு மேல் எழுந்து வரும் கடலின் அலைகள் ஒதுங்குமாறு அவற்றைப் பிளந்து ஓடுகின்ற பெரிய வங்கமேற் சென்று பொருள்களை யீட்டியும்,

உம்மை எதிரது தழீஇய எச்சவும்மை.

(௩௨ - ௩௪) ஒளிறுவேல் அழுவத்து உருத்தெழுந்து அடர்த்து குளிறுவார் முரசும் பிளிறும்மால் யானையும் வைத்த பல்படையும் வழாது கைக்கொண்டு - விளங்குகின்ற வேல் முதலிய ஆயுதங்கள் வழங்கப்படுகின்ற போர்க்களத்திடத்தே சினந்தெதிர்ந்து போர்புரிந்து வென்று (ஒன்றொரது) முழங்காநின்ற வார் கட்டிய முரசங்களையும், மதச்செருக்கால் ஆரவாரிக்கா நின்ற பெரிய யானைக்கூட்டங்களையும், அவரது ஆட்சியில் வைக்கப்பட்டிருந்த பலவாகிய மற்றைப் படைத் திரள்களையும் அறைபோதரா வண்ணம் வயப்படுத்திக் கொள்ளுதலால்,

பல்படை என்றது இரதம், பரி, கரி, காலாள் முதலியவற்றை. கொள்ள என்பது கொண்டெனத் திரிந்து நின்றது.

(கூ௫ - கூசு) பராபவத் தெவ்வர் வரிசையின் இறுக்கும் திறைகே ழுரிமை முறைநேர் நடாவியும் - தோல்வியடைந்த பகைமன்னர்கள் அணியணியாக வந்து செலுத்தும் திறையினைப் பெறுதற்குரிய பேரரசினைச் சிறப்பியல்பா னடாத்தியும்,

ஒன்னார்த் தெறுபொருளைத் தெவ்வரிறுக்குந் திறை யென்றது. கடன்மேற் கலஞ் செறித்தும் அடர்த்து கொண்டு நேர் நடாவியும் என முடிக்க.

(கூஎ - கூஅ) தத்தம் தொழிலில் தலைநின்று வளர்க்கும் பொருளொனும் வெறுக்கை போற்ருது நழுவவும் - அமைச்சர் முதலியோர் தத்தம் ஆள்வினையின்கண் முயன்று இடையறப் பெருக்காநின்ற பொன்னென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படு கின்ற செல்வப்பொருள் ஈட்டினுரைப் பாதுகாவாமல் சொல்லா தேகவும்,

பொருள் ஈட்டினர்மாட்டுச் சிறிது தவறுண்டாயினும் அங்கிலேயே தனது நிலையாமை இற்றெனக் காட்டி வாளா போதலால் அதன்மீது ஆழ்ந்த பற்றுவைத்தல் தக்கது அன்று என்பதனை உணர்த்தவே அதற்குரிய பல பெயர்களுள் வெறுக் கப்படுவதென்னும் பொருண்மை நன்கு புலப்பட ஈண்டுப் பொருளொனும் வெறுக்கை யென்ருர். ஒருவன் மிடுக்குற்றுப் பற்றிப் போற்றினும் போகூழ் வந்துற்றபோது அது நிலையா தாதலின் போற்ருது நழுவவும் என உரைத்தார்.

மிஞிறென்பது முதல் மாதரை யென்னுமளவும் ஒரு முடிபு.

(கூகூ - சுக) மிஞிறும் தேனும் வெறிகவர் தும்பியும் களுலிப் பண்குரல் கஞற்றுவ சுழலும் இருள்துஞ்சு மலர்ப்பொழில் மருள்சில் லோதி - மணத்த மதுக் கவர்கின்ற மிஞிறு தேன் தும்பியென்னும் வண்டினம் நெருங்கிப் பண்ணுங் குரலோசை யும் கலப்பனவாய்ப் பாடிச் சுற்றுதற்கிடனுன இருள் தங்கின மலர் செறிந்த பொழிலோவென மருளத்தக்க சில்லென்னுந் தலைப்பணி யணிந்த கூந்தலினையும்,

மிஞிறு - ஆண், தேன் - பெடை, தும்பி - வேறொரு வண்டின சாதி. பொழிலும் எனச் சிறப்பும்மை விரித்துப் பொழிலும் மருளத்தக்க வோதி யெனினுமமையும். சில் என்பது சின்மை மென்மை யென்னும் பொருட்டு.

(சுஉ - சுச) பூவார்சோலைப், புறத்தகப்படுத்து மேவரத் தடைஇய விதுக்குறை கடுக்கும் திவள்ஒளி மாண்ட குவவு நுதல் - அக் கூந்தலாகிய மலர் நிறைந்த சோலையின் புறத்தே

அதனை யுட்படுத்திக் கொண்டு தங்குமாறு தடையிட்ட குறைமதி போல்கின்ற பரவின வொண்மை மிக்க பெரிய நுதலினையும்,

(சச - சரு) வாணுதல் நீங்கதிர் அமிழ்தத்திங்கள் பிளவின் நீங்குகார்க் கறையும் நிலாத்தவழ் வெண்மையும் விராய் உருக் கொண்டென மிளிர் மதர் மழைக்கண் - விளக்கமுள்ள அந்நுதலாகிய தண்ணிய கிரணத்திற் கிடனான அமிர்தவுருவான அக் குறை மதியினின்று நீக்கமுற்ற கரியகளங்கமும், அதன் நிலவின் வெண்மையும் விரவி உருக்கொண்டாலொத்த மாசில்லாத மதர்த்த குளிர்ச்சியான கண்ணிணையும்.

குறைமதிக்குக் களங்க மின்மையின் நீங்குகறையென்றனர். இது வண்ணவுவமம், நிலவின் களங்கமும் வெண்மையும் ஓரோ வழிக் கலந்துருக் கொண்டாலொத்த கண்ணெனவே அவை அங்ஙனமாகி யுருத்திரிதலின்மையால் வேறுவமம் அக் கண்கட் கமைபாதென்றவாறுமாயிற்று.

(சஅ - சகூ) செங்குமுதத்துச் சிறுமதி கிடந்தெனச் செவ் வாயகத்த செய்திர் வெண்பல் - செங்குமுதப் பூவினில் இளம் பிறை கிடந்தா லொத்ததாய், செவ்வாயினிடத்து அழுக்கடை யாத வெண்மைத்தான பல்வரிசையினையும்,

(ரு0 - ருக) விலங்குபாய் கதிர்க்குழை வீழ்ந்து செஙில்துயல் வர வள்ளையின் ஒழுக்கிய அள்ளெழில் செஞ்செவி - விலகிப் பரவாநின்ற ஒளியையுடைய குழைகள் நான்று தோண்மே லிடத்தே அசையா நிற்ப வள்ளைப் பூவைத் தொங்கவிட்டாற் போலத் தாழ்ந்த அள்ளிக் கொள்ளும்படி செறிந்த அழகுள்ள செவியினையும்,

செஞ்செவி வார்ந்து தாழ்ந்து மடற்சுழி வலஞ்சூழ முன் புறத்தே தள்ளின செவி.

(ருஉ - ருகூ) செவ்வாய் கவுட்டுணைச் சேல்விழி நெற்றி இவ்வாயுறுப்பான் இன்சுவை அமிழ்த உறுகொடை யாற்றி வறிதுகொடை காட்டும் வளைநிதி தன்னைக் குடுமிகைக் கொண்டு அவ்வளைமேல் கொண்டு வயங்கு ஒளி தோற்றும் பதுமமாநிதி இதுவெனக் கவன்று தாவா உறுவர் மேவாவுள்ளமும் ஓவப் படமென உளுற்றுறு திருமுகம் - செவ்வாயும், இரண்டு கன்னங் களும், சேல் மீனை யொத்த கண்களும், நெற்றியுமான வுறுப்புக் களைக் கொண்டு இனிய சுவையுள்ள அமிழ்தமாகிய பெரிய வண்மையைச் செய்து வறிய கொடையைக் காட்டாநின்ற சங்க நிதியை அதன் தலையைக் கைப்பற்றி அதன் மேலதாய்ப் பொருந்தி மிக்க பொலிவை வெளிப்படுத்துகின்ற பெரிய பதும

நிதியிஃதென்று வியந்து கவற்சியாகிக் கேடில்லாத மாதவரது ஒன்றினும் பற்றாத வுள்ளமும் தன்னிலை பெயர்ந்து தடுமாறும்படி ஓவியப்படம் போல நான்முகனாற் படைக்கப்பட்டுள்ள அழகிய முகத்தினையும்,

உம்மை சிறப்பும்மை. ஒன்றினும் பற்றின்மையாவது கூடும் அன்பினில் கும்பிட லேயன்றி வீடும் வேண்டா விறலின் விளங்குதல். முகம் செவ்வாய் முதலிய வுறுப்புக்களி னிருக்கையதாக லானும், அவற்றைக் காம நூலுடையார் அமிழ்த நிலைகளெனக் கோடலானும், முகம் அவற்றைக் கொண்டு அவ்வமிழ்தத்தினை வழங்குலாகிய கொடையைக் காதலர்க்களிக்கின்றதென அதன் தொழிலாக வுபசரித்தார். அம்முகம் சங்கு போன்ற கழுத்தின் மேலதாய் நிற்றலின் அதனுருவாயுள்ள நிதி அவ்வா றமுதத்தினை யளிக்க மாட்டாமையால், அது தரும் ஏனைய பொருள்களை வறிது கொடையென்றும் அது காரணமாகத் தன்னின் றிழிந்ததாகலின், குடுமியைப் பற்றித் தோற்றார் பிடர்மேல் வென்றார் ஏறுதல் முறையாக மேல்கொண்டு என்றுங் கூறினர். இனி முகத்திற்குவமம் தாமரை யாகலின் அதனுருவாய் நின்று பயன்படும் பொருள்களை யுதவா நின்ற நிதியே இதுவென வியப்பும், தம் மனத்தையுங் கவர்தலால் கவற்சியுமிக்கு அறவோரதுள்ளமும் நிலைதடுமாறும்படி படம்போல்வதாயமைந்தது என வணிந்துரைக்கப்பட்டது.

(கூ0 - கூங) பகுவாய்ப் பொற்குழை மகரமீன் நான்று ஐது மீக்கிடத்தலின் ஐங்கணைக் கிழவோன் வெய்து தன்றுணை விளக்கிய வுயர்த்த அணங்குதவழ் கொடியின் இணங்குபணை வேய்த்தோள் - அம் முகத்தின் பாங்கர் அங்காந்த வாயையுடைய சுறாமீன் வடிவாகப் பண்ணின பொன்னாலாகிய குழை தூங்கி, (பகுவாய் மகரப் பொற்குழை யென மாறுக.) வேய்த்தோளின் மேல் அடர்ந்து அசைந்திருத்தலால், ஐந்து மலர்களாகிய அம்புகளையுடைய மன்மதன் கொடிதான தனது ஆணையை யாவர்க்கும் புலப்படுத்துமாறு உயர நாட்டின விருப்பத்தோடு நிகழாநின்ற கொடிக்கம்பம் போலத் தம்மி லிணையொத்த பருத்த மூங்கில் போன்ற தோள்களையும்,

தோளின்மீது மகரக்குழை கிடந்து அசைவது மன்மதனுடைய மீன் கொடி போன்று இருந்தது.

(கூச - கூரு) காம்பு புடையடுத்த கதிர் மணிக்குன்றின் தோள்புடையடுத்த சுடர்ப்பூண் கொங்கை - அம் மூங்கில்கள் பக்கத்தின்கண் நெருங்கியுள்ள ஒளிமிக்க மணிகளாற் பொலிந்த குன்றுகளைப் போலத் தோள்களினருகே நெருங்கின சுடரொளியைக் காலுகின்ற மணியணிகள் செறிந்த முலைகளையும்,

(சுசு - சுகூ) குவிமுலைத் துணைகொள் சுவிமணிமார்பில் தத்தமது ஏணி கடவாது தணிய நன்னு நின்றுணர்த்தும் தன்னாக் குறியின் அணிவயிற் றொழுகிய மணிமயிர் வல்லி - அக்குவிந்த கொங்கைகளை யேந்தின விளக்கமான அழகிய மார்பினிடத்தே அம் முலைகள் தமக்குரிய எல்லைகடவாமல் தங்கும்படி நடுநின்று வரையறை யுணர்த்தா நின்ற நீக்கப்படாத அடையாளம்போல மென்மையான வயிற்றின்கண் ஒழுங்குறப் பொருந்தின கரிய மயிர் ஒழுங்கினையும்,

(எ0 - எஉ) நெடுகுமயி ரொழுக்கு நெடுவழிப் படர்ந்து கடுமுலைக் கோட்டுக் களிறுபட எடுத்த படுகுழி அனைய பயம்படு கொப்பூழ் - அந்நீண்ட மயிரொழுக்கமான நெடிய வழியே சென்று பருமை தம்முளொத்த முலைகளாகிய கோட்டியானைக ளகப்படுமாறு அகழ்ந்த கொப்பம் போன்று ஆழ்ந்த வுந்தி யினையும்,

கடுத்தல் ஒப்பு.

(எக - எச) நடுநின்று வாழ்வோர் நலத்தொடு முரண நடு நின்று தேய்ந்த இடுகுகொடி மருங்குல் - நடுவு நிலைமைக்கண் தங்கி வாழ்வாரது ஆக்கத்தொடு மாறுகொண்டு நடுவே நின்றும் வறுமை கூர்ந்த இளகின கொடியை யொத்த இடையினையும்,

நடுவு நிலைமைக்கண் நின்றவர்க்குப் பெருக்கமே யுளதாவ தன்றித் தேய்வு ஒருபோதும் உளதாகாதென்பது ஒருதலையா யிருந்தும், நடுநின்ற இடை அங்ஙனம் பெருகுதலின்றித் தேய்ந் தமையான் அவர் நலத்தொடு முரணவென்றார். இஃதோரிலக் கணை.

(எ௫ - எஎ) வையகம் உயிர்த்தோன் மதிபுனைந்து இயற்ற வின் கை புனைந்தியற்றுங் கதிர்மணித் திண்டேர் கடாது உருக் கொண்டு ஓடும் தடாத பேர் அல்குல் - உலகங்களையீன்ற நான் முகன் மதிமிக்குப் படைத்தவாற்றால் யவனர் கைத்தொழில் வல்லரா யியற்றின கதிரொளியைச் செய்கின்ற திட்பமான தேரினை யொவ்வாமல், இயற்கை யுருவிற்றாய் ஆடவர் உள்ளந் தோறும் விரைந்து செல்லும் செலவிற் றடைப்படாத அகற்சியையுடைய அல்குலினையும்,

யவனர் கையாலியற்றின தேர், இத்துணை வலிமைத்தன்று மாகலின் அவ்வுருக் கொண்டோடும் தடாத பேரல்கு லெனப் பட்டது.

(எஅ - எகூ) கீழ்மேலாகக் கிளர்ந்து எழின் அத்தகு வாழை யொடு பொரூஉம் வார்ந்த செறிகுறங்கின் - பருத்த அரைமேல

தாக வளர்ந்தெழுந்தால் (இது இல் பொருளுவமை) அப் புதுமைத்தான வாழையை ஒக்கும் நெருங்கி நீண்ட தொடைகளையும்,

வாழையொடு என்பது வேற்றுமை மயக்கம்.

(அ௦ - அ௨) வேற்றொரு தாமரை மேவந்து தொழில்செய வீற்றிருந்தருளும் விரைமலரேய்க்கும் அலத்தக மலர்ந்த நலத்தகு சீரடி - வேறோர் தாமரைப்பூ விரும்பி வந்து பணி செய்யாநிற்ப, அரசிருக்கா நின்ற மணமுள்ள தாமரைப் பூவைப்போன்ற செம்பஞ் சூட்டிய அழகுள்ள மென்மையான கால்களையும்,

வேறொரு தாமரை செம்பஞ்சிற் குவமம். இது வண்ணவுவமம். சீர் என்னும் பலபொருளொரு சொல் *ஊறெட்டனுளொன்றாகிய சீர்மையினை யுணர்த்தி நின்றது.

(அ௩) மயில் இயல் மருளும் இயல்மட மாதரை - மயிலினது சாயலும் மருளுகின்ற சாயலையு மடப்பத்தினையு முடைய மாதர்களை,

'மயில் இயலும்'—என்பதன் உம்மை விகாரத்தால் தொக்கது.

சில்லோதி முதல் சீரடியும் இயலுமுடைய மாதரையென முடிக்க.

சீலமென்பது முதல் அழற்று நோய் என்னுமளவும் ஒரு முடிபு.

(அ௪ - அ௫) சீலம் விழைவே செயல் குறி இவற்றான் நால்வகைப் பேதமும் மாலறத் தெரிந்து - அவரது ஒழுக்கமும் உள்ளத்தின் வேட்கையும் செய்கையும் குறியுமாகிய இன்ன கருவிகளால் நான்குவகை வேறுபாடுகளையும் ஐயப்பாடின்றி யுணர்ந்தவராய்,

†"எண்ணேகார மிடையிட்டுக் கொளினு மெண்ணுக் குறித்தியலு மென்மனார் புலவர்" என்றாகலின் எண்ணேகாரத்தைச் சீல முதலியவற்றோடுங் கூட்டுக. நால்வகைப் பேதமாவன - வாலை, தருணை, பிரவுடை, விருத்தை யென்பன. இவை மாதர் பருவங்களென்பர்.

---

* ஊறு எட்டாவன-வெம்மை, தண்மை, மென்மை, வன்மை, திண்மை, நொய்மை, சீர்மை, சர்ச்சரை.

† தொல்காப்பியம் - சொல்லதிகாரம் - இடைச்சொல்லியல் - உக௦-வது சூத்திரம்.

(அசு) மருந்தும் மந்திரத்தும் திருந்து விழைவேற்றி - மருந்தினாலும் மந்திரத்தினாலும் தன்னுடையையுற மாறுபடாத வேட்கையை அவர்க்குளதாமாறு பெருக்கி,

மருந்து - அமிர்த நிலையறிந்து பரிசித்தல். மந்திரம்-மதனது மறையை அதற்குரிய தானத்தில் எழுதுதல். இவை வேட்கையை மிகுவித்தற்குத் தொடக்கத்தில் செய்யத்தக்க இன்றியமையாக் கருவிகளென்பர். பெருகல் - முன் உள்ள அளவின் மேற்படுதல்.

(அஎ - அகூ) தேயம் பயிற்சி சேட்டை இயல்பே இன்பத் துறையே இருவகைத் தொழிலே இங்கித வகையே இவை நனி நாடி - தேயமும் குணமும் அவத்தையும் இயற்கையும் இன்பத்தின் பாகுபாடுகளும் இருபாலதான தொழிலின் பாகுபாடுகளும் எண்ணக் குறிப்பின் பாகுபாடுகளுமாகிய இவற்றை மிக நன்கு ஆராய்ந்து,

எண்ணேகாரத்தைத் தேய முதலியவற்றோடுங் கூட்டுக. உலகத்துள்ள தேயந்தோறும் பிறந்த மாதரது தருமம் உள்ளம் செய்கை முதலியவற்றை விசாரித்துத் தேறுவது தேய நாடலாம். தேவர் முதலிய கணவகையுணின்ற மாதரை வாதம் பித்தம் சிலேட்டுமம் என்னு முப்பகுதியுள் இன்னதுள்ளாரென வுண்மையறிவது பயிற்சி நாடலாம். வாலை முதலிய பருவங்கட் குரைத்த காலங்களையும் உள்ளத்தின் வேட்கையினையும் பகுத்தறிவது சேட்டை நாடலாம். மானினி முதலிய மாதர் சாதியும் சசன் முதலிய ஆடவர் சாதியுமான மரபுக் குட்பட்ட அவ்வவர் குறிகளின் பரிமாணங்க ளின்னவென்றறிவது இயற்கை நாடலாம். புல்லுதல் சுவைத்தல் முதலிய புணர்நிலை வகைகளை யறிவது இன்பத்துறை நாடலாம். புணர்ச்சி யமயத்தின்கண் புடைத்திடல் வழிபடலென்னுமிரண்டனையு மறிவது இருவகைத் தொழினாடலாம். கிராமியம் பௌத்திகம் முதலிய கரணங்களாகிய புணர்ச்சிப் பாகுபாடுகளறிவது இங்கிதவகை நாடலாம். இவற்றை விரிக்கிற் பெருகுமென விரித்திலம்.

(கூ0 - கூக.) இருவகைப் பொழுதொடும் ஏற்ப மருவிய மூன்று காலமும் மூன்று வேகமும் ஒப்பக் கலவி உஞற்று பேரின்ப அவாவுளம் பொதிந்து கொண்டு அழற்று வெம்படர் நோய் - பெரும் பொழுது சிறு பொழுதுகளில் பொருந்துமாறு உற்ற முக்காலங்களும் மூன்று வேகங்களும் பிறழாதபடி கலவி புரியாநின்ற பெரிய இன்பத்தின்கணுள்ள பேராசை உள்ளத்தை காமமாகிய தீயை மூடிக்கொண்டு மூட்டுதலானுண்டாகின்ற கொடிய துன்பத்துக்கு ஏதுவான நோய்,

கார்கால முதலிய ஆறும் பெரும் பொழுதாம். மாலைக்கால முதலிய ஆறும் சிறு பொழுதாம். மாதர் விரும்புமாறு அவரவர்க் கேற்ற ஆடவர் புணர்தற்குத் தக்க வமயம் காலமாம். அது மூவகை எனவும், விரைவு, சமம், தூக்கு என்பன வேகமெனவுங் கூறுவர். முன்னர்க் கூறிய சில முதல் வேகம் என்பதன் றுணையுமுள்ளவற்றின் பொருள்களை யொருவாற்றானுரைத்தாம். இன்னும் விரிக்கின் மிகப் பெருகு மாகலின், இவையெல்லாவற்றையும் ஒருங்குணர வேண்டின், வடமொழியுள் உள்ள இன்ப நூலினுணர்ந்து கொள்க. இனிச் சில முதலியவற்றால் தெரிந்து ஏற்றித் தேய முதலியவற்றை நாடிக் கலவியுற்று மின்ப அவாப் பொருந்துகொண் டுழற்று நோயென முடிக்க.

(௯௪ - ௯௫) தவாது பிறைபோலத் தணிவின்றி வளர வுவாமதிபோல வுருவேதபவும் - அந்நோய் இடையின்றி இளம் பிறை வளர்ந்து வருவதுபோலத் தீர்வின்றி வளர்தலால் நிறைமதி குறைந்து வருவது போல உடம்பின் வலிமை முதலியவை நாள்தோறுங் குன்றுநிற்பவும்,

நோய் வளர்தலால் உருவேதபவும் என முடிக்க. தபுதல் ஒருதலையாகலின் உருவேயென்றார். ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண் வந்தது. பொருளடையால் உவமை யடைகள் வருவிக்கப் பட்டன.

கடவுட் பொங்கர் முதல் தெளிவினை போலா தென்னு மளவும் ஒரு முடிபு.

(௯௬ - ௯௮) கடவுட் பொங்கரும் தடமருப்பு ஆவும் சிந்தா மணியும் நந்தா நிதிகளும் கலன் முதலான பலவளங் கொழிப்ப - தெய்வத் தன்மையுள்ள ஐந்தருக்களும் பெரிய கோடுள்ள காம தேனுவும் சிந்தாமணியும் கெடாத ஒன்பது நிதிகளும் ஆகிய அவை அணிகலன்கள் முதலிய வெவ்வேறான பொருள்களை வேண்டியாங்கு வரையாது கொடாநிற்பவும்,

(௯௯ - ௧00) பல்வகைக் கணமும் பணிந்தெழுந் தேத்தத் தெவ்வுத் தானவர் அவ்வித் தேங்க - அமரர் சித்தர் முதலிய வெவ்வேறான பலகணங்களும் வணங்கியேத்தா நிற்பவும், அவருட் பகைமையை யுடைய வசுரர்கள் தனது ஆக்கப் பெருக்கங்கண்டு மனக்கோட்டத்தால் பொறாதவர்களாய்ப் புழுங்கா நிற்பவும்,

(௧0௧ - ௧0௪) விரிகதிர்ப் பிழம்பும் அரிமான் தவிசின் களிகூர் நெஞ்சால் காவல் வைகும் ஒளிகூர்மகவான் உறுபதமாதி எளிதின் உய்த்தளிக்கும் தெளிவினை போலாது - பரந்த கதிரொளியை மிகப் பரப்புதற்கிடமான அரியணைமேல் உவகை பெருகும் உள்ளத்தோடும் அரசு வீற்றிரா நின்ற பாட்டு முறையு

மான புகழ் மிக்க இந்திரற்குரிய பத முதலியவற்றை எளிதிற் கைகூட்டுவித்தற்குக் காரணமான நல்வினை போல்வதன்றி,

பிழம்பும் என்றது பண்படியாக வந்த பெயரெச்சவினை. நெஞ்சால் என்பது வேற்றுமைத் திரிபு. காவல் வைகு மென்ப தனை ஒரு சொல்லாகக் கொண்டுரைக்க. ஆதிய என்பது குறைந்து நின்றது. வீடுபேற்றிற்கு வேண்டுவனவாகிய அத்துணை யாற்றலுடைமை முத்தி பதப்பேற்றிற்கு வேண்டாமை யால் எளிதினுய்த்தளிக்கு மென்றும், நல்வினையும் பிறவிக் கேதுவாமெனப் பெரியோரால் தெளியப்பட்டதாகலான் தெளி வினை யென்றும், பின்னர்க் கூறப்படும் பயிற்சிகளாற் பெறத் தக்க வீடுபேறு ஒருவாற்றானும் இவற்றை யொவ்வாதாகலான் போலாதென்றுங் கூறினர். பொங்கர் முதலியன வளங் கொழிப்ப ஏத்த ஏங்கத் தவிசிற் காவல் வைகும் மகவான் பத மாதிய அளிக்கும் வினைபோலாதென முடிக்க.

பார் என்பது முதல் பிறக்கணித்துகவும் என்னுமளவும் ஒரு முடிபு.

(கoஞ - கoஎ) பார்முதிர் புணரிப் பாயற்கடவுள் வார்மதுப் பொகுட்டு மரைமலர்ப் புத்தேள் என்று இவர் தமக்கும் எய்தற் கரிய-பாராகிய நிலத்தினிடத்தே முதிர்ந்த பாற்கடலின்கண்ணே சேடனாகிய படுக்கைமேற் கண்வளர்கின்ற நெடுமாலும் பெருகா நின்ற தேனோடலர்ந்த தாமரைப்பூம் பொகுட்டினிடத்தே தங்கும் நான்முகனுமான இன்னோரானும் எளிதின் அடைதற்கியலாத,

உம்மை : உயர்வு சிறப்பு.

(கoஅ - கoகூ) சரியை கிரியை யோகத்தவாநிலைப் பெயர் பொசசாப்பப் பிறக்கணித்துகவும் - சரியை கிரியை யோகங்க ளென்னும் ஒப்பற்ற சாதனங்களின் பெயர்கள் மறக்குமாறு குறிக்கொள்ளாது கைவிடுதலானும்,

தத்தம் வருணநிலை வழாது நின்று தேசிகரிடத்தே மிருதி மறைநெறி முதலியவற்றைப் பயின்று எல்லாவற்றிற்கும் முடிவான மெய்ப்பொருளைத் தேறிப் பின்னர் அம்மெய்ப்பொரு ளாகிய இறைவனை நோக்குமதியானுயர்ந்து சமய தீக்கை பெற்று இறைவனது திருக்கோயிலில் திருவலகிடல் - மெழுகல் - மலர் கொய்தல் - மாலை முதலிய தொடுத்தல் - தீபமேற்றல் - மெய் யடியார் பணித்த பணி தலைநின்று மேவல் இவை முதலான நற்கருமங்களைப் புரிவது தாதநெறியாகிய சரியையாம். இதனை முற்றிய பின்னர் மகநெறிக்கான விசேட தீக்கையைப் பெற்றுப் பூசனைக்கேற்ற திருப்பள்ளித்தாம முதலியவற்றைச் சேகரித்துச்

சுத்தி ஐந்துஞ் செய்து பதுமாசனம் பூசித்து அதன்மேல் மூர்த்தியைப் பாவித்து மூர்த்திமானாகிய இறைவனை எழுந்தருளச் செய்து பேரன்பினால் ஒருமைப்பட்ட மனத்தொடு வழிபட்டுத் துதித்து ஆவரண பூசை முதலியவும் புரிந்து அழலோம்புதல் புத்திர மார்க்கமாகிய கிரியையாம். பின்பு இயம நியம முதலிய யோக வுறுப்புக்களான எண்வகை யியல்பும் வாய்ந்து பிங்கலை இடைகலைகளை யடக்கி உயிர்வளியை நடுநாடியினிறுத்தி ஆதாரமாறினையும் அவற்றிலுள்ள பொருள்களையு முணர்ந்து தியானித்து மூலாதாரத்தி லனலையெழுப்பி உந்தியினிடத்தே குண்டலி சத்தி யுருவாயிருக்கும் அமிர்தினை யுருகப்பண்ணி மற்றைய வாதாரங்களின் கீழ்முகமாயுள்ள பதுமங்களைப் பேதித்து மேலே சென்று சோமவட்டத்திற் பெருகாநின்ற வமிர்தினையுண்டு பேரொளியான இறைவனைத் தியானித்து அவ்வொளியுடன் கூடியிருத்தல் சகமார்க்கமாகிய யோகமாம். இவற்றின் பயன் முறையே இறைவனுலகு இறைவனருகு இறைவனுருவடைவது. இவற்றின் விதியைச் சிவாகமங்களினுய்த்துணர்க. கடவுள் புத்தேள் இவர் தமக்கு மரிய சரியை கிரியை யோகத் தவநிலைப் பிறக்கணித்துகவுமென முடிக்க.

ஊன நாடக மென்பது முதல் நிலையது நீங்கவும் என்னுமளவும் ஒரு முடிபு.

(கக0 - ககக) **ஊன** நாடகம் உஞற்றிய திருவருள் ஞான நாடகம் நவிலிய மாறலும்-இதுகாறும் மாயா காரியமான நாடகத்தினை நடாத்திய (இறைவனிடத்ததான) அருட்சத்தி இனி ஞான நாடகத்தை நடாத்தும் பொருட்டுத் திருவுளந் திரும்பினவளவில்,

உயிர் தன்னை யித்தன்மைய னென்றுணருமாற்றினை மறந்து தன்னின் வேறாய யாக்கையைத் தானாமென்று கருதிப் பொருட்சார்பு உயிர்ச் சார்புகளை நிலைத்திருப்பன என்று எண்ணித் துன்பத்துட்பட் டுழலுமதனை ஊன நாடகமெனவும், இவ்வமயத்தும் அதனுடன் கலந்து நின்றே கலப்பில்லாத தாகலான் அதனை யுஞற்றிய திருவருளெனவும், அவ்வாறுழன்று தனது பதியையு மறியாது வருந்தின அவ்வுயிரைச் சத்திநிபாதானுகுணமாகத் தீக்கை செய்து கருணையாலநுக்கிரகிக்கு முறையினை ஞான நாடக மெனவும், அத்திருவருளே அப்பருவத்தின்கண் குருவாய் வந்து அவ்வவத்தைகளினின்று முயிரை விடுவித்து மலவிருளை நீக்கி அவா அறிவு செயல்களை யிடையீடின்றி விளங்கச் செய்வதாகலின் அதனை நவிலிய மாறலு மெனவுங் கூறினர்.

(ககஉ-ககச) ஆணு மலப்பகை கோணாது கழலத் தானுநந்தத் தனி உயிர் மடங்கக் கட்காண் குருமுதற் கடவுள் ஆகி-அருள்

வினையி னன்றி நீங்காது அநாதியாய் வருகின்ற ஆணவமாகிய பகைவலிமை புரியாமலொழியுமாறும் உயிர் தனியாய்த் தானுகவே பெருகும்படி தனது அறியாமையாகிய மயக்கத்தினின்று நீங்குமாறும் எல்லாவற்றிற்கு முதலாய் நிற்கும் கடவுள் கண்கூடாகக் காணப்படுகின்ற குரவனுகி,

முதற் கடவுள் குருவாகியென மாறுக. அறியாமை அகங்காரம் அவா விழைவு வெறுப்பு முதலிய தத்துவக் குழாத்தினைத் தொலைச்சித் தான் தனியா யிறைவனிடத்தே நிற்றலைத் தானுகந் தலும் மடங்கலுமென்றுர். எனவே பசுஞான நீக்கமென்றவாருயிற்று. கட்காண் குருவென்றதால் முதற் கடவுள் அருளானன்றிக் காணப்படானென்பது,

"வேறுஆ காமையா னு மறிவினு ணிற்றலானு
முன்னிய வெல்லா மூன்னின் றுணர்த்துவ னுதலானு
மென்னது யானென்றோது மிருஞ்செருக் கறுத்தலானுந்
தன்னறி வதனுற் காணுந் தகைமைய னல்லனீசன்"

என்னும் சித்தியார் ௬ ஆவது சூத்திரம் ௮ ஆவது திருவிருத்தத்தாற் கண்டுகொள்க.

(௧௧௫-௧௧௮) உயிரே அவத்தை உணர்த்துந் தன்மை அருளினியல்பே ஆங்கதன் பயனே பெரும்பெயர்த் திறமே பெற்றவர் முறையென்று அனைவகை யேழும் அரில்தபத் தெரிப்ப - உயிரும் அவத்தைகளும் அவற்றை விரவிக் காரியப்படுத்தாநின்ற தன்மையும் அருளினியற்கையும் அவ்வருளின் பயனும் இறைவனியல்பும் இறைவனடியை யடைந்தார் முறையுமென வேதாகமங்களானுணர்த்தப்படுகின்ற அவ்வேழு பாகுபாடுகளையும் ஐயமற வறிவுறுத்தலால்,

அனையவகை யென்பது குறைந்து நின்றது. தெரிப்ப என்பதனை எல்லாவற்றோடுங் கூட்டியுரைக்க. உயிரைத் தெரிவித்தலாவது அளவற்றதாய விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர் என மூவகைத்தாய் என்று முள்ளதாய்ச் சத்தசத்துக்களைப் பகுத்துணர்தற் றன்மைத்தாய் இருளும் ஒளியுமல்லாத கண்ணியல்பிற்றாய் நிறைவிற்றாய் உணர்த்த உணர் சிற்றறிவிற்றாயுள்ள தென்பது. அவத்தைகளைத் தெரிவித்தலாவது நனவு, கனவு, உறக்கம், பேருறக்கம், உயிர்ப்படக்கம் என ஐந்தென்றும், இவற்றிற்குத் தானங்கள் முறையே புருவநடு, அது தொடுத்துக் கண்ட முடிவு, அது தொடுத்து இதயமளவு, அது தொடுத்து நாபியீறு, அது தொடுத்து மூலாதார வரை யெனவும், இவற்றின் கருவிக் கொத்துக்கள் முறையே ஐந்து நான்கு மூன்று இரண்டு

ஒன்றும் எனவும், அன்றியும் கேவலம் சகலம் சுத்தம் எனக் காரணவத்தை மூன்றுமெனவும் தேற்றுதலாம். இவற்றை உணர்த்துந் தன்மை தெரிவித்தலாவது முறையே உயிர் ஒருவர் உணர்த்த உணர்தலானும், சடங்கள்போ லழியாமையானும், சதசத்தாய்ச் சுதந்தரவீனனென நிற்குமென்றும், கீழாலவத்தைச் சாக்கிராதி நின்மலாவத்தைச் சாக்கிராதி என்று மிரண்டு முறையே சனனங்களை யுண்டாக்கிக் கீழே தள்ளுவதென்றும், பிறப்பிறப்புக்களை யுண்டாக்காமல் மேலான நிலையை யடைவிப்பதென்றும், உயிரநாதியே மலத்தான் மறைப்புண்டு கிடந்த வமயம் கேவலமென்றும், இறைவ னுடலாதியை யளித்தவமயம் சகலமென்றும், மலமுற்று நீங்கிப் பிறவியற்ற வமயம் சுத்தமென்றும் விளங்குமாறும், விஞ்ஞானகலர் முதலிய மூவகையுயிர்களின் வினைகட்கும் முன்னிலையான ஆறு அத்துவாக்களினும் முறைப்படிக் கன்மங்களை யூட்டித் தொலைத்து அவாவெகுளி அறியாமை என்னும் தளைகளின் நீக்கி முதிர்ந்த பக்குவத்தின்கண் இறைவன் குருவாய் வந்து அத்துவா ஆறினையுந் தூய்மைசெய்து பிராரத்த கன்மங்களை யுண்பித்துத் தீக்கைக்குப் பின்னர் ஏறின ஆகாமியவாணவங்களையும் ஞானத்தீயினால் தகிக்குமாறு மென்பது. அருளினியல்பு தெரிவித்தலாவது உயிர்கட்கு மெய்யுணர்வைத் தெருட்டி ஆத்மஞானந் தோற்றுவித்து அருவமான இறைவன் வெளிப்படுதற்குத் தனது கருணையினால் குருவடியாய் வருவது அருட்சத்தியே யென்பது. அதன் பயன் தெரிவித்தலாவது அப்போது பூதமுதல் நாதமீறான பிரபஞ்சமெல்லாந் தன்னுள்ளே விளங்க இறைவன் சிறுமைக்குச் சிறுமையாகவும் பெருமைக்குப் பெருமையாகவும் உயிர்க்கு உயிராகவும் நிற்கு நிலைமைகள் விளங்குமென்பது. பெரும் பெயர்த்திறந் தெரிவித்தலாவது இறைவன் அருவுருவம் குறி குணங்கள் தோற்றக்கேடுகள் பந்தவீடுக ளின்றி நித்தமாய்த் தானெல்லாவற்றையுங் கலந்து தன்னை யொன்றுங் கலத்தலின்றி நிருவிகாரியாய் எஞ்ஞான்று மொருதன்மை யுடையவனுமென்பது. பெற்றவர் முறை தெரிவித்தலாவது அம் மெய்ப் பொருளை அதனோடொற்றுமையுற இடைவிடாது பாவனை செய்து காண்பார்க்கு விழைவு வெகுளிகளும் கரணவாதனையும் முக்குணச் செயல்களும் ஓரடையாளமும் நியமங்களும் வறுமை வாழ்வுகளும் இவை முதலிய இல்லையாய் இறைவனடியை நீக்கமற நினைந்திருக்கை யென்பது.

(௧௧௧-௧௨௨) தாழாது கேட்டு வீழாது சிந்தித்து அங்கைக் கொண்ட அமிழ்தெனத் தெளிந்து பொங்குபே ரின்பம் புணராது புணரும் நிட்டைகூட நிலையதும் நீங்கவும் - மனம் புறம்பே சென்று தங்காமல் அவ் வேழு வகையினையுங் கேட்டு

விபரீத ஐயங்களுள் வீழ்ந்து மயங்காமல் சிந்தித்து உள்ளங்கைக் கண் ணேற்ற அமிழ்தினை யுள்ளும் புறம்பும் கண்கூடாகத் தெளியுமாறுபோல் அவற்றைத் திரிபறத் தெளிந்து தலைசிறந்த பேரின்பவீட்டைக் கலவாமற் கலப்பதற்குக் காரணமான தியான சமாதியைக் கூடுகின்ற அந் நிலையும் நீங்கவும்,

இது நன்னெறியாகிய மெய்யுணர்வு நிலையாம். நிட்டைகூட நிலையதுமெனப் பாடமோதி நிட்டை கைகூடலாகிய நிலையென வுரைப்பது மொன்று. நிலையது என்பது ஈண்டு ஒரு சொல் நீர்மைத்தாய் நின்றது. உம்மை எச்சவும்மை. என வென்பது வினை யெச்சவுவம மாகலான் அமிழ்திற்றாய்மை இனிமைகள் போல் அவற்றில் தெளிவுண்மை நன்மைகள் கூடலின் வண்ண வுவமமும், அமிழ்து மரிப்பை யொழிக்குமாறுபோல் அவை பிறப்பிறப்புக்கட் கேதுவான அறியாமையாகிய இருளைப் போக்குவதால் தொழிலுவமமும் பெறக்கிடந்தவாறு காண்க. பொங்குபேரின்பமாவது நிரதிசய வின்பம். அதனில் மிக்கதோர் சிறிய வின்பம் பிறிதொன்றின்மையின் "உயர்வற வுயர்நல மென" அதனை யுணர்ந்த பெரியார் பணித்ததுமது. புணராது புணர்தல் ஒருகால் நீங்கிப் பின்பு கூடாமல் இடையறக் கூடல். அங்ஙனங் கூடற்குக் கருவியாயுளது நிட்டையாம். அது கேவல சகலங்களைப் பொருந்தாமல் மெய்யுணர்வை யடைந்து அவ் வுணர்ந்தவாற்றாற் குறிக்கொண்டு நேயத்தோடு கூடியிருக்க எங்கும் கலந்து நிறைந்திருப்பவனான இறைவன் தானே தோன்றி எல்லாப் பொருள்களும் அவனாகவும் அவ் வுருவமனைத்தும் இறைவனல்லாதனவாகவும் காணப்பட்டு அவையனைத்திற்கும் வேறாகிய நிராதாரனாகி யெப்பொழுதும் தோன்ற நிற்குநிலை யென்பர். இவற்றால் குருமொழியைக் கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல், நிட்டை கூடல் என மெய்யுணர்வை யடைந்தார் பெறும் பயன் நால்வகைத்தென்றதாயிற்று. ஞானநாடக முனைற்றிய அருள் ஞான நாடக நவிலிய மாறனும் கழல மடங்கக் குருவாகி உயிர்முத லெழுவகையினையுந் தெரிவிப்பக் கேட்டு நினைத்துத் தெளிந்து புணரும் நிலை நீங்கவுமென முடிக்க.

பஃறிறப் பகைஞரென்பது முதல் இரவல என்பதனளவும் ஒரு முடிபு.

(௧௨௩-௧௨௭) பல்திறப்பகைஞர் படையொடு நேர்ந்தென வெல்திறம் காட்டாது விற்றுவீற் றுடற்றும் பிணிக்கோட்பட்டு பேதுறு மனத்தான் முந்தையோர் ஈட்டும் முழுநிதிச் செல்வமும் பொய்ம்மையாளர்புகழெனத்தேய-பலதிறங்களாலாற்றலுடைய பகைவர் படையொடு மெதிர்ந்தாற்போலத் தம்மை வெல்லு முபாய மேற்கொள வொட்டாமல் வேறுவேறாய்ப் பலவாற்றிலு

மூண்டு வருத்தாநின்ற நோய்களாற் பற்றப்பட்டுப் பித்துறு கின்ற உளத்தனாகித் தன் தாதை மூதாதைய ரீட்டின பெருஞ் செல்வங்களும் பொய் கூறுவாரது புகழ் தேயுமாறுபோலத் தேய,

பலதிற மாவன துணை சுற்றம் பொருள் இவை முதலியன. ஆகி : முற்றெச்சம் பேதைமைக்குக் காரண மிரண்டனு ளிது காமத்தான் வந்ததாகலான் தனக்குறுதி பயவாத அவ் வொழுக் கத்தின்கண் விரும்பிச் செய்தமைபற்றி வந்த மயக்குற்ற மனத்தானென்றார். பொய்யர் பொய் கூறுவாரெனக் கூறாது பொய்யைத் தாமே யாளமாட்டாமே பொய்ம்மையால் தாம் ஆளப்பட்டாரென முன் செய்த புகழுந் தேயு மென்றற்கு அதனை வற்புறுத்தினார். இவ் வுவமத்தால் இவனாலீட்டப்பட்ட பொருளும் ஒருங்கு தேய்தல் பெறப்பட்டது.

(௬௨௮ - ௧௩௨) நோய்ப் பகையாளர்க்கு நொடிந்தென் சிதரின் பல்வகை மருந்துக்குப் பகர்விலை தொலைச்சி அதுவென வெறுவியது அன்றுமற் றிதுவென முன்னை நாள் மருந்தை முறை முறை இகழா பின்னை நாள் மருந்தை பெட்டுவாய் மடுத்து - நோயாகிய பகையாற் பிடிக்கப்பட்டாற் பொருட்டு யாது சொல்லினு மென்னை சிறிது சிறிதாகப் பல்வேறுவகைப்பட்ட மருந்திலுக்கும் மருத்துவன் சொல்லி யளந்த விலைப்பொருள்களை யிறுத்து இது முற்பகலுண்ட மருந்துபோலப் பயனிலதன் றென்று மருத்துவனுபசரித்தலும் அவ்வாறே முன்னை நாளி லுண்ட மருந்தினை ஓரோவொன்று யவமதித்துப் பின்னைநாளி லேற்றின மருந்தினை யார்வமிக்கு உண்ணுதலும்,

நோயாளர்க்குத் தம்மால் தேய்ந்த செல்வத்தினை மீட்டு மீட்டுவான் தக்கவலியின்மையாலும், நோயாற் றெறப்படுகின்றா ராகலின் அதனைப் புறங்காண்டற்கு மருந்தென்னும் படைக்கல மன்றிப் பிறிதொன்றில்லையாலும், அதனைக் கொள்வான் பொருள் கொடுக்கற்பால தின்றியமையாமையாகலானும் நொடிந் தென்னெனக் கூறினார். இது இரக்கக் குறிப்பு. சொல்லிப் பயனில்லை யென்பதாம். சிதரென்பது துளி, அவை சிறியனவே யாயினும் பலவும் ஒருங்கு கூடியவழி நீத்தமாமாறுபோலப் பலவகையுள் அவ்வம் மருந்திற்கும் தனித்தனியே பகரும் விலைப் பொருள்கள் சிறிய சிறிய வளவினவேனும் அவ்வகை பலவு முன்னிட்ட மருந்துகளனைத்திற்கும் வேறுவே றிறுத்தவை பின் னொருங் கெண்ணப்பட்டுழி அளவுபடா வாகலின் அம் மிகுதி தோன்றப் பல்வகை யென்றார். மற்றிது அதுவென வெறுவிய தன்று என்ன எனக் கூட்டுக. மடுத்து : எச்சத்திரிபு.

(௧௩௩ - ௧௩௪) பருகு பல்மருந்தால் பண்டைநோய் மேலும் மண்டு நோய் வேறு மரீஇக் கிளர்ந்து உருப்ப - அவ்வாறுண்ட

பலவேறு மருந்துகள் காரணமாக முன்னைய நோய்களே யன்றிப் பின் வேறு வேறு மிக்க நோய்களு மொருங்கே கூடி மூண்டு கொடுமை செய்தலும்,

(௧௫௫ - ௧௫௬) உரைத்தவென் மொழிவழி யொழுகினை யல்லைகொல் நோய் பெருத்துத் தெறுமென மருத்துவனொழிய - இன்ன வின்ன அளவின்கணிற்கவென விதித்த எனது சொற்படி நின்று நடந்தாயல்லையாகலான் இனி அந்நோய்கள் மிக வளர்ந்து கேடு செய்யா நிற்குமென் றச்சுறுத்தி மருத்துவன் கைநெகிழ்ந்து போந்ததால்,

(௧௫௭ - ௧௬௧) தெய்வத்திறத்தால் தீர்வு காண்பாமென உள்ளூர் வயின் வயின் தெள்ளிதினோங்கும் புரிமுறுக்கு அவிழ்க்கும் பூம்புனல் தீர்த்தமும் பல்வகைத் தெய்வப் பசும்பொற் கோட்டமும் படிந்தும் பணிந்தும் பயன் காணாமை - தெய்வதங்களை வழிபடலான் இந் நோய்கள் நீங்கப்பெறுவோமென் றெண்ணித் தான் வாழு மூருள்ளே இடங்கடோறும் அருகில் உள்ள நிலை பெற்ற வண்டுக ளிச்சித்து இதழ்களை முறுக்கவிழ்க்கா நின்ற மலர்களையுடைய நீர்வாவிகளின் மூழ்கியும் பற்பலவான தெய்வங்களது செம்பொன்னாலான கோயில்களைப் பணிந்தும் அவற்றால் தான் வேண்டின பயன் பெறக்கிடையாமையாலும்,

ஊர் ஊர் என்பது அடுக்குப் பன்மை குறித்தது. நிலை பெற்ற புனற்றடமென வியையும். ஏழாவதும் இரண்டாவது மாக வேறுருபுகளடுக்கி வந்த தொகை. படிந்தும் பணிந்து மென்பது முறை நிரனிறைப் பொருள்கோள்.

(௧௬௨ - ௧௬௫) அணிஅயற் புறநகர் மணிகெழு கோட்டமும் விரதம் நியதி பரவு கடனாதி பல்வேறு தொழிலொடு படர்ந்து பணிந்தேத்தியும் கவலை நெஞ்சம் கையறுபு இனைய - அணித்தாய் அயலான நகர்ப்புறத்துச் சிறப்புள்ள கோயில்களையும் நோன்பு நோற்றல் பூசனை செய்வித்தல் கடவுட்கு இறை உய்வித்தல் முதலான அனந்த நியமங்களை மேற்கொண்டு ஆண்டாண்டுச் சென்று வணங்கித் தியானித்தும் (தீராமைபற்றி) கவலைப் பிணியொடு பொருந்தின நெஞ்சம் இனிச் செய்யப்படுவதோர் செயலின்றி இரங்காநிற்ப,

கெழு "வேல்கெழு தடக்கை" யென்றதுபோ னின்றதோ ரிடைச்சொல். விரதம் ஒருபோ துணவு கோடல் முதலியன. நியதி சிறப்புச் செய்தன் முதலியன. ஆதி யென்றதால் உண்டி சுருக்கல் பட்டினி கிடத்தல் சாந்தி செய்வித்தல் கோயில் வலம் வரல் முதலியவுங் கொள்க.

(௧௪௬) சேண் சென்று ஓரால் செய்து என வலித்து - சேய்மைக்கண் பல தேயங்களிற் சென்று இதனை ஒருவுதல் செய்வேன் எனத் துணிந்து,

துவ்விறு ஈண்டு இறந்தகால வினையெச்சப் பொருட்டாய் நில்லாது, எதிர்கால ஒருமைத்தன்மை முற்றுச் சொல்லீறாய் நின்றது. ஒருவல் ஓரால் என இடை நீண்டு விகுதிமுதல் குறைந்தது.

(௧௪௭ - ௧௫௦) மிக்க நோய்க்கு இரங்கும் ஒக்கல் புறந்தழுவ வறுமைக் கவற்சியும் இறுகுறப் பிணிப்ப இல்லுந் தமரும் இசை பயில் நாடும் மென்மலக் கழீஇ - துன்பத்தை மிகுவிக்கின்ற நோய்கள் ஒழியாமையால் தாமுந் துன்புறுகின்ற சுற்றம் தன் புடைசூழ்ந்துவர வறுமையென்னுங் கவலைநோயும் உறுதியாகப் பற்றியாக்க அச் சுற்றமாகிய தன்றுணைவியையும் தந்தை தாயர் முதலிய கிளைஞரையும் தாமிசையுடன் பயின்றுள்ள நாட்டி னுள்ளாரையும் மெல்ல மெல்ல விடுத்துத் தானீங்கி,

(௧௫௧ - ௧௫௫) விரிகதிர்ப் படையால் இருள்கால் சீக்கும் எழுபரித் தேரோன் கடுஞ்சினம் திருகிய கொடுமைகூர் வேனி யில் முளிமுதல் முருக்கிய முழங்கு அழல்போழ்ந்து வளியுலாய்ப் புறத்தும் வழங்குநர் தெறூஉம் பைதறு கானத்துப் படர்நெறி ஒதுங்கலின் - எங்கும் பரவின கதிர்க்கற்றை யாகிய படைக் கலத்தினால் இருட்பகையைத் தள்ளுகின்ற ஏழென்னு மெண் ணுப்பெயர் பெற்ற புரவிகட்டின தேரூர்தியாகிய சுடரவன் மிக்க தனது வெப்பமுதிர்ந்த கொடுமை செய்கின்ற காலத் தின்கண் பட்ட மரங்களின் அடி வேர்களையும் வெப்ப மிகுதியால் கீழ்நிலத்து மூடுருவிப் பசையறப்பண்ணின கட்டழலைப் போழ்ந்து அவ்வெப்பத்தை மேற்கொண்டு சூறுவளி அந்நில மெங்குமுலாவி அயற்புறங்களி லியங்குவாரையும் வாட்டுதற் கிடமான துயருறுத்தும் பாலைக்கண்ணே கல்லதரிற்போதலால்,

கால்சீத்தல்: ஒருசொல். எழுபரித் தேரோன் என்பது சுடரவ னென்னுந் துணையாய் நின்றது. இவ்வமயம் வேனிற் பருவம். தனதியற்கையான வெப்ப முதிர்ச்சியைக் கடுஞ்சினந் திருக வென்றார். படர் - கன்மேடு. எச்சவும்மையை வழங்குநரொடுங் கூட்டுக. புறம் - அதனயற் கண்ணதான முல்லை நிலமாம்.

(௧௫௫ - ௧௫௬) முந்துபர லுழந்த வெந்துயர்க் கொப்புள் பிந்துபர லுழக்தொறூஉம் பிளந்துநீ ருகுப்ப இயங்காச் செல்லல் இணையடி தாங்க வெயில் பகையுழந்த வேர்ப்புறம் நனைப்ப - அக்கல்லதரினது முற்கூற்றில் பரற்கற்கள் உறுத் தினதா லரும்பின கொடுந்துயரைப் பண்ணுங் கொப்புள்கள்

அதன் பிற்கூற்றிலுள்ள பரல்களுறுத்துந் தோறும் வாய்விட்டு வெண்ணிரை யூற்றலால் அப்பாலினிச் செல்லுதற்கு இயலாத நோய்களை இருகால்களுந் தாங்கவும் வெயிலாகிய வெம்பகையி லகப்பட்டதால் எழுகின்ற வெயர்வை நீரால் யாக்கையின் புறமுற்றும் நனைவுபடவும்,

(கக0 - ககக) சூறை மாருதம் துறைத்துறை எடுத்த பூழி போர்த்த பொற்பறுமாசு கலுழ்நீ ரல்லது கயந்தலையின்மையின் கழுவுதல் புரியா முடைபயில் காயமோடு இலையின் மராத்த நிலையின் மென்னிழல் சேய்வரல் வருத்தம் சிதைபாக்கு அசைந்து நெட்டுயிர்ப்பு எறிந்து நினைதரும் இரவல - அச்சூறுவளி துறைதொறு முகந்து வீசலால் புழுதி மூடின பொலிவற்ற மாசொடு கொப்புளிக்கின்ற வெயர்வைநீ ரன்றி ஆண்டு வேறொரு குளநீரின்மையால் மூழ்கிக் கழுவப் பெறாத நாற்றம் நிலைபெற்ற உடம்பொடு இலைகள் வளாருடன் நீந்த மரங்களினது அடிக்கூறுகிய குற்றிக ணிற்கும் நிலைக்களத்திற் கதுவிய சிறு நிழலிடத்தே நீளிடை நின்று வருதலால் முதிர்ந்த வேட்கையைத் தொலைத்தற் பொருட்டுத் துவண்டு உயிர்ப்பு விங்கிப் பலவாறு நினைந்து கவலாநின்ற ஆதரனே,

மென்மை சிறுமை குறித்து நின்றது. மரம் என்பது சாரியையும், இடை அகர நீட்சியும் பெற்றது. பலவாறு நினைதலாவன நோயொழிதல் வாழ்நாளளவும் அது வுடம்பொடு கூடி நின்றழிதல், கல்லதர் கடத்தல் மீண்டு தன்னூர்ப் புகுதல் இறைவன் துணை செய்யப்பெறுதல் இவை போல்வன. இனியொருகாற் கூடுங் கொல்லோவெனக் கணந்தோறும் பலவாறு கருதி வருந்துதலாம். நெட்டுயிர்ப் பெறியு மிரவல வென்னாது எறிந்து நினைதரு மிரவலவென இரண்டு விசேடண அடையாற் கூறியதென்னையெனின், உயிர்ப்பெறித லோசை யூறுகளா லெளிதி னுணரப்படும் அவன் மனத்தே நிகழும் நிகழ்ச்சி அவ்வாறுணர்தற் பாற்றன்று கழிபெரு வெந்நோய்க் குடம்பையாய உடம்பின னாதலால் அவ்வாறு நோயுழத்தல் நல்கூர்தல் தனிவரல் வெஞ்சுரத்தி லடிக்கண் கொப்பு ளரும்புதல் நிழலின்றி யலமரல் இவை முதலிய பல துயர்க்காரணங்களால் அவன் மனம் பிறிதொரு நிகழ்வின்றி வாளா விருத்தலமையாதோ, ஒரோவழி நிகழ்ந்துழி அஃதயற்கண் பிறரா லுணர்தற்கியன்றதோ வெனின், இயலும், இவ்வாற்றுப்படுத்துவோன் தானும் முன்னர் ஆதர னாயிருந்து ஒழிந்த வல்லாபனாதலால் உயிரதுணர்ச்சியினை முகங் கண் முதலியவற்றானுணர்தல் மாத்திரை யன்றித் தன்னானே முன்னர் நிகழ்ந்தவற்றிற் பயிற்சியுண்மையானு முணர்தற் கியலுமது ஒருதலையாதல் பற்றி உயிர்ப்பெறிந்து நினைதரு மிரவல வென்னப்பட்டது. இஃதாற்றுப்படுத்துவோன் கூறுங்

கூற்றாகக் கற்றுவல்ல புலமை மேம்பட்ட இந் நூலாசிரியர் கூறியது தொல்லோர் வழக்கு. "குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாரை" யெனப் பெரியர் விதித்துரைத்த திருக்குறளானு மிதனையுய்த் துணர்ந்து கொள்க. கயந்தலை தொடுகுளம் அடுக்குப் பன்மை நோக்கி நின்றது. கயந்தலையின்மை இடத்தி னிகழ்பொருளிடத் தின்மே னின்றது. சேய் : ஆகுபெயர். பாக்கு ஓரெச்ச விகுதி; ஈண்டுத் தொழிற்பெயராய் நின்றது. பிணிக்கோட்பட்டு மனத் தாளுகித் தொலைச்சி இகழா மடுத்து உருப்ப ஒழிய காண்பாம் எனப் படிந்தும் பணிந்தும் காணுமை புறநகர்க் கோட்டமும் தொழிலொடு படர்ந்து ஏத்தியு மிணைய சேட்சென்று ஓரால் செய்தன வலித்துத் தழுவப் பிணிப்ப மென்மலக்கழீஇ நெறி யொதுங்கலின் நீருகுப்பத் தாங்க நனைப்ப காயமொடு அசைந்து உயிர்ப்பெறிந்து நினைதரு மிரவல என முடிக்க.

(கக௭) ஆற்றுநின் னுளத்து அவலம் இனி ஒழிக - நினது மனத்தினிடத் தான குறைவுபடாத அவலத்தினை இதுபோழ்தே ஒழித்திடுதி,

இரவலநின் னுளத்தவல மொழிக வெனவியையும்.

(ககஅ - கஉக) புளிஞரு மறவரும் போர்க்கருஞ் சுரத்து வீற்றுவீற் றொழுகும் ஆற்றினில் திரியாது ஒருநெறி எதிர்ப்பாடு உற்றது முன்னைப் பழுதறு பெருந்தவப் பயன் அதுபோலும் விழும வெந்துயர் முழுது ஓரால் வேண்டின் பாணியாது இன்னே காணிய எழுமதி - மறவர்களும் (அந்நில மாக்கள்) அஞ்சாது செல்லுதற்கு இயலாமை மயக்குறுகின்ற போதற்கருமைத்தான பாலைக்கண் வேறு வேறு கூறாய்ப் பிரிந்து செல்லா நின்ற அந் நெறிகளுள் யாதொரு வேறு நெறியே பிறழ்ந்து செல்லாதபடி நீயும் யானும் ஒருங்கோர் நெறிக்கண்ணே எதிர்ப்படுதலைப் பெற்றது முற்பிறப்பி லியற்றிய மாதவத்தின் பயனது வினைவு போல்கின்றதாகலின் நினது வெய்ய துன்ப நோயனைத்தினையும் ஒழிதலை விழைந்தனையாயின் காலந் தாழ்க்காமல் இதுபோழ்தே நான் நின்பொருட்டு மேற்கூறும் பரம்பொருளைக் காணுமாறு எழுவாயாக,

உம்மை சிறப்பும்மை. முழுதும் என்பதில் முற்றும்மை தொக்கது. இன்னே என்பது விரைந்தகாலப் பொருட்டாய இடைச்சொல். பாணியாது பாணியென்னுந் தொழிற் பெய ரடியிற் பிறந்த மறைவினை யெச்சம். மதி முன்னிலை வினைக் குரியதோ ரசை. பயன் : ஆகுபெயர். போலுமென்ற மிகையான் எதிர்ப்பாடு ஓரோவழித்தபு மாயின் ஆற்றுப்படுத்த லமையாமை யும், அதனுல் தவப்பயனின்மையும் குறிப்பிக்கப்பட்டது.

சுரத்துத் திரியாது எதிர்ப்பாடுற்றது முன்னைத் தவப்பயன் போலும் அதனால் துயர் ஓரால் வேண்டின் பாணியாதெழுமதி யென முடிக்க.

(க௭௪ - க௭௫) தோல் தேர்க்கு ஓடும் திருகுகோட் டிரலையின் நோய்ப்பகை யென்ன வாய்ப்பிலா தமையும் அடுத்தடுத்து யாணும் அலமரு காலை - கானலைப் புனலென்று கருதி அதன் பொருட் டோடுகின்ற திருகுதலையுற்ற கொம்புகளையுடைய மான்போல எனது முன்னை நோய்களைத் தீர்த்தற்குப் பகையென அமைவுபெறாத பயனற்ற பரிகாரங்களையும் விரத முதலிய வற்றையும் மாறாது செய்தும் பயன்பெறாமே யாணும் நீ யுழன்ற வாறு உழன்ற வமயத்தின் கண்,

எச்சவும்மையால் விரதநோற்றல் தெய்வம் போற்றல் தீர்த்தமாடுதல் முதலியன கொள்ளப்பட்டன. வாய்ப்பிலாதமை ஈண்டுப் பெயராய் நின்றது. இரலையின் யாணும் எனவியையும். ஓடுமிரலையின் அடுத்தடுத் தலமருகாலை யென முடிக்க.

ஊரூர் என்பது முதல் மணப்பவும் என்னுமளவும் ஒரு முடிபு.

(க௭௭ - க௮௦) ஊர் ஊர் வைகிய சீர்கெழு மாந்தருள் உண்டி கலவி உறுதொழில் முதலா மண்டிய பகுப்பின் வரை யறைப்படாது வேறுவே றுயிர்க்கும் வெர்பிணியாளரும் - ஊர்கடோறு முறைநின்ற சிறப்புமிக்க மாறுடைத் தொகுதியுள் உணவும் மாதர் போகமும் செய்தொழிலு மிவை முதலாகிய பல நுகர்ச்சிகளில் மிக்குச்சென்ற பகுப்பினிடத்தே அவை யித்துணை யென அளவிடுதற்கமையாமல் வேறு வேறுகப் பயந்த கொடிய நோயாளரும்,

உணவு முதலியவற்றின் மிக்குச் சேறலாவது குண வொப்புமையும் செயல்கவொப்புமையும் தத்தநிலை பிறழுதல். பகுப்பின் வரையறைப் படாமையாவது உண்டி முதலியனவும் அவற்றினளவும் கால முதலியனவும் நோக்காமை. அங்ஙனம் பிறழ்தலானும் நோக்காமையானும் வளி முதலான முப் பகுதியும் துன்பஞ்செய்யுமென்பதாம். இவையெல்லாம் மருத்து நூலிற் காண்க. இந் நோய்கள் தம்மால் வருவன.

(க௮க) கருவி போழ்ந்த பெரும்புண் ஊறுநரும் - ஆயுதங்களின் ஊற்றத்தினால் பெரிய இரணமுற்றவரும்,

(க௮உ - க௮௩) குட்டம், பெருநோய் முட்டிய வாதம் முயலக னுதி மொய்ப்பிணி யுழவரும் - தொழுநோயும் பெருநோயும் தொழில்களை யிடைபடுத்தும் வாதநோயும் முயலக

னென்னும் குமரகண்ட வலியும் இவை முதலிய நோயுழக் கின்றவரும்,

இவை தெய்வத்தான் வருவன.

(கஅச) பாப்புக்கோ ளாதி பலவகைக் கடிஞரும் - பாம்பு முதலிய நஞ்சுடையவற்றால் கடியுண்ட பலதிறத்தினரும்,

கோள் செய்வனவற்றைக் கோள் என்ற தாகுபெயர்.

(கஅரு - கஅசு) பேய்கோட் படுநரும் பித்துமீக் கூர்நரும் உறுப்புக் குறைநரும் ஒண்குண மிழநரும் - பேய் பிடிக்கப் பட்டாரும் பித்து மேற்பட்டாரும் யாக்கையினங்கங்கள் குறைந் தாரும் நற்குண மிழந்தாரும்,

இவை பிற வுயிர்களால் வருவன.

(கஅஎ) இன்னபல் திறத்து எனைவரும் - இவ்வாற்றாற் பல வகையின ரான எத்தன்மையரும்,

அன்றி - அல்லாமல்,

(கஅஅ - ககூஉ) கல்வி வேட்டவரும் கான்முளை வீழ்நரும் செல்வம் வீழ்நரும் தேய நாடுநரும் அலர்முலை மடவார் கலவி காமுறுநரும் இரண்டறு கலப்பின் இன்ப நச்சுநரும் இனைய பல்வேறு நினைவினர் எவரும் - கல்விப்பொருளைக் காதலித்தாரும் மக்கட்பேற்றினை யிச்சித்தாரும் செல்வப்பொருளை அவாவினாரும் தேயவரசியலை விரும்பினாரும் மார்பிட முற்றும்பரந்த முலைகளை யுடைய மாதர் புணர்ச்சியைக் காமுற்றாரும் இரண்டறக் கலப்பினதாகிய பேரின்பத்தை விழைந்தாருமாகிய இன்ன வெவ்வேறு வகைப்பட்ட நினைப்புள்ளார் பலரும்,

இரண்டறு கலப்பி னின்ப நச்சுதல் பதிபசுபாசங்களைச் சிறப்பியல்பா னுணர்ந்து தேறின ஞானநிலை கிடைத்து ஆணவக் கட்டினை யறுத்து ஆனந்தப்பேறு மருவிப் பாசத்தை யொழி வதும் பதியிற் புகுவது மில்லா வொரு நிலைமைத்தான வியல் பின்கண்ணே ஞாதுரு ஞான ஞேயங்களை யொழியாதொழிந்து சுடரவனைப் புணர்ந்த விழிபோல அப் பதியுடனே பேரின்பந் துய்க்கும் வாழ்வை நயத்தலாம்.

(ககூங) வாட்டுவ தணப்பவும் வேட்டன மணப்பவும் - தம்மை வாட்டும் அம் மூவகைத் துன்பங்களையும் நீக்கிக் கொள்ளுதற்காகவும் தாம் வேண்டும் அக் கல்வி முதலிய வற்றையும் பிற வின்பங்களையும் பெற்றுக்கொள்ளுதற்காகவும்,

மாந்தருள் வரையறைப்படாது உயிர்க்கும் பிணியாளரும் புண்ணுறுநரும் பிணிக்கோட் படுநரும் உழவரும் கடிஞரும் மீக்கூர்நரும் குறைநரும் இழநரும் எனைவருமன்றி வேட்டவரும் வீழ்நரும் காடுநரும் காமுறுநரும் நச்சுநரும் வேறு நினைவின ரெவரும் தணப்பவும் மணப்பவுமென முடிக்க.

மேற்கொண் டென்பது முதல் தன்ன நீங்க என்னுமளவும் ஒரு முடிபு.

(௧௧௪ - ௧௧௯) மேற்கொண்டெழுந்து மேல்நாள் நேர்ந்த பொற்கிழித் திரளும் பூந்துகில் முடையும் மணிப்பூண் பேழையும் வார்தரு கவரியும் பைம்பொற் கவிகையும் செம்பொற் சிவிகையும் ஊர்தியும் கொடியும் வார்விசி முரசும் சூட்டு வாரணமும் தோகைய மயிலும் - விரதத்தினை மேற்கொண்டெழுந்து முன்னை நாளின்கண் தாம் தாம் வேண்டிக்கொண்டவாற்றால் பொன் முடிப்பும் பூந்தொழிலையுடைய துகிற்பொதியும் மணியணிப் பெட்டகமும் நீட்சியுற்ற சாமரையும் மாற்றுயர் பொன்னு லாகிய குடையும் பொன்னுலாகிய சிவிகையும் அத்தகை வாகனமும் கொடியும் வார்கட்டின வாச்சியமும் செஞ்சூட்டுக் கோழியும் தோகையையுடைய மயிலும் ஆகிய இவற்றை,

முடை முதலியவை சாதி யொருமை.

(௨௦௦ - ௨௦௪) தத்தமக்கு இயன்ற தழீஇனர் போதும் ஓசை திக்கு அதிர்க்கும் மாசனப் பெருக்கம் காண்தொறும் காண்தொறும் ஈண்டிய களியேன் உடங்கு சென்று இறுப்பான் ஒருப்பட் டெழலும் துன்னிய விழுமநோய் தன்னம் நீங்க - தமக்குத் தமக்குக் கூடினவாற்றான் உடன் கொண்டுசெல்லா நின்றவோசை திக்குகளை நடுக்குகின்ற மிக்க சனக்கூட்டங்களைக் காணுந்தோறும் காணுந்தோறும் மிக்க களிப்புறுகின்றேனாகி, அக் கூட்டங்களுடன் கூடிச் சென்று சேர்தற்கு மன வொருமை யுற்று எழுந்தவளவின் என்னைத் தொடர்ந்துள்ள துன்பநோய் சிறிது ஒழிதலான்,

ஆகி: குறிப்பு முற்றெச்சம். விழுமம் என்பது ஈறு குறைந்து நின்றது. சிறிதென்பது காற் கூறும். மேலே யிரு கூற்றொரு கூறு விலங்க என்பவாகலான். எழுந்து திரள் முதலியவற்றைத் தழுவினர்போதும் கனப்பெருக்கம் காண்தொறும் களியேனாகிக் கூடிச் சென்றிறுப்பான் எழலும் நோய் தன்னம் நீங்க என முடிக்க.

உறுதுயர் என்பது முதல் ஈர்த்தலினென்னுமளவும் ஒரு முடிபு.

(உ0௬) உறுதுயர் யாக்கை சிறிது வலி யெய்த - மிக்க துன்பத்தை யெய்திய உடம்பு சிறிது நோன்மையைப் பொருந்த,

(உ0சு - உ0அ) ஓய்யெனக் கிளர்ந்த உவகை நெஞ்சத்துப் படர்பே ரூக்கம் பிடர் பிடித்துந்த எழுந்தனன் இம்மென - விரைந்து தலைக்கொண்ட களிப்பு உள்ளத்தின்கண் சென்று புக்கதால் மிக்க மனவெழுச்சி பின்புறம் பற்றித் தள்ளா நிற்ப இம்மென் றெழுந்து,

இது விரைவுக் குறிப்பு.

(உ0எ) ஏகுதல் தொடங்கி அடிபெயர்த் தோறும் அரூர்ப் பிணி நழுவ - போதலை முன்னிட்டு அடிபெயர்க்குந் தோறும் நோய்த் துன்பம் இருந்தவிடம் விட்டுப் பெயர,

(உ0அ - உகக) உவரி நீரின் தவளமும் மகிழ்வால் அவன் மிசை பாடாஅ அனைத்தும் நெறியாகச் சென்றனன் அடுத்து மன்றல் நகர் நுழைதலும் வெருவும் நோய் இருகூற்று ஒருகூறு விலங்க - கடல்நீரினும் மிக மேலெழுகின்ற பெருங்களிப்பால் அவ்விறைவன் பேரால் தோத்திரம் பாடிக்கொண்டு எந்நெறியும் செந்நெறியாக நடந்தகன்று நெருங்கித் திருமணம் நீங்காத நகரினிடத்தே புகுந்த அளவில் அச்சுறுத்தின நோய் தனது இரு கூறுகளுள் ஒருகூறு விட்டு நீங்கினதால்,

பிள்ளையார் இளைய நாச்சியாரைக் குறிச்சியின்கண் வதுவை செய்து கொண்ட அக்கோலத்துடனே தேவியொடு புக்கிருந் தருளிய திருப்பதியாகலான் தணிகைக்குச் சிபூரணநகர மென் றொரு பெயருள்ளது. இதனுன் மன்றல் நகரென்றார். இவ் வரலாற்றை அத்தலபுராணத்துட் காண்க. அன்றி மன்றல் விழவுச் சிறப்புகள் நீங்காத நகரெனினுமாம்.

(உகச) காட்சி ஆர்வம் கையிகந்து ஈர்த்தலின் - பிள்ளை யாரைக் கண்டு வணங்கவேண்டு மென்னும் அன்பு தன்னெல்லை கடந்து ஈர்ப்பதுபற்றி,

யாக்கை வலியெய்த ஊக்கம் உந்த எழுந்து அடிபெயர்த் தோறும் பிணிநழுவ மகிழ்வாற் பாடிச் சென்று நகர்நுழைதலும் நோய் ஒருகூறு விலங்கக் காட்சியார்வ மீர்த்தலின் என முடிக்க.

நறுமண மென்பது முதல் தொழுது என்னுமளவும் ஒரு முடிபு.

(உக௬ - உஉஉ) நறுமணங்கமழும் நந்திநதி குடையாது எழு முனிவரர் தம் எழுகனை ஆடாது அலைமலைப் பகைஞன்

அருட்கயம் படியாது நாகவன்சுனை நன்புனல் தோயாது விண்டு தீர்த்தம் மேவரக் குளியாது அலரவனி ருஞ்சுனை அழிபுனல் மூழ்காது எத்துயர்த் திரளும் அத்தினத்து அகற்றும் சரவணப் பொய்கை தடம்புனல் துளைந்து - (மலர்களின்) இனிய மணம் வீசுகின்ற நந்தியாற்றின் மூழ்காமலும் எழு முனிவரது எழுசுனை நீரிற் குளியாமலும் அலைந்த மலைகட்குப் பகைஞனை இந்திரனது (அருளைப்பயக்குந்) தீர்த்தத்தின் முழுகாமலும் நாகரது பெரிய சுனையின்கண் நன்மை தரும் நீரிற் படியாமலும் திருமாலது தீர்த்தத்தில் இச்சித்தவை பெறுமாறு முழுகாமலும் பிரமனது பெரிய சுனையின் மிக்க நீரிற் குளியாமலும் எவ்வகைப்பட்ட துயரமுற்றும் மூழ்கின அத்தினத்திலே தீர்த்திடத்தக்க சரவணமெனப் பெயர் பெற்ற தடாகத்தின் தெய்வத்தகைமை மிக்கதான நீரின் மூழ்கி,

இவை மேற்கூறிய நந்திதேவர் முதலிய அவ்வவரும் முன்னை நாட்கண் நிருமித்து மூழ்கிப் பிள்ளையாரை வழிபட்டு வரம் பெற்ற தீர்த்தங்களாம். அவை யெல்லாவற்றினும் வேறு வேறு மூழ்கிக் கடைமுறையிற் சரவணத்தின் மூழ்குதல் வேண்டின் காலநீட்டித்துக் காட்சிப் பேறெய்தல் தாழ்க்குமாகலான் அவற்றின் மூழ்காதென்றும், சரவண தீர்த்தமொன்றே மூழ்கினோர்க்கு எத்துயரங்களையும் மூழ்கின உடனே நீக்குமென்பது ஒருதலையாகலின் அந்நீரொன்றிலே மூழ்கி யென்றுங் கூறினர்.

(உக௯ - உஉசு) மென்மெலக் குன்றம் மீமிசை யிவர்ந்து காலை நண்பகல் மாலை முப்போதும் வைகல் வைகல் மலர் மூன்று தெரிக்கும் நீலப் பைஞ்சுனை நேர்கண்டு தொழுது - பையப் பையத் திருமலைச் சிகரத்தின்கண் சென்று வைகறை உச்சி மாலையாகிய மூன்று போதினும் நாடோறும் மூன்று மலர்கள் பூவாநின்ற நீலோற்பலம் நிலைபெற்றுள்ள பசுமைத்தான சுனையை யெதிரிற் கண்டு வணங்கி,

நோயுடைமை பற்றி மென்மெல என்றது. அம் மலர் இந்திரன் பிள்ளையாரைப் பூசித்தற் பொருட்டு முன்னொருகத்தில் வைத்தது. இதனானே அத்திருமலைக்கு உற்பலப்பருப்பதமென வொருபெயருமுள்ளது. குடையாது ஆடாது படியாது தோயாது குளியாது முழுகாது துளைந்து இவர்ந்து நேர்கண்டு தொழுது என முடிக்க.

புரண்டனர் என்பது முதல் நுழைந்து என்னுமளவும் ஒரு முடிபு.

(உஉஎ - உஉஅ) புரண்டனர் சூழும் பொற்பினர் மிடைதலின் அடியிடப் படாஅ ஆரிடை வீதி - யாக்கை நிலத்தின்கண்

படியுமாறு புரண்டு வலம் வருகின்ற பொலிவையுடையார் எல்லா இடங்களிலும் நெருங்குதலான் ஏனையோர் கால்வைத்தற் கியலாத அரிய இடத்தையுடைய திருவீதியினிடத்தே,

அருமையென்னும் பண்பு விகுதியொடு நடுநின்ற வுகரமு நீங்கி முதல் நீண்டது. அருமை இன்மை குறித்தது. இடையரிது என விகுதி பிரித்துக் கூட்டினுமமையும்.

(உஉக - உஉஉ) ஒதுங்குபு பைப்பைய ஒருமுறை சூழ்ந்து தூவும் எண் நிலத்து தோயாது வெறுத்த தேவர்கள் குழுவும் தேயத் தொழுதியும் தடைஇய வாயல் தடையாது நுழைந்து - மெல்லமெல்ல ஒதுங்கிப் பெயர்ந்து ஒருமுறை வலம் வந்து தூவின எள் நிலத்தே வீழாமை (நெருக்குற்ற மக்கட் பெருக்கத் தால்) வெறுத்த தேவர் கூட்டமும் தேயத்தார் கூட்டமும் உள்ளே புகப்பெறுமல் தகைவுற்ற திருவாய்தலுள் தடை படாமல் நுழைந்து,

ஆரிடைபற்றி ஒருமுறை சூழ்ந்தென்றார். எனவே அஃதும் மிகுந்த வருத்தத்துடன் முயன்று சூழ்ந்தவா றாயிற்று. இது குறிப்பெச்சம். தேயம் : ஆகுபெயர். வீதியில் சூழ்ந்து நுழைந் தென்க. பொற்பினர் மிடைதலின் ஒதுங்குபு சூழ்ந்து வாய்தல் நுழைந்தென முடிக்க.

ஆங்கு என்பது முதல் துவன்ற என்னு மளவும் ஒரு முடிபு.

(உஉங - உஙஅ) ஆங்கு ஒருவர் மெய்மணிப்பூண் ஒருவர் மெய் வடுச்செய நெருங்கிச் சென்று நித்தில வாணகை வள்ளி நாயகி மணத்தினை முடித்த கள்ள வேழக் கடவுளைப் பணியா வீரர் ஒன்பதின்மர் வார் கழல் தாழ்ந்து மற்று ஆவயின் வதியும் அமரரைத் தொழுது - ஆண்டு ஒருவரது மெய்யின்கண்ணவாகிய மணியணிகள் ஒருவரது மெய்யிற் றக்கி வடுச்செய்யாநிற்ப நெருக்குண் டுள்ளே புகுந்து முத்துக்களை யொத்த ஒள்ளிய பற்களையுள்ள இளைய நாச்சியாரது திருமணத்தை முற்றுவித்த கள்ள விநாயகமூர்த்தியை (முதற்கண்) பணிந்து பின்னர் வீர வாகுதேவர் முதலிய ஒப்பதின்மரையும் கழல் கட்டிய பாதங் களில் வணங்கி ஆண்டாண்டு வீற்றுறைகின்ற ஏனைப் பரிவார தெய்வதங்களையும் அம்முறையே போற்றி,

கழல் : ஆகுபெயர். மற்று : அசை. கள்ள வேழக்கடவு ளென்பது கடவுள் வாழ்த்துக் கூறிய வெண்பாவுரையிற் சுருங்க வுரைத்துப் போந்தது. அவ்வரலாற்றைத் தலபுராணத்துட் காண்க.

(௨௩௩ - ௨௪௩) பூதப் பகுப்பும் பூத காரணமும் இந்தியக் கூட்டம் இரண்டும் முக்குணமும் கந்தும் ஆங்காரமும் நலத்தரு கரணமும் இறுவாய் மாயை எழுவாய் ஏழும் சுற்ற மென்னத் தோன்றிய ஐந்தும் - ஐவகையாகிய பூதங்களும் அவற்றிற்கு ஏதுவான தன்மாத்திரையும் ஞானம் கன்மமென இருதொகுதியாகிய பொறிகளும் மூன்றாகிய குணங்களும் யான் எனதென் றெழு முனைப்புக்களும் நன்மைக்குத் தக்க மனமும் இறுதியாக மாயை முதலாகத் தோற்றா நின்ற இவ்வேழுள்ளும் மாயையின் கிளையென்று தோன்றிய ஆணவம் மாயை கன்மம் மாயேயம் திரோதை யென ஐந்துள்ளும்,

நலத்தரு என்பது வலித்து நின்றது. ஏழாவது தொக்கு நின்றது.

(௨௪௪ - ௨௫௧) விராய் நின்று இயக்கிய மராது நின்று ஒளிரும் ஆரா இன்ப அருள்நிலை அம்ம திரா மலப்பிணி தீர்த்து அருள் கொழிப்ப அருள் திருவுருவு கொண்டு அவிர்மணித் தவிசில் ஞான சத்தியும் கிரியா சத்தியும் வானவர் கோமான் வளம்பயில் மகளும் கானவர் நலம்கூர் கன்னியும் என்ன இரண்டு பாலும் இருந்தனர் களிப்ப - கலந்து நின்று காரியப்படுத்தி அவற்றொடு மருவாமனின்று விளங்குகின்ற தேக்காத பேரின்பக் காரணமான திருவருளே தவநிட்டனுகப் பிறிதொன்றானும் நீக்கற் பாலதன்றாய பண்டை மலப்பிணிப்பைக் கட்டவிழ்த்துக் கருணை யிரதம் பெருக அத் திருவருளே தனது திருமேனியாகச் சகளீகரித்து ஒளிர்கின்ற மணிகுயின்ற தவிசின்கண் ஞானக் கிரியைகளாகிய சத்திகளிருவரும் முறையே தேவர் அரையனான இந்திரனுக்குப் பெருமை தங்கிய மகளெனவும் வேட்டுவர் மன்னனுக்கு நன்மை கூர்ந்த மகளெனவும் அவதரித்துப் பிள்ளையார திருமருங்கினும் வீற்றிருந்து மகிழ்சிறப்பவும்,

மருவாது என்பது மராது என விகாரமாயிற்று. அம்ம என்பது ஈண்டுக் கேட்டி என்னும் பொருளது.

(௨௫௨ - ௨௫௭) கண்டமெய் அடியர் கலவினர் போற்ற காணு விண்ணவர் கலவாது ஏத்த கண்கடை ஒழுகும் கருணை நோக்கமோடு இனிது வீற்றிருக்கும் எழில்நேர் காண்டலும் எஞ்சும் நோய் துவர இரியல் போக விஞ்சுநாற் பொருளும் மேவந்து துவன்ற-(அன்ன திருவோலக்கத்தினைக்) காணப்பெற்ற மெய்யுணர்வுள்ள அடியர் கலப்புற்றவரா யிறைஞ்சவும் காணப் படாத விண்ணுலகத்தார் கலப்புறாது நின்றேத்தவும் கடைக் கண்ணிடத்தே யிடையறாது வாராநின்ற கருணைச் செவ்வி உடன் நிகழ உயிர்கட்கு இன்பம் தோன்றும் நிலைமையின் வீற்றிருந் தருள்கின்ற காட்சியை எதிருறச் சேவை செய்த அளவினே

நீங்காது மிகையாய் நின்ற நோய் முற்றும் நீங்கினவாற்றால் பிறவற்றுண் மேம்பட்ட நால்வகைப் பொருளும் தாமே வந்து நிரம்புதலும்,

மெய்:— ஆகுபெயர். அடிமை சுதந்திரமின்மை. மேவந்து என்பது மேவரல் என்னும் வினைப்பெயரடியாகப் பிறந்து அது போல ஒரு சொல்லாய் நின்றது. சென்று பணிந்து தாழ்ந்து தொழுது எழும் ஐந்தும் விராயியக்கி ஒளிரும் அருணிலை பிணி தீர்த்தருள் கொழிப்ப இருந்தனர் களிப்ப போற்ற ஏத்த நோக்க மொடு வீற்றிருக்கும் எழில் காண்டலும் நோயிரியல் போக நாற்பொருளுந் துவன்ற என முடிக்க.

ஆற்றாக் கடுந்துயர் என்பது முதல் திருமுன்னிற்ப என்னு மளவும் ஒரு முடிபு.

(உ௫அ - உ௬உ) ஆற்றாக் கடுந்துயர் அரு நரகு உழப்பவர் நோற்றமுன் வாழ்நனி நூக்கலும் நொடிப்பின் ஆயிடை நின்று மாயிருந் துறக்கம் புக்குழி பொலிவித்து ஒக்க தோற்றத்து விம்மித மகிழ்ச்சி மெய்தவ வீக்க - தணிக்கப்படாத பெருந்துய ராகிய கடத்தற்கரிய நரகத்துட் டுன்புற்றோர் தாம்செய்துள்ள முன்னைய நல்லூழ் (முறை பிறழாது) பின்வந்து கைதரலும் நொடித்தலளவைத் தானமொரு சிறுவரையினே அந்நரகினின்று நீங்கி மிகப் பெரிய துறக்கத்தின்கண் புகுந்தக்கால் பொலி வித்தாற் போன்ற வண்ணமே அதிசய வழித்தான கிளர்ச்சி மெய்ப்பாடுற மீக்கூர்தலான்,

ஆற்றாத என்பது ஈறுகுறைந்து நின்றது. நரகுழப்பதற்கு முன் வாற்றாமல் அதனிலுழந்த வரையிறுதியின்கண் தற்செய் தான் அடியில் தீயவை முன்னும் நல்லவை பின்னுமாகச் செய்த முறை பிறழாது வந்துதவியவாற்றால் முன்னூழ் நனிநூக்க வென்றார். நொடிப்பு என்பது நொடிக்குங் காலம். அஃது ஒரு மாத்திரையளவாம். மாயிருந் துறக்கம் என்பது மரூஉ. தவ என்பது ஈண்டெச்ச வினையாய் நின்றது.

(உ௬௩ - உ௬௬) ஒரு கதி விட்டு மற்று ஒரு கதி அடைந்தவர் மயங்கு அறிவென்ன உயங்கும் முன் உயங்கல் எய்யே ஞகி இறுமாப்பு எய்தி செய்முறை தெரியாது திருமுன் நிற்ப - நால்வகைப் பிறப்பினுள் ஒன்றினையடைந்து அதனை நீங்கிப் பிறிதொரு கதியை யடைந்தோரது மயக்குற்ற அறிவையொப்ப முன்னர் நோய் முதலிய பீழை வயத்தானே வருந்தின அம் மயக்கத்தினை இந்நிலைக்கண்ணே அறியேனாகி யிறுமாந்து (இன்னது செய்வலெனச்) செய்யுங்கடப்பாட்டினை யறியாது பின்னையாரது திருமுன்னர் நிற்ப,

கதி நான்கு தேவர் மக்கள் விலங்கு நரகர் என்பன. இறுமாப்பெய்தி என்பது ஒரு சொல்லாயது. புக்குழி பொலிவித் தொக்க என்பது பிறவித் துன்பங்க ளொழிந்தமைக்கும், மயங்கறி வென்ன என்பது உயிர் தன்னறிவு மறைப்புண்டமையால் தான் பழைய பயிற்சிவயத்தானே தொடர்ந்து நின்று செய்த வினையாற் செலுத்தப்பட்டதான கதிக்கண் சென்று வேறுபட்டமைக்கும் உவமங்களாயின. ஆகவே அவ்வேறுபாடு தன்பால் அறத்தொலைந்த தென்றவாறாயிற்று. மூன்றுயங்க லெய்யாமை ஆன்மா மாயை காரணமாக வருகின்ற ஆணவ முதலிய குற்றந் தீர்தலாம். செய்முறை தெரியாமை தன்னறிவு மறைப்புண்டு ஆன்மா பிறப்பிற்கு வித்தினைத் தேடிக்கொள்ளு முயற்சியைக் கைவிட்டமையாம். திருமுன்னிற்றல் அப் பரம் பொருளை யிடைவிடாது பாவித் தசைவற நிற்றலாம். மகிழ்ச்சி வீக்க மூன்றுயங்கல் எய்யேனாகி யிறுமாப் பெய்தித் தெரியாது திருமுன்னிற்பவென முடிக்க.

(௨௬௭ - ௨௭௧) இருமைப் பயனும் எளிதினுற் றளிக்கும் திருநீறும் திருவுருப் பூச்சும் நன்கு அளித்திட்டு என்னை தன்வசம் ஆக்கிய உலகை என் வசம் ஆக்கி என்றும் ஓர் இயல்பின் நின்ற தன் நிலையில் நீங்கா திருத்தி விடாதுவிட் டருள மெய்அருள் மேற்கொண்டு ஒழியா தொழிந்து வழி வருகின்றனன் - இம்மை மறுமைப் பயன்களை வேண்டியவாறு பொருந்தி நின்று தருவதாய திருநீறும் திருவுருவிற் பூசுதற்கமைந்த சந்தனத் தேய்வையும் நலனுறத் தந்தருளி முன் தன்வயத்தே என்னை அகப்படுத்தின வுலகினை இதுபோழ்து என்வயத்தாகப் பண்ணி எஞ்ஞான்றும் ஒரு தன்மைத்தாய் நிலைபெற்ற தமது நிலையின்கண் நீக்கமுறாமே யிருக்கவைத்துப் பிரியா விடை தந்தருளியவாற்றால் அம்மெய் யுணர்விற்கு நிமித்தமான அருளைக் கவயமாக மேற்கொண்டு நீங்காமனீங்கி இந்நெறிக்கண் வருகின்றேனாக,

உலகை என்வசமாக்கினவாறு இறைவன் இந்திரிய விலக் கணங்களை இதுகாறுங் காட்டி நின்ற தன்மை. இனி நமது அன்றென்று நீங்கித் தற்சொருபத்தினைக் கண்டு நிற்குமாறு உயிருக்குப் பேரருள் புரிந்து அனைத்துந் தன்வயமாக அவற்றை முற்றுங் கடந்து நின்ற தன்னையுமறிவித்து ஆராய்ச்சிக்கும் எட்டாத பண்டைக்காலத்தேயான அவிச்சையி னின்றும் ஒழிவித்த வியல்பாம். ஞான நாடகம் நவின்ற மாறனும் என்றதற் கேற்ப மெய்யருளென்றார். விடாது விட்டருள எனலும் ஒழியா தொழிந்தெனலும் கூறியவாறு. ஆண்டான் அடிமைக்கு இயல் பெனல் புலப்படுத்தியபடி. இருமைப் பயனுமளிக்கும் திருநீறும் பூச்சுமளித்திட்டு உலகை என்வயமாக்கித் தன்னிலையிலிருத்தி

விட்டருள அருள்கொண்டு ஒழியாது ஒழிந்து வருகின்றனன் என முடிக்க.

(௨௭௪ - ௨௭௫) அத்தகு பெருமான் அருள்விளையாடலை சற்றிது கேள்மதி தவமேம் படுந - அத்தன்மையவான பிள்ளையாரது அருட்கிடனுகிய திருவிளையாடல்களை (யான்கூறச்) சற்றே கேட்டி தவத்தால் மேம்படுகின்றோய்,

இனித் தானுய்ந்தவாறு இரவலனுமுய்ந்து வாழ்தல் திண்ணமாகலான் மேம்படுந என உயர்த்துக் கூறியது. பிள்ளையார் அருளால் ஆன்மாவை யுணர்ந்த தமது சந்நிதி மாத்திரத்தால் உலகம் சிவித்தொடுங்கின வாற்றினை யறியும் அறிவு உதித்ததென்பதாம். அப்பெருமானருள் விளையாடலைத் தவமேம்படுந கேண்மதி என முடிக்க.

விச்சு என்பது முதல் பெற்றியன் என்னுமளவும் ஒரு முடிபு.

(௨௭௬) விச்சு ஒன்று இன்றி விளைவு மிக்கு ஆக்கியும் - வித்து ஒன்றுமில்லா திருக்கவும் விளையுள் மிகுதியாயுளவாக்கியும்,

இஃது அருவமாகிய மாயையினின்றும் உலகமெல்லாம் தோற்றுவித்தது.

(௨௭௭) விச்சுமிக் கிருப்ப விளைவு முழுது ஒழித்தும்-வித்து மிகுதியா யிருக்கவும் விளையுள் முழுது மில்லையாகப் பண்ணியும்,

ஆன்மா ஊழ்வகையான் போகங்களை யெல்லாமநுபவித்தற் கிருந்தும் உவர்ப்பாக அவை முற்றுந்தன்னைத் தொடராவண்ணம் புணர்த்தது.

(௨௭௮) ஒளிதலை வளர்ப்ப ஒளிகளைத் தணித்தும் - பேரறிவினை உயிர்கண்மாட்டு வளர்விப்பதற்கு அவைக்குரிய உலகைப் பற்றிய சிற்றறிவுகளைக் குறைத்தும்,

ஒளி : ஆகுபெயர். இது பாச ஞானத்தினை நன்குணர்ந்து நீக்கின பசு ஞானத்தையும் நீக்கிப் பதி ஞானம் ஒன்றினையே வளர்வித்தல்.

(௨௭௯) அழுக்கினைக் கழுவ அழுக்கினை ஏற்றியும் - அவ்வுயிர்களது மலமாசினைப் போக்குதற்கு மலமாசினைப் பின்னுமேற்றியும்,

இஃது ஆணவமலமாகிய அழுக்கினை மாயாமலமாகிய அழுக்கை யேற்றித் தொலைத்தல். உதாரணம் : சிவஞான

சித்தியார், சுபக்கம் உ ஆவது சூத்திரம், இஉ ஆவது திருவிருத்தம்: எழுமுடல் கரண மாதி யிவை மல மலம லத்தாற், கழுவுவ னென்றுசொன்ன காரண மென்னையெனிற், செழுநவை யறுவை சாணி யுவர்செறி வித்த முக்கை, முழுவதுங் கழிப்பன் மாயை கொடுமல மொழிப்பன் முன்னோன்.

(உஅ0) உறுந் தொழிலாளர்க்கு உறுது சேண் அகன்றும் - தம்மையடைதற்கு இடைவிடாது முயலும் வினைஞர்களிடத்தே அவரடையப் பெறுவண்ணம் சேணிடை நீங்கியும்,

இது வேதங்களும் நான்முகன் முதலானோரும் துதித்தும் பூசித்தும் பலவாற்றாற் பன்னாள்காறுந் தேடியும் அவைக்கு மவர்க்கும் எளிதினணிய ராகாமல் அப்பாலைக் கப்பாலா யகன்று நிற்றல்.

(உஅக) வறுந்தொழி லாளர்க்கு வந்து உடன் கலந்தும் - அவ்வாறு முயலாத வறிய வினைஞர்க ளிடத்தே காலம் பாணி யாம லடுத்துக் கலந்தும்,

இஃது அந்தணர் வலியரல்லராய எளிய அன்பர்க்குத் தாம் நினைந்த வடிவொடு சென்று அவருள்ளத்தின்க ணிற்றல்.

(உஅஉ) விதித்த நல் விதிகளை விலக்கென உவர்த்தும் - விதிக்கப்பட்ட நல்ல விதிகளை விலக்காமென வெறுத்தும்,

இது தக்கன் செய்த யாகம் தீமையாயினது முதலிய. வெறுத்தல் - கடைப்படுத்தல்.

(உஅ௩) விலக்கினை விதியென மேதக நயந்தும் - விலக்குகளை விதித்தனவாமெனச் சிறப்புற நயந்தும்,

இது தண்டியடிகள் தந்தையைப் பெறுமையை நயத்தல் முதலிய. நயத்தல் - தலைப்படுத்தல். இவைக் குதாரணம் - சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம் உ ஆவது சூ. உக ஆவது திருவிருத்தம்: அரனடிக் கன்பர்செய்யும் பாவமு மறம தாகும், பரனடிக் கன்பிலாதார் புண்ணியம் பாவ மாகும், வரமுடைத் தக்கன் செய்த மாவேள்வி தீமை யாகி, நரரினிற் பாலன் செய்த பாவமும் நன்மை யாய்த்தே.

(உஅச - உஅ௫) இத்தகு தொழின்மை நித்தலும் இயற்றி பொற்ற பேரின்பு அருள் பெற்றியன் - இன்ன வகைப்பட்ட செய்கைத் திறங்களை எக்காலும் செய்யாநின்று நித்தமான வீடுபேற்றை நல்காநின்ற நோன்மையர்,

இத்தகு தொழின்மையாவன ஒன்றினைச் செய்கை செய்யா தொழிகை வேறொன்று செய்கை முதலியன. ஆக்கியும் ஒழித்தும்

துணித்தும் ஏற்றியும் அகன்றும் கலந்தும் உவர்த்தும் நயந்தும் தொழின்மை இயற்றி இன்பருள் பெற்றியன் என முடிக்க.

அஃதான்று - அதுவன்றி,

இருமுதுகுரவர் என்பது முதல் காட்டுவன் என்னுமளவும் ஒரு முடிபு.

(உஅசு - உஅஎ) இருமுது குரவர் எழுவாய்ச் சுற்றமொடு துயர் இலங்கு உலகம் தோற்றுதல் பொருட்டு - இறைவனு மிறைவியுமாகிய அநாதியான இருவர் முதலான சுற்றத்துடனே கன்மம் பயில்கின்ற வுலகங்களைப் படைத்தற்பொருட்டு,

இருமுது குரவராவார் சுத்தசிவமும் சிற்சத்தியும்.

(உஅஅ - உஅகூ) தந்தை என்ன ஐந்து முகனாகியும் அன்னை என்ன மனோன்மணியாகியும் - தமக்குத் தந்தையும் தாயும் என்னும்படி ஐம்முகமுள்ள சதாசிவமூர்த்தியும் மனோன்மனியு மாகியும்,

(உகூ0 - உகூஉ) முன்முறை தந்தையர் தாயர் என்ன நாதம் சிவமே நலத்தகு விந்து மேதகு சத்தி வேறுவே றாகியும் - முதற்கட்கூறிய இறைவனும் இறைவியும் போல நாதமே சிவமும் நன்மையுள்ள விந்துவே மேன்மைத்தான சத்தியுமென வேறுவே றாகியும்,

(உகூங - உகூச) பின்முறை தந்தையர் தாயர் என்ன மகேசன் உருத்திரன் மகேசை உமை ஆகியும் - பின்னர் கூறிய ஐம்முகனு மனோன்மனியும் போல மகேசனு மகேசையும் உருத்திரனு முமையுமாகியும்,

(உகூரு) தமையன் என்ன தந்திமுகன் ஆகியும் - மூத்தோ னென்னும்படி யானைமுக மூர்த்தியாகியும்,

(உகூசு - உகூஅ) தனையனென்ன தாமரை மருட்டும் மூவிரு முகமும் மூந்நான்கு கரமும் மருவி வீற்றிருக்கும் ஒருதா னாகியும் - சேயனென்னும்படி தாமரைப்பூவை மருட்டாநின்ற ஆறு திருமுகமும் பன்னிரு நெடுங்கரமுங் கொண்டு வீற்றிரா நின்ற ஒப்பற்ற தாமேயாகியும்,

(உகூகூ - ௩0உ) கடப்படும் இரண்டு கைகோள் இயங்க நானவார் குழல் நகையிழை யானையைக் கானவர் அரும்பெறல் காமரு மாதினைக் கற்பினில் களவினில் பொற்புற மணந்தும் - தமது கடமைப்பாடான இருவகை ஒழுக்கங்களும் நடக்குமாறு நானங்கமழ நீண்ட கூந்தலையும் ஒளியுள்ள அணிகளையுமுடைய

தெய்வயானை நாயகியையும் வேடர்களது பெறுதற்கரிய அழகு தங்கிய வள்ளி நாயகியையும் முறையே கற்பியலினும் களவிய லினும் (உயிர்கள் ஞானப்) பொலிவைக் கொள்ளுமாறு வதுவை செய்தும்,

இரண்டு கைகோளாவன ஞானமும் கிரியையுமாம். முற்றும்மை தொக்கு நின்றது. கற்பியல் தந்தை தாயர் தாமே விரும்பிக் கொடுப்பத் தலைமகனும் தலைமகளும் வதுவைபுணர்ந் தெய்துவது. களவியல் எஞ்ஞான்றும் ஒரு தன்மையராய் அத் தலைமகனும் தலைமகளும் எதிர்ப்பட்டுத் தாமே (எண்வகை மணத்துள் ஒன்றாய கந்தருவ மணத்தினராய்ப்) புணர்ந்து வருவது. இவற்றின் விரிவை அகத்திணையியலுட் காண்க. உலகம் தோற்றுதற் பொருட்டு இருமூது குரவருமாகிய முதற் சுற்றமொடு சதாசிவன் சிவம் நாதம் மகேசன் உருத்திரனும் இவர்களுக்குரிய சத்திகளும் தமையனும் தனையனுமிய தாமூ மாகி ஞானக்கிரியைக ளியங்கத் தெய்வயானை வள்ளியம்மை யென்னும் பெயருள்ள இரண்டு சத்திகளை மணந்ததென்றவா றாயிற்று.

(௧0௫ - ௧0௬) பொருட்டுறை முழுதும் புரையின்றி நடப்ப அண்டகோடிகளும் அரைக்கணத்து அளவையின் வறிது நகைதோற்றி இறுவது புரியும் எறும்வலி ஆற்றல் எய்யான் போல - எல்லாப் பொருள்களின் பாகுபாடுகளனைத்தும் வழாமல் நடக்குமாறு அரைமாத்திரைப் போழ்தினே ஆயிரகோடி அண்டங்களையும் (இதற்கென வேண்டாது) வறிய நகை புரிதலால் படைத்து இறுதியுறப் பண்ணுநின்ற தமது கழிபே ராற்றலுடைமையைத் தாமே யறியார் போல,

இயற்கையாய் முற்று முணர்ந்தானை அறியான் போல வென்றது உபசார வழக்கு. பொருட்டுறை என்பது படைத்தல் முதலிய ஐந்தொழிலும்.

(௧0எ - ௧0அ) மந்திரம் தூது செலவு இகல் மற்றும் ஆற்றி வெஞ்சூர் வலி காற்றி உலகு ஓம்பியும் - அமைச்சொடு ஆராய்தலும் ஒற்றுவிடுத்தலும் பகைவர்மேற் செல்லுதலும் போர்செய்தலும் இவை முதலியவு மியற்றிக் கொடிய சூர்மாவின் வலியை இல்லையாகப் பண்ணி உயிர்களைப் பாதுகாத்தும்,

காற்றி என்பது கால் என்னும் வினைப்பெய ரடியாய்ப் பிறந்த எச்சம். காற்று என்னும் வளியின் பெயர்க்கும் இதுவே முதனிலையாகும். அன்றியும் 'இக்கால் என்னு முதனிலைப் பெயரே அதற்கு ஆகுபெயராக நின்று காவென்று வழங்கும்.

(௯௦௯ - ௯௧௦) எல்லாம் அறிந்து அறிவிக்கும் அவ் வியல்பை கண்கூடாக காட்டுவன் - அனைத்தினையும் தாமே யுணர்ந்து உயிர்களை யுணர்த்தாநின்ற அந்நிலையை வெளிப்படை யாகத் தோற்றுவிப்பன்.

அரையர் பகைவர்மாட்டு மந்திரம் தூது முதலிய இவை செயற்பாலனவென்னும் அறநூற் பொருளை யுணர்த்தற் பொருட்டு இங்ஙன மியற்றினவாறு. இருமூது குரவராகிய முதற் சுற்றமொடு உலகம் தோற்றுதற்பொருட்டு ஐம்முகன் முதலிய இறைவரும் மனோன்மனி முதலிய சத்திகளுமென வேறு வேறாகியும் மகேசனு முருத்திரனும் இவர் சத்திகளும் தந்தி முகனும் தாமுமாகியும் ஞானக்கிரியைக ளியங்க யானையையும் மாதையும் மணந்தும் பொருட்டுறை நடப்பத்தோற்றிப் புரியும் ஆற்றலெய்யான்போல மந்திர மற்றும் ஆற்றிச் சூர்வலி காற்றி யோம்பியும் அறிந்து அறிவிக்கும் அவ் வியல்பைக் காட்டுவ னென முடிக்க.

அஃதான்று - அதுவன்றி,

மூவகை என்பது முதல்-அளவனென்னுமளவும் ஒரு முடிபு.

(௯௧௧ - ௯௧௨) மூவகை உருவாய் மூவுலகு உயிர்த்தும் மூவகை உருவும் மூயங்கா பரம்பொருள் - அயனரியரனென முத்தொழிற் கடவுளராய்ப் பெரிய வுலகங்களைப் படைத்துக் காத்து அழித்தும் அம் மூன்றுருவையுங் கலவாது நின்ற மெய்ப் பொருளாய்,

மூவகை யுருவென்றதால் இனம்பற்றி ஏனையிரு தொழில் களுங் கூட்டியுரைக்கப் பட்டன.

(௯௧௩ - ௯௧௪) பந்தம் வீடு பல் உயிர்க்கு அமைத்தும் பந்தம் வீடு படாத பெருந்தகை - பந்தமு முத்தியும் பல்வகை யுயிர்கட்கும் அமைத்தும் அப் பந்த வீடுகளுள் தாமுயங்காது நிற்கும் பிரானாய்,

சிவஞான சித்தியார் - முதற்சூத்திரம் - ௪௪-வது செய்யுள், "பந்தமும் வீடுமாய பதபதார்த் தங்க ளல்லா, னந்தமு மாதி யில்லானவப்பில லுதை லாலே, யெந்தைதா னின்ன னென்று மின்னதா மின்ன தாகி, வந்திடா னென்றுஞ் சொல்ல வழக் கொடு மாற்ற மின்றே" என்றதனாற் காண்க. வீடு விடு என்னு முதனிலையிற் பிறந்ததொரு வினைப்பெயர்.

(௯௧௫ - ௯௧௭) ஆருயிர்க்கு உயிராய் அமைந்தன நடாவி யும் ஆருயிர் காட்சிக்கு அணுகா அருந்திறல் தானாய் நின்று தன்காண் தனி முதல் - தாமே யுணர்தற்கரிய உயிர்க்குள்ளாயி

ராய் நின்று அவைக்கு ஆராய்ந்து காணுதற் கியலாத பண்டை நாளிலேயே தொடர்ந்துள்ள வினைப் பயன்களை நுகர்வித்து இயக்கியும் அவ்வரிய உயிர்களாற் காண்டற்குறாத அளவிடற் கரிய ஆற்றல்களுடைய தாமே யொரு தனியராய் நிலைபெற்றுத் தம்மை ஒருங்குணர்ந்துள்ள ஒப்பற்ற இறைவராய்,

(௩௧௮) அளிகளின் அளியா அளிகளுஉங்கு அளியன் - அளிகளென்பவை யெல்லாவற்றுளும் தண்ணளியாகவும் அவற் றினும் மேம்பட்ட தலையளியினராய்,

(௩௧௯) ஒளிகளின் ஒளியா ஒளிகளுஉங்கு ஒளியன்-ஒளிக ளென்பவை யெல்லாவற்றுள்ளும் பேரொளியாகவும் அவற்றி னும் மேம்பட்ட அருளொளியினராய்,

(௩௨௦) வெளிகளின் வெளியா வெளிகளுஉங்கு வெளி யன் - வெளிகளென்பவை யெல்லாவற்றுள்ளும் பெரு வெளி யாகவும் அவற்றினும் மேம்பட்ட பர வெளியினராய்,

(௩௨௧) அளவினின் அளவா அளவினூஉங்கு அளவன் - அளவுகள் என்பவை யெல்லாவற்றுள்ளும் மிக்க அளவாகவும் அவற்றினும் மேம்பட்ட தனியளவினராய்,

அளியன் ஒளியன் வெளியன் அளவன் என்பவை குறிப்பு முற்று எச்சங்கள். அளிகள் தாய்தந்தையர் அரசர் முதலியோர் செய்யுமளிகண் முதலியன. தண்ணளி மழை நிறைமதி முதலி யவை செய்வன. மேம்பட்ட தலையளி பிறப் பிறப்புகளின் வேடையைத் தொலைப்பது. ஒளிகள் விளக்கொளி விண்மீன் முதலியவை செய்வன. பேரொளி இருசுடர் முதலியவை செய்வன. மேற்பட்ட அருளொளி அருளுருவாய்த் தோற்றி அவிச்சைத் தொடக்கினைக் கட்டறுப்பது. வெளிகள் கடவெளி முதலியன. பெருவெளி மனவெளி முதலியன. மேற்பட்ட பரவெளி சிதாகாயம். அளவுகள் எண்ணல் எடுத்தல் முதலியன. மிக்க அளவு காட்சி முதலியன. தனியளவு முதல் நடுவீறின்மை யாம். மூவகை யுருவாய் உயிர்த்தும் முயங்காப் பொருள் அமைத்தும் படாத பெருந்தகை அமைந்தன நடாவியும் அருந் திறற்றுய் நின்று காண் தனிமுதல் அளியன் ஒளியன் வெளி யன் அளவன் என முடிக்க.

இன்னோன் என்பது முதல் அழுத்துவன் என்னுமளவும் ஒரு முடிபு.

(௩௨௨ - ௩௨௩) இன்னோன். ஒருவனை முன்னுபு சென்று அவன் பூங்கழல் சேவடி போற்றுதி ஆயின் - இத் தன்மைய ராகிய ஒருவரைப் பேரன்புடன் சிந்தித்து (ஆண்டுச்) சென்று

அம் முதல்வரது பூங்கழலை யணிந்த செய்ய திருவடிகளை வணங்கி வாழ்த்தினையாயின்.

பூங்கழல் என்பது வருமொழி முதற்கு இனம் தோன்றியது. சேவடி போற்றல் வீடுபேற்றிற்குக் காரணம். இதனை முருகாற்றுப் படைக்கண் முதற்படை வீட்டகவலில் "சேவடி படருஞ் செம்ம லுள்ளமொடு" என்னுந் தொடரிற்குப் பெரிய ருரைத்த வுரையானுய்த் துணர்க.

(௩௨௪ - ௩௨௬) பேரஞர் உறுத்த பேதுறு நோயும் காரண நோயும் கையிகந்து இரிய கடைக்கணித் தருளி கரையில் நாற்பொருளும் கொடைக் கடன் நீயிர் குறித்த அளவையின் எண் மடங்கு ஆற்றி என்றும் திரா அகம்படித் தொழின்மையின் அழுத்துவன் அவ்வுறே - பெருந் துன்பத்துளாழ்த்தின மயக்க மிக்க நோயும் அதனை யுறுத்துதற்குக் காரணமாய் நின்ற நோயும் கைவிட்டோடுமாறு தமது கடைக்கணோக்கம் செய்தருளி எல்லையில்லாத அறமுதலிய நான்கு பொருள்களையும் நீயிர் (தம்மாட்டுப் பெறத்தக்க) கொடைப் பொருளாகக் கருதிய அளவினும் எண் மடங்கு மிக்கருளி அகம்படித் தொழில் புரியுமாற்றின்கண் நிலையுத லுறுத்துவர்,

அன்று, ஏ : அசைகள். மேம்படுக கேண்மதி போற்றுதியென்னும் ஒருமை முன்னிலைப் பெயர் வினைகளுக்கேற்ப நீ குறித்த அளவையினென்னாது நீயிரென்றது நின்னன்னோர் என ஒரு குடியுளொருவன் மெய்ந்நிலையை யடையப்பெறின் அவன் முன்னோரும் பின்னோரும் தனது நற்றவம் காரணமாக உய்வு பெறுவரென்பது அருள் வழக்காதலின் பன்மையிற் கூறியவாறு. "ஏத்தி யேத்தித் தொழுவோம் யாமே" எனப் பெரியர் கூறுமாறு போல எனக்கொள்க. அன்றேல் ஒருமையிற் பன்மை தழுவிய வழுவமைதியுமாம். அகம்படித் தொழின்மையாவது சன்மார்க்கநிலை முதலிய மூன்றிற்கும் மூலமான தாதநெறியாம். இவை முன்னர் ஒருவாறுரைக்கப்பட்டன. இந்நெறி உண்முகச் சரியைநிலை. பேதுறு நோய் ஆகாமிய பிராரத்தங்கள். காரண நோய் சஞ்சிதம். முன்பு சென்று சேவடி போற்றுநர்க்கு கடைக்கணித்து நாற்பொருளு மிக்கருளல் வேண்டுமென்பது கடப்பாடாதலின் கொடைக்கடனென்றார். கடைக்கண் என்னும் சினைப் பெயரிற் பிறந்தது. கடைக்கணித்த லென்னும் வினைப்பெயர் ஈண்டு எச்சமாய் நின்றது. கண்ணல் நுதலல் சுட்டல் எண்ணல் குறித்தல் இவை முதலியன கருதலென்னும் ஒருபொருட் கிளவி. அங்ஙனம் அகம்படித் தொழின்மையி னழுத்துமிறைவர் யாண்டைக் குரியரெனின் இச்சொற்கள் அவாய் நிலையான் வருவித் துரைத்தவாறு. அன்றி இவ்வாறு சொல்லக்கேட்ட அன்பன்

கூற்ருக இவ்வினவை ஆசங்கித்துரைத்த தெனினுமமையும். இன்ருெருவனை முன்பு சென்று போற்றுதியாயின் பேதுறு நோயும் காரணநோயும் இரிய கடைக்கணித்தருளி கொடைக் கடன் ஆற்றி அகம்படித் தொழின்மையின் அழுத்துவன் என முடிக்க.

ஆடகமென்பது முதல் கீழ்க்கோட்டம் என்னுமளவும் ஒரு முடிபு.

(கககo - ககக) ஆடகப் பசும்பொன் பாடகச் சீறடி நாடகம் மகளிர் நவிற்றிய ஆடல் சிலம்பு கிண்கிணி தீங்குழல் முழவம் முரசம் தூரி முழங்கு ஒலியானும் - ஆடகமென்னு முயர் பொன்னிறைகிய கால் காப்பை யணிந்த மெல்லிய அடியினை ராகிய நாடகமாதர் (அரங்கின்கண்) ஆடுகின்ற ஆடலில், சிலம்பு களும் கிண்கிணிகளும் இவ்வோசைத் தாய தண்ணுமையும் முரசமும் தூரியுமென இவை இடையருது முழங்கும் ஒலியினு லும்,

ஆடகப்பொன் : இரு பெயரொட்டுப் பண்பு. ஆடகம் நால்வகையுள் ஒருவகைப் பொன். பாடகம்: மரூஉமொழி. சிலம்பு என்பதைப் பெயரெச்சமாக்கிக் கிண்கிணிக்கு அடையாக வுரைப்பினுமாம். சிறுமை மென்மை குறித்து நின்றது.

(ககச - ககஎ) விண் தலம் உரிஞும் வியன்மணிப் புரிசை கொண்டல் கண்படுக்கும் கோபுர நிரைகள் ஆடுகொடி சுமந்த மாடம் நெடுமாளிகை இன்னன பிறவும் மன்னுத லானும் - விண்ணிடத்தை யுரிஞ்சுகின்ற உயர்ந்த மணிகள் குயின்ற மதில்களும் மேகம் தங்குதற்கிடமான கோபுர நிரை களும் அசையுங் கொடிகளை மேலே பொறுத்த மேனிலைகளால் நெடிய மாளிகைகளும் இவை போல்வன பிறவும் நிலைபெற் றிருக்கையாலும்,

பிறவென்பது மண்டபம் விமானம் நிலைத்தேர் செய்குன்று முதலியவற்றை. புரிசை சூழ்ந்த கோபுர மெனினுமாம்.

(ககஅ - கஉக) ஒலிதிரைக் கடலும் ஓங்குபல் வரையும் உடங்கு தொக்கு அன்றி ஒண்துறை யாடி இருபகுப் பினவாய் இருகரை மருங்கும் நோற்றன வதியும் பேற்றினைத் தெரிக்கும் - ஒலித்தெழுந் திரைகளையுள்ள கடலும் மேலுயர்ந்த பன்னிற மலைகளும் ஒன்ருகச் சேர்ந்தெய்தி கடவுட்டன்மை வாய்ந்துள்ள புனிதநீரில் முழுகி இரண்டு பகுப்புக்களாய அப் புனிதநீரி னிருகரைப் புறத்தும் நின்று நோற்கின்றவையாய் நிலைபெற் றிருக்கப்பெற்ற தமது பெரும்பயனைப் புலப்படுத்துகின்ற,

இப் பெயரெச்சம் மேல்வரும் கோட்டமென்பதொடு இயையும். கிண்கிணி முதலியவற்றின் ஓசையை ஒலிகடலாகவும் புரிசை முதலியவற்றின் மிகுதியைப் பல்வரையாகவும் உருவகப் படுத்தினவாறு. ஒலியாற் கடலும் நிறம் தோற்றங்களால் வரையும் உருவகம். பன்னிறமலை யென்றது வெண்மலை பொன் மலை நீலமலை முதலியவற்றை. இவ்வண்ணமுள்ள மலைக ளுள்ளன மேருவரைக்கு நாற்புடையினும். தீர்த்தம்-சரவணப் பொய்கை. ஒண்மை-மாசின்மை.

(௧௪௨ - ௧௪௪) மும்மையும் அளிக்கும் மூவா முழுமுதல் ஐம்முகனாகி அமர்ந்த வீரட்டமும் அறுமுகனாகி அமர்ந்த கீழ்க் கோட்டமும் - இம்மை மறுமை வீடு என்னும் முத்திறத் தின்பங் களையும் உயிர்களைப் பெறுவியாநின்ற மூத்தலில்லாத தனி முதலாகிய பிள்ளையார் ஐந்துமுகமுள்ள இறைவனாகி வீற் றிருக்கும் வீரட்டமும் ஆறுமுகமுள்ள கடவுளாகி வீற்றிருக்கும் கீழ்க்கோட்டமும்,

மூவா என்பது மூத்தவென்னு மெச்சவினையின் எதிர் மறைச் சொல்லாய் ஈறுகுறைந்து நின்றது. முழுமுதல் தன்னின் பிறிதொன்றில்லை யென்னும் பொருட்டு. கோட்டம் - கோயில். நாடக மகளிர் ஆடற்கிண்கிணி முதலியவை முழங்கொலியானும் புரிசை முதலியவும் பிறவும் மன்னுதலானும் கடலும் வரையும் தொக்கு அண்மி துறையாடி இருமருங்கும் வதியும் பேற்றினைத் தெரிக்கும் வீரட்டமும் கோட்டமுமென முடிக்க.

பொன்னு மென்பது முதல் பண்ணை ஒருபுறஞ் சூழ என்னு மளவும் ஒரு முடிபு.

(௧௪௫ - ௧௪௭) பொன்னும் மணியும் புதுமலர்க்குவையும் திரைக்கையின் தூஉய் திளைத்து எழுந்து ஒழுகும் நந்தி ஆற்று நறும்புனல் மடுக்கும்-பொன்னையும் மணிகளையும் புதுமைத்தான பூத்திரளையும் அலைகளாகிய கைகளால் எடுத்துத் தூவிக் கலந்து மேலுயர்ந் தொழுகாநின்ற நந்தி நதியின் இனிமைத்தான நீர்ப் பாய்ச்சலால் வளர்ந்த,

நீர்பாய்கின்ற வெனினுமாம். முன்னையது மேல்வரும் கதிர்ச் சாலியொடும் பின்னையது பண்ணையொடு மியையும்.

(௧௪௮ - ௧௫௨) குரங்கு கதிர்ச்சாலியும் கொழுநிம் கரும்பும் குலை பூ கதலியும் கோள் தெங்கினமும் கோள்கள் மீ பரிக்கும் பாளைக் கமுகும் வயின் வயின் பொதுளி வளம்பல உறந்த முருகுஅலர் பண்ணை ஒருபுறம் சூழ - கூனிய கதிர் செறிந்த செந்நெல்லும் இனிமைமிக்க கரும்புகளும் தாற்று

வாழைகளும் குலைகளால் மிக்க தெங்கின் வகையும் விண்கோள் களைத் தம்மேல் சுமவாநின்ற பாளைகளையுடைய கமுகுகளும் இடங்கடோறும் நிறைந்து பல்வேறு பயன்களை உதவுவதான நறுமணங்கமழும் மருதம் ஒருபுடை தழுவாநிற்ப,

இடங்கள் வயல் சோலை படப்பை முதலியன. இனம் என்பதனைச் சாலி முதலியவற்றிற்குங் கூட்டுக. பொன் முதலியவற்றைத் திரைக்கையால் தூஉய்த் திளைத்து எழுந்து ஒழுகும் நந்தியாற்றுப் புனல் மடுக்கும் சாலியும் கரும்பும் கதலியும் தெங்கும் கமுகும் பொதுளி வளம் பலவுறந்த பண்ணை சூழ என முடிக்க.

அவரை முதல் புறவ மொருபுறஞ் சூழ என்னுமளவும் ஒரு முடிபு.

(கஒக - கஒச) அவரை துவரை அரில்கதிர் வரகு சாமை இறுங்கு ததைந்தன விளையும் கொல்லை - அவரையும் துவரையும் சிறு தூறுகள் போலும் கதிர்களுள்ள வரகும் சாமையும் இறுங்கும் நிரம்பினவாய் விளைதற்கிடமாகிய கொல்லைகளும்,

(கஒரு - கசுo) முல்லை கோழிணர் பூவையும் பந்தர் மாதவி உந்திய கோங்கும் பைங்கால் கொன்றை பசும்பொன் சுண்ணமும் வளி உளர்ந்து எடுப்ப மறுபுல வரைப்பும் போர்த்தன கமழ்ந்து பொறி வண்டு அழைக்கும் அரும்புலப் புறவம் ஒருபுறம் சூழ - முல்லைக்கொடிகளும் கொழுவிய பூங்கொத்துக்க ணிறைந்த காயாவும் பந்தர்போற் படரும் குருக்கத்திகளும் மேலெழுந்த கோங்குகளும் பசிய அரையுள்ள கொன்றைகளும் பசுமைத்தான பொன்னிறத்த மகரந்தப்பொடி களும் இவற்றிற் படிந்து காற்று வீசலால் வேற்றுநில வெல்லை யினும் நிறைந்து மணந்து பொறிகளையுடைய வண்டினத்தை வரிக்கா நின்ற வெற்றிடமரிதான முல்லைநிலம் ஒருபுடை தழுவா நிற்ப,

மறுபுல வரைப்பு தனக்கணியவாகிய குறிஞ்சி மருதங்கள். அரும்புலம் காடுபொதுளா வெற்றிட மின்மை. அவரை முதலியவை விளையும் கொல்லையுள்ள புறவமெனவும் முல்லை பூவை முதலியவை யுடைத்தாய் வளியுளர்ந்து எடுப்ப மறுபுல வரைப்புங் கமழ்ந்து வண்டினமழைக்கு மரும்புலப் புறவ மொரு புறம் சூழ என முடிக்க.

செருந்தி என்பது முதல் மருங்கு கால் வளைஇ என்னு மளவும் ஒரு முடிபு.

(௧௬௬ - ௧௭௩) செருந்தி மந்தாரம் குருந்து வழை பாடலம் கோங்கு சண்பகம் வேங்கை மகிழ் சந்தனம் குங்குமம் மரவம் கோழகில் கப்புரம் இல்லம் ஆவிரை வில்லம் பாங்கர் பிடர் ஞெமை நமை ஆண்டு அடர்வரை எகின் சே அசோகம் தேக்கு ஆத்தி சூதம் மருது போதி வஞ்சி காஞ்சி ஞாழல் புன்னை நரந்தை மாதுளை பொகுட்டு அரை இருப்பை பூஞ்சினைச் சரளம் மூன்னம் பலாசு முருக்கை வருக்கை சோதிமாமரம் தொத்தின நாகம் அன்றி அனைத்தும் துன்றிய கறிக்கொடி மல்லிகை முசுண்டை - செருந்தி முதல் நாக மீறாகக் கிடந்த மர வகைகளும் அவையன்றிக் கரணிகள் அனைத்தும் நெருங்கிப் படர்ந்த மிளகு மலைமல்லிகை முசுண்டை முதலிய கொடி வகைகளும்.

கப்புரம்-கப்புர மரம். இல்லம்-தேற்று. அவற்றுள் பாங்கர் பிடர் ஞெமை நமை சரளம் இவை ஓரோவோர் மரச்சாதி. பொகுட்டரை யிருப்பை பொருக்காகிய அடியையுடைய இருப்பை, வரை மூங்கில். சே-செம்மரம். போதி-அரசு. பலாசு-வெண்முருக்கு. சோதி மாமரம்-பெருமையுள்ள சோதிவிருக்கம். கரணி - கொடிமருந்து. அவை சல்லியகரணி சந்தானகரணி சமநியகரணி சிவகரணி முதலியன. அனைத்துந் துன்றிய கறிக் கொடி என்பதற்கு இம் மரங்களெல்லாவற்றினும் சூழ்ந்து படர்ந்த கறிக்கொடி எனினுமாம்.

மற்றும் பரித்து - பிறவகை மரங்களையு மேற்கொண்டு,

அவை அத்தி ஆல் இலந்தை எலுமிச்சை ஏலம் ஏழிலைம் பாலை ஓமை கடு சூரா கோட்டம் சிந்தூரம் சிவந்தி நறுவிலி நாவல் பச்சிலை மஞ்சாடி மரா வன்னி வெட்பாலை வேல் முதலியனவுங் கொள்க.

(௧௭௪ - ௧௭௫) மணம் கமழ் காமர் வல்லி ஒன்றே இணங்கு பூ தரும் தன் இகழ்ச்சியை நாடி - மணமிக்க காமவல்லி யென்னும் அஃதொன்றுதானே தனக்கு ஏற்ற பூத் தருகின்ற சிறுமையை நாடி,

காமவல்லி தேவருலகிற் கற்பகத்தின்மேற் படர்ந்துள்ள தொரு பூக்கொடி. ஆண்டு ஐந்தென்னுமெண்ணுள்ள தருக்களே யன்றி ஈண்டுள்ள பலவேறு கோட்டுப்பூக்கள் மலிந்த எண் ணில்லாத் தருக்களின்மை நோக்கி வல்லியொன்றே என்றும், அக்கொடியொன்றே யன்றிப் பலவின்மை பற்றி இகழ்ச்சியை நாடி என்றுங் கூறினர். ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது. இகழ்ச்சி: ஆகுபெயர்.

(௩எசு - ௩எக) வசைபட தத்தம் இசை விளக்குவபோல் பொறிவரி சுரும்பும் வெறிநுகர் தேனும் தோகைமா மயிலும் தொடிகண் பூவையும் கிள்ளையும் குயிலும் தெள்ளுகுரல் காட்டி - பொன்னகர் அவ்வசை பட்டதால் தம் தம் இசையைப் புலப்படுத்துவன போல, பொறியுள்ள பண்வல்ல சுரும்பினமும் கள்ளுண்ணும் தேனினமும் பெரிய கலாபமயில்களும் தொடி போலும் கண்ணையுடைய பூவைகளும் கிள்ளைகளும் குயில்களு மாகிய இவை இனிய குரலோசையைக் காட்டி,

சுரும்பு வண்டிளுண். தேன் அதன் பெடை. தொடி வளை. இசை : புகழ் பண் என்னும் பலபொருளொருசொல்.

(௩அ0) வண்தளிர் பொதும்பர் மருங்குகால் வளைஇ - பச்சென்ற தளிர்களையுடைய சோலைகளின் பாங்கர்ப் பயில,

வளைஇ : எச்சத்திரிபு. வண்மை - பசுமை. செருந்தி முதல் நாக மீறாகக் கிடந்த மரங்களும் அன்றியனைத்தும் கறிக்கொடி முதலியவும் மற்றும் பரித்து வல்லியொன்றே பூத்தருந்தன் இகழ்ச்சியை நாடித் தத்தமிசை விளக்குவபோலச் சுரும்பு முதல் குயிலீறாகவுள்ளவை குரற்காட்டிப் பொதும்பர் மருங்குகால் வளைஇ என முடிக்க.

நுண்டளி யென்பது முதல் தணிகைமலை கிழவோன் என்னு மளவும் ஒரு முடிபு.

(௩அக - ௩அ௩) நுண்தளி நறுந்தேன் நோலாது திவளும் ததை மலர் சினைய தரு ஐந்து உடுத்த பொன் நகர் வறுமையை முன்னிநக் காங்கு - நுண்ணிய திவலையான நறிய தேனை உடைத்தாயிராது துவளுகின்ற மலர் நிறைந்த கிளைகளையுடைய ஐந்தருக்கள் சூழ்ந்த பொன்னகரத்தினது வறுமையை நோக்கி நகைத்தாற்போல,

திவளல் துவளலுமாம். பொன்னகர்க்கு வறுமை பொன் மலர்க்குத் தேனின்மையும் மணமின்மையுமாகிய இவற்றால் வறுமை புணர்த்தது.

(௩அச - ௩௯0) வேரல் நரன்று உக்க வெள் மணிக் குப்பையும் பிறழ்பல் பேழ்வாய் பின்முன் பார்வை சிங்க வல்லேறு பொங்குசினம் திருகி எழுந்து தாய் துமிப்ப இரும் கடாயானை மத்தகம் பிளந்து மாயிரும் குன்றத்து வெண்புனல் அருவி வீழ்வனபோல சலசல வுக்க தரளக் குவாலும்-மூங்கில்கள் கணுக்கள் பீறி உதிர்ந்த முத்தின் திரளும் வரிசை பிறழ்ந்த பற்களையும் பெரிய வாயையும் பின்னு முன்னு நோக்கும் பார்வையையு முடைய வலிமையுடையதான சிங்கவேறு

பொங்கிய சினமுதிர்ந்து மேலெழுந்து பாய்ந்து மோதலால் மிக்க மதம் பொழியும் யானைகளுடைய மத்தக மிருகூறுகி மிகவு முயர்ந்த மலையினின்றும் வெள்ளிய நீரருவிகள் விழுவன போலச் சலசலவென் றுதிர்ந்த முத்தின் திரளும் (சேர்ந்து),

கடா என்பதில் அயனீட்சி சொற்சுவை நோக்கி வந்தது. சலசல என்பது அநுகரண வொலி.

(௱௯௧ - ௱௯௨) நில உராய் தவழ நெமிர்ந்தன மிளிரும் கவான் மலைப்புனத்து - மதியொளியை விரித்து எங்கும் பொருந்துமாறு பரவி யொளிர்தற் கிடமாகிய மலைப்புறத்திற் புனங்களிடத்தே,

நகரமும் ஞகரமும் தம்முளொக்கும். கவான்மலை என்பது இலக்கணப் போலி.

(௱௯௨ - ௨00) கதிர்தினை காக்கும் உவாமதி முகத்தார் ஓச்சினர் விடுக்கும் கவணையில் மணியோ கங்குல் கானவர் விலங்கினம் துரக்கும் இலங்கு கூர்கணையோ அலைத்தர விசும்பின் நிலைத்தரு கலன்கள் பல்வகை மின்கொடி ஒல்கி வீழ்ந்து என்ன வெல்வரை நிரையும் பில்குகதிர் மணிபூங் காழும் தாமமும் கவின தகைஇய மண்டபம் மேடை மாடம் மேனிலைகள் - கதிர் விளையுளின் பொருட்டுத் தினைப்பயிரை ஓம்புகின்ற நிறைமதி போலும் முகத்தழகுள்ள குறிஞ்சிநில மகளிர்மே லெறிந்து விடுக்காநின்ற கவணையின் மணிக்கற்களோ? இருள் நிறமுடைய வேட்டுவர் மாவினத்தைப் பற்றுமாறு எய்கின்ற வடித்த முனைகூரிய அம்புகளோ? அலைத்தலால் விண்ணுலகி லுள்ள பலவகை யணிகளும் பலவேறு மின்னுக்கொடிகளும் நிலைபெயர்ந்து வீழ்ந்தாற்போல இருளை யோட்டின மலைகளிடத்தே நிரைத்த கதிரொளியை யுமிழாநின்ற பொலிவுள்ள மணிவடங்களும் பொன்னரி மாலைகளும் அழகுற நெருங்கின மண்டபங்களும் மேடைகளும் மாடங்களும் உபரிகைகளும்,

பல்வகை என்பதை கலன்களுக்குங் கூட்டுக. கலன்களும் மின்னுக்கொடிகளும் கவணை மணிகளாலும் கூர்ங்கணைகளாலும் அலைப்புண்டு வீழ்ந்தாற்போலும் என்றது அவை விண்ணிற் பெயர்தற்குக் காரணந் தோன்ற நின்றது. வீழ்ந்தால் என்பது வீழ்ந்து எனத் திரிந்து நின்றது. வரை என்பதை மூங்கில் என்றுரைத்துக் காழும் தாமமும் மூங்கில் நிரையும் என எண்ணி யுரைப்பது மொன்று. முன்னையதில் வரை புடைவரைகள்.

(௨0௧ - ௨0௫) இயங்கா நிலைத்தேர் இயங்கும் மணி பலதேர் விமான வூர்திகளும் வேற்றுமை தோற்று வளம்பல

தழீஇ - இயக்கமில்லாத நிலைத்தேர்களும் இயக்கமுள்ள மணி குயின்ற பல தேர்களும் விமான யானங்களும் தம்முள் வேறுபாடறியப்படாதனவாய்ப் பல வளப்பங்களையு மொருங்குகொண்டு,

தோற்று என்பது முற்றெச்சம்.

(ச0௩ - ச0௬) எம்மருங்கும் மெய் அடியார் இடும் அகில் தூமமும் எக்கரின் குவைஇய படரொளி யூட்ட பளிதம் குப்பை கான்றதீம் புகையும் கழுமி விண் கெழுமி - எல்லாப் பக்கமும் மெய்யுணர்வுள்ள தொண்டர்களிடுகின்ற அகிற் புகையும் குவாலாகக் கூப்பிய பரந்த ஒளியைத் தம்மிடத்தே யுடைய கப்பூரக்குவைகள் வெளிப்படுத்தின இனிய புகையும் ஒருசேரக் கூடி விண்ணிற் பரந்துலாவி,

(ச0௭) இமையார் நாட்டம் இமைப்பன செய்ய - ஆண்டுத் தேவருடைய கண்களை இமைக்கும்படி செய்தலானும்,

(ச0அ - சக0) மல்லல் ஆவண மறுகும் வீதியும் நாள் தொறும் எழிலான் நவம் நவம் ஆகி இமைக்குநர் நாட்டம் இமையாமை செய்ய - பல பண்டங்களு மிருப்பதனுல் வளப்ப மிக்க அங்காடி வீதிகளும் மற்றை வீதிகளும் (நிலைபெற்ற) எழிலால் நாள்தோறும் மிக்க புதுமை பயப்பனவாய்க் கண்ணிமைக்கு மனித்தரின் கண்களை இமையாவண்ணம் செய்தலானும்,

அடுக்கு மிகுதி குறித்து நின்றது.

(சகக) மண்டலம் விண்டலம் மாற்றியது என்ன - மண்ணுலகினை விண்ணுலகாமெனவும் விண்ணுலகினை மண்ணுலகாமெனவும் மாற்றினதென்னும்படி,

(சக௨) இறும்பூது பயவா ஏர்குலாய் கிடந்த-வியப்பினை யுண்டாக்கி அழகு அடைகிடக்கின்ற,

(சக௩ - சக௫) திசைகாப்பாளர் இசைநிறை தேவர் அலரவன் நெடுமால் ஆதிய கடவுளர் முதுக்குறை அன்பின் முறை முறை பழிச்ச - திக்குகளைக் காவாநின்ற இமையவரும் புகழ்மிக்க தேவரும் நான்முகன் நெடுமால் முதலிய பெருந் தேவரும் பேரறிவொடு கூடின அன்பினராய் நிரை நிரையாய் நின்று துதிசெய்யா நிற்ப,

(சக௬) சாறுநாள் அல்லது வேறுநாள் அறியாது - எந் நாளினும் திருவிழா வதுவை முதலியவை யியலும் நாளேயன்றி வேறு வெற்று நாள் காணுதலில்லாமை,

வேறு நாள் சிறப்புக்களியலாமே வாளா கழியுநாட்கள்.

(சகஎ) உலக முழுது ஓம்பு பல்சிறப்பின் - உலக மனைத்தையும் பேரருள் பூண்டு காவாநின்ற பலவகைச் சிறப்பின் மாண்பினதாய்,

பல்சிறப்பு மூர்த்தி தலம் தீர்த்த முதலியவை. முற்றும்மை தொக்கு நின்றது.

(சகஅ) நிலைபெறு தணிகைமலை கிழவோனே - நிலைபெற்ற திருத்தணிகை மலைக்குரியவன் என்க.

ஏ : அசைநிலை. நுண்டளித்தே னொலாது திவளும் பொன்னகர் வறுமையை முன்னிச் சிரிப்பது போன்று மணிக்குப்பையும் தரளக் குவாலும் தவழமிளிரும் மலைப்புனத்துக் காக்கும் மதி முகத்தார் விடுக்கும் மணியோ கானவர் கணையோ அலைத்தர விசும்பிற் கலன்களும் மின்னுக் கொடிகளும் வீழ்ந்தென்ன வரையில் காழுந் தாமமுந் தலைநறிய தணிகை யெனவும், மண்டப முதலியவை வேற்றுமை தோற்றுவாய் வளந் தழீஇ எம்மருங்கும் அகிற்றூமமும் பளிதக் குப்பை கான்ற தீம்புகையும் விண் கெழுமி யிமைப்பன செய்யவும், மறுகும் வீதியும் நவமாகி யிமையாமை செய்யவும், மண்டலம் விண்டலம் மாற்றிய தென்ன ஏர்குலாய்க் கிடந்த தணிகை யெனவும், திசைகாப்பாளரும் தேவரும் ஆகிய கடவுளரும் பழிச்ச சாறுநாளல்ல தறியாது பல்சிறப்பினதாய் நிலைபெற்றுள்ள தணிகைமலைக் கிழவோன் எனவு முடிக்க.

தாயக்குரிசிலது (உ) தேராகிய நிலனும் (ச) வழங்குதற் கமையா வண்மையுடைமையால் (ரு) புலவர் உள்ளத்தினை யொத்த (சு+எ) சங்கப்பலகையி லிடத்தே (கூ) அவ் வெண்டோள் முதல்வனோடு (க0) பயிலிய அருமறைக் கேள்வியும் (கக) தீஞ்சுவைத் திரளும் (கரு) ஆராதுகைப்பவும் (கசு) இளமையும் (உ0) யாக்கையும் (உக) செல்வமும் (உரு) இரியும் நிலைமை நாடிக் (உசு) கொடைக் கடனிறுத்து (உஎ) நோற்கும் உறுதியாக்கம் கழலவும் (உஅ+உகூ) கடன்மேற் கலம் செறித்தும் (௩க) அடர்த்து (௩உ) கொண்டு (௩ச) நேர்நடாவியும் (௩சு) சில்லோதியும் (சக) வாள்நுதலும் (சச) மழைக் கண்ணும் (சஎ) வெண்பல்லும் (சகூ) செஞ்செவியும் (ருக) திருமுகமும் (ருகூ) வேய்த்தோளும் (சுகூ) சுடர்ப்பூண் கொங்கையும் (சுரு) மணிமயிர் வல்லியும் (சுகூ) கொப்பூழும் (எஉ) கொடிமருங்குலும் (எச) பேரல்குலும் (எஎ) செறிகுறங்கும் (எகூ) சீரடியும் (அஉ) இயலும் உடைய மடமாதரை (அகூ) சில முதலியவற்றால் (அச) தெரிந்து (அரு) எற்றித் (அசு)

தேய முதலியவற்றை (௮௭) நாடிக் (௮௯) கலவி யுளுற்று மின்பம் (௯௨) அவாப்பொதிந்து கொண்டழற்று நோய் (௯௩) வளர (௯௪) உருவே தபவும் (௯௫) பொங்கர் முதலியன (௯௬) வளங் கொழிப்ப (௯௮) எத்த (௯௯) ஏங்கத் (௧௦௦) தவிசிற் காவல் வைகும் (௧௦௧+௧௦௨) மகவான் பதமாதிய (௧௦௩) அளிக்கும் வினைபோலாது (௧௦௪) கடவுள் புத்தேள் (௧௦௫+௧௦௬) இவர் த:மக்குமரிய (௧௦௭) சரியை கிரியை யோகத் தவநிலைப் (௧௦௮) பிறக்கணித் துகவும் (௧௦௯) ஊனநாடக முளுற்றிய (௧௧௦) அருள்ஞான நாடக நவிலிய மாறலும் (௧௧௦+௧௧௧) கழல (௧௧௨) மடங்கக் (௧௧௩) குருவாகி (௧௧௪) உயிர்முத லெழு வகையினையுந் தெரிப்பக் (௧௧௫+௧௧௮) கேட்டுச் சிந்தித்துத் (௧௧௯) தெளிந்து (௧௨௦) புணரும் நிலை நீங்கவும் (௧௨௧+௧௨௨) பிணிக்கோட்பட்டு மனத்தாளுகித் (௧௨௫) தொலைச்சி (௧௨௯) இகழா (௧௩௧) மடுத்து (௧௩௨) உருப்ப (௧௩௪) ஒழிய (௧௩௬) காண்பாம் எனப் (௧௩௭) படிந்தும் பணிந்தும் கர்ணுமை (௧௪௧) புறநகர்க் கோட்டமும் (௧௪௨) தொழிலொடு படர்ந்து ஏத்தி யும் (௧௪௪) இணையச் (௧௪௫) சேட்சென்று ஓராஅல் செய்தென வலித்துத் (௧௪௬) தழுவப் (௧௪௭) பிணிப்ப (௧௪௮) மென் மெலக் கழீஇ (௧௫௦) நெறியொதுங்கலின், (௧௫௫) நீருகுப்பத் (௧௫௭) தாங்க (௧௫௮) நனைப்பக் (௧௫௯) காயமொடு (௧௬௩) அசைந்து (௧௬௫) உயிர்ப்பெறிந்து நினைதரு மிரவல! (௧௬௬) சுரத்துத் (௧௬௮) திரியாது (௧௬௯) எதிர்ப்பாடுற்றது முன்னைத் (௧௭௦) தவப்பயன் போலும் (௧௭௧) அதனுல் துயர் ஓரால் வேண்டின் (௧௭௨) பாணியாது எழுமதி (௧௭௩) ஓடுமிரலையின் (௧௭௪) அடுத்தடுத் தலமருகாலை (௧௭௬) மாந்தருள் (௧௭௭) வரையறைப்படாது (௧௭௯) உயிர்க்கும் பிணியாளரும் (௧௮௦) புண்ணுறுநரும் (௧௮௧) பிணியுழவரும் (௧௮௩) கடிஞரும் (௧௮௪) பேய்க்கோட் படுநரும் பித்துமீக் கூர்நரும் (௧௮௫) உறுப்புக் குறைநரும் குணம் இழநரும் (௧௮௬) எனைவரு மன்றி (௧௮௭) கல்வி வேட்டவரும் கான்முளை வீழ்நரும் (௧௮௮) செல்வம் வீழ்நரும் நாடுநரும் (௧௮௯) காமுறுநரும் (௧௯௦) நச்சுநரும் (௧௯௧) வேறு நினை வினரெவரும் (௧௯௨) தணப்பவும் மணப்பவும் (௧௯௩) எழுந்து (௧௯௪) திரள் முதலியவற்றைத் (௧௯௫+௧௯௯) தழீஇயினர் போதும் (௨௦௦) சனப்பெருக்கம் (௨௦௧) காண்டொறும் களியே ஞகி (௨௦௨) உடங்கு சென் றிறுப்பான் எழலும் (௨௦௩) நோய் தன்னம் நீங்க (௨௦௪) யாக்கைவலி யெய்த (௨௦௫) ஊக்கம் உந்த எழுந்து (௨௦௭+௨௦௮) அடி பெயர்த்தோறும் பிணிநழுவ (௨௦௯) மகிழ்வாற் பாடாஅச் (௨௧௦+௨௧௧) சென்றுநகர் நுழைதலும் (௨௧௨) நோய் ஒருகூறு விலங்கக் (௨௧௩) காட்சி யார்வமீர்த்தலின் (௨௧௪) நக்திநதி குடையாது (௨௧௫) முனிவர்சுனை ஆடாது

(௨௧௬) மலைப்பகைஞன் கயம் படியாது (௨௧௭) நாகவன்சுனை தோயாது (௨௧௮) விண்டு தீர்த்தம் குளியாது (௨௧௯) அலர வன்சுனை முழுகாது (௨௨௦) சரவணப் பொய்கை துளைந்து (௨௨௨) இவர்ந்து (௨௨௩) நேர்கண்டு தொழுது (௨௨௪) பொற்பினர் மிடைதலின் (௨௨௭) ஒதுங்குபு சூழ்ந்து (௨௨௯) வாய்தல் நுழைந்து (௨௩௨) சென்று (௨௩௪) பணியா (௨௩௬) தாழ்ந்து (௨௩௭) தொழுது (௨௩௮) ஏழும் ஐந்தும் விராயியக்கி ஒளிரும் (௨௪௨+௨௪௩+௨௪௪) அருணிலை பிணி தீர்த்தருள் கொழிப்ப (௨௪௫+௨௪௬) இருந்தனர் களிப்பப் (௨௫௧) போற்ற (௨௫௨) ஏத்த (௨௫௩) நோக்கமொடு வீற் றிருக்கும் (௨௫௪+௨௫௫) எழில் காண்டலும் (௨௫௫) நோயிரியல் போக (௨௫௬) நாற்பொருளுந் துவன்ற (௨௫௭) மகிழ்ச்சி வீக்க (௨௬௨) முன்னுயங்கல் எய்யேனுகி இறுமாப்பெய்தித் (௨௬௪+௨௬௫) தெரியாது திருமுன் னிற்ப (௨௬௬) இருமைப் பயனு மளிக்கும் (௨௬௭) பூதியும் பூச்சு மளித்திட்டு (௨௬௮) உலகை என்வசமாக்கித் (௨௬௯+௨௭௦) தன்னிலையிலிருத்தி (௨௭௧) விட்டருள அருள்கொண்டு (௨௭௨) ஒழியாது ஒழிந்து வருகின்றனன் (௨௭௩) அப் பெருமானருள் விளையாடலைத் (௨௭௪) தவமேம்படுந கேண்மதி (௨௭௫) ஆக்கியும் (௨௭௬) ஒழித்தும் (௨௭௭) தணித்தும் (௨௭௮) ஏற்றியும் (௨௭௯) அகன் றும் (௨௮௦) கலந்தும் (௨௮௧) உவர்த்தும் (௨௮௨) நயந்தும் (௨௮௩) தொழின்மை இயற்றி (௨௮௪) இன்பருள் பெற்றியன் (௨௮௫) அதுவன்றி; இருமூது சூரவராகிய முதற் சுற்றமொடு (௨௮௬) உலகம் தோற்றுதற் பொருட்டு (௨௮௭) ஐம்முகன் முதலிய இறைவரும் (௨௮௮) மனோன்மனி முதலிய சத்திகளும் என வேறு வேருகியும் (௨௮௯+௨௯௨) மகேசனு முருத்திரனும் இவர் சத்திகளும் (௨௯௪) தந்திமுகனும் தாமுமாகியும் (௨௯௫+௨௯௮) ஞானக்கிரியைக ளியங்க (௨௯௯) யானையைக் கானவர் மாதினை மணந்தும் (௩௦௦+௩௦௧+௩௦௨) பொருட்டுறை நடப் பத் தோற்றிப் புரியும் ஆற்றலெய்யான் போல (௩௦௩+௩௦௫+௩௦௬) மந்திர மற்றும் ஆற்றிச் சூர்வலி காற்றி யோம்பியும் (௩௦௭+௩௦௮) அறிந்து அறிவிக்கும் அவ் வியல்பைக் காட்டு வன் (௩௦௯+௩௧௦) அதுவன்றி; மூவகை யுருவாய் (௩௧௧) உயிர்த்தும் முயங்காப்பொருள் (௩௧௧+௩௧௨) அமைத்தும் படாத பெருந்தகை (௩௧௩+௩௧௪) அமைந்தன நடாவியும் (௩௧௫) அருந்திறற்றுனுய் நின்று காண்தனி முதல் (௩௧௬+௩௧௭) அளியன் (௩௧௮) ஒளியன் (௩௧௯) வெளியன் (௩௨௦) அளவன் (௩௨௧) இன்னொருவனை முன்பு சென்று (௩௨௨) போற்றுதியாயின் (௩௨௩) பேதுறு நோயும் காரண நோயும் இரியக் (௩௨௪+௩௨௫) கடைக்கணித் தருளி (௩௨௬) கொடைக் கடன் ஆற்றி (௩௨௭+௩௨௮) அகம்படித் தொழின்மையின்

அழுத்துவன் (௩௨௯) நாடக மகளிர் (௩௩௧) ஆடற்கின்னிசை முதலியவை (௩௩௧+௩௩௨) முழங்கொலியாலும் (௩௩௩) புரிசை முதலியவும் (௩௩௪+௩௩௫) பிறவும் மன்னுதலாலும் (௩௩௭) கடலும் வரையும் (௩௩௮) தொக்கு அண்மித் துறையாடி (௩௩௯) இருமருங்கும் (௩௪௦) வதியும் பேற்றினைத் தெரிக்கும் (௩௪௧) வீரட்டமும் (௩௪௩) கோட்டமும் (௩௪௪) பொன் முதலியவற்றை (௩௪௫) திரைக் கையிற் றாஉய்த் திளைத்து எழுந்து (௩௪௬) ஒழுகும் நந்தியாற்றுப் புனல்மடுக்கும் (௩௪௬+௩௪௭) சாலியும் கரும்பும் (௩௪௮) கதலியும் தெங்கும் (௩௪௯) கமுகும் (௩௫௦) பொதுளி வளம்பல வுறந்த (௩௫௧) பண்ணை சூழ (௩௫௨) அவரை முதலியவை விளையும் (௩௫௩+௩௫௪) கொல்லையுள்ள புறவம் எனவும் ௩௫௫+௩௬௦) முல்லை பூவை முதலியவை யுடைத்தாய் (௩௫௫) வளியுளர்ந்து எடுப்ப மறுபுல வரைப்புங் கமழ்ந்து (௩௫௮+௩௫௯) வண்டின மழைக்கும் (௩௫௯) அரும்புலப் புறவம் ஒருபுறஞ் சூழ (௩௬௦) செருந்தி முதல் நாக மீறுகக் கிடந்த மரங்களும் (௩௬௧+௩௭௧) அன்றி யனைத்தும் கறிக்கொடி முதலியவும் (௩௭௨) மற்றும் பரித்து (௩௭௩) வல்லியொன்றே பூத்தருந்தன் இகழ்ச்சியை நாடித் தத்தமிசை விளக்குவபோல் (௩௭௪+௩௭௫+௩௭௬) சுரும்பு முதல் குயில் ஈறுகவுள்ளவை குரற்காட்டிப் (௩௭௭+௩௭௮+௩௭௯) பொதும்பர் மருங்கு வளைஇ (௩௮௦) நுண்டளித்தே னேலாதிவளும் (௩௮௧) பொன்னகர் வறுமையை முன்னிநக் காங்கு (௩௮௩) மணிக்குப்பையும் தரளக் குவாலும் (௩௮௪+௩௯௦) தவழ மிளிரும் மலைப்புனத்துக் காக்கும் (௩௯௧+௩௯௨) மதிமுகத்தார் விடுக்கும் மணியோ கானவர் கணையோ (௩௯௩+௩௯௪+௩௯௫) அலைத்தர (௩௯௬) விசும்பின் கலன்களும் மின்னுக் கொடிகளும் வீழ்ந்தென்ன (௩௯௬+௩௯௭) வரையில் காழுந் தாமமுந் தகைஇய (தணிகை) (௩௯௮+௩௯௯+௪௧௮) மண்டப முதலியவை (௪௦௦) வேற்றுமை தோற்றுவாய் (௪௦௨) வளர்ந்தழீஇ (௪௦௩) எம்மருங்கும் அகிற்றூமமும் பளிதக் குப்பை கான்ற தீம்புகையும் (௪௦௩+௪௦௪+௪௦௫+௪௦௬) விண் கெழுமி யிமைப்பன செய்யவும் (௪௦௬+௪௦௭) மறுகும் வீதியும் நவமாகி யிமையாமை செய்யவும் (௪௦௮+௪௦௯+௪௧௦) மண்டலம் விண்டலம் மாற்றிய தென்ன (௪௧௧) ஏர்குலாய்க் கிடந்த (தணிகை) (௪௧௨+௪௧௮) திசைகாப்பாளரும் தேவரும் (௪௧௩) ஆதிய கடவுளரும் (௪௧௪) பழிச்ச (௪௧௫) சாறுநாளல்ல தறியாது (௪௧௬) பல்சிறப்பினதாய் நிலைபெற்றுள்ள தணிகை மலைகிழவோன் என வினைமுடிக்க (௪௧௭+௪௧௮).

திருத்தணிகையாற்றுப்படை முற்றும்